

Tin mừng theo *Lu-ca*

Lu-ca thuật lại cuộc đời của Chúa Giê-xu
1 ¹Nhiều người đã tường thuật những việc xảy ra giữa chúng ta. ²Họ ghi lại những gì chúng ta đã nghe từ các người khác là những người đã chứng kiến những việc ấy từ đầu, và phục vụ Thượng Đế bằng cách phổ biến lời của Chúa cho mọi người. ³Thưa ngài^a Thi-ô-phi-lơ, vì tôi cũng đã nghiên cứu cẩn thận mọi việc từ đầu, nên tôi thấy cần phải thuật lại cho ngài. Tôi sắp xếp những chuyện ấy ⁴để ngài biết điều mình đã học là xác thật.

Xa-cha-ri và Ê-li-xa-bét

⁵Trong thời kỳ vua Hê-rốt cai trị xứ Giu-đia, có một thầy tế lễ tên Xa-cha-ri thuộc nhóm A-bi-gia^b. Ê-li-xa-bét, vợ Xa-cha-ri thuộc dòng họ A-rôn. ⁶Xa-cha-ri và Ê-li-xa-bét sống cuộc đời thánh thiện trước mặt Thượng Đế. Cả hai đều vâng giữ những lời dạy của Chúa và luật lệ Ngài một cách hoàn toàn, không chỗ nào chê trách được. ⁷Nhưng hai ông bà không có con, vì Ê-li-xa-bét không thể sinh con được. Hơn nữa, cả hai người đều cao tuổi.

⁸Một hôm Xa-cha-ri đang thi hành nhiệm vụ tế lễ trước mặt Thượng Đế, vì

ngày đó là phiên của nhóm ông. ⁹Theo tục lệ bắt thăm của các thầy tế lễ, Xa-cha-ri trúng thăm để vào đốt hương nơi đền thờ của Chúa. ¹⁰Bên ngoài có rất đông người đang cầu nguyện trong giờ dâng hương. ¹¹Bỗng một thiên sứ của Chúa hiện ra cùng Xa-cha-ri, đứng bên phải bàn dâng hương. ¹²Nhìn thấy thiên sứ, Xa-cha-ri giật mình hốt hoảng. ¹³Nhưng thiên sứ trấn an, “Xa-cha-ri ơi, đừng sợ. Thượng Đế đã nghe lời cầu nguyện của ông rồi. Ê-li-xa-bét, vợ ông sẽ sinh một trai, ông hãy đặt tên là Giăng. ¹⁴Con ấy sẽ mang niềm vui sướng cho ông, và nhiều người sẽ mừng rỡ vì nó ra đời. ¹⁵Giăng sẽ làm một vĩ nhân cho Chúa; sẽ không uống rượu hay thức uống say, và ngay từ khi mới sinh ra đã được đầy đầy Thánh Linh. ¹⁶Giăng sẽ đưa nhiều người trong Ít-ra-en trở về với Thượng Đế là Chúa mình. ¹⁷Người sẽ đi trước mặt Chúa với thần linh và năng quyền của Ê-li. Người sẽ làm cho cha mẹ và con cái hòa thuận với nhau, và đưa những kẻ bất phục tùng Thượng Đế trở về đường chánh, để chuẩn bị dân chúng chào mừng Chúa đến.”

¹⁸Xa-cha-ri thưa với thiên sứ, “Làm sao tôi biết được lời ông nói là đúng? Vì tôi đã cao tuổi rồi còn vợ tôi cũng không trẻ trung gì.”

¹⁹Thiên sứ đáp, “Tôi là Gáp-ri-ên đứng trước mặt Thượng Đế. Ngài sai tôi đến để báo tin mừng này cho ông. ²⁰Bây giờ hãy nghe đây! Ông sẽ bị

^a1:3 ngài Danh từ xưng hô tỏ sự kính trọng dành cho người trên như vua chúa hay quan quyền. ^b1:5 nhóm A-bi-gia Các thầy tế lễ Do-thái được chia làm hai mươi bốn nhóm. Xem I Lịch sử 24.

câm cho đến ngày những điều tôi nói được thành tựu, vì ông không tin điều tôi nói. Những điều ấy chắc chắn sẽ xảy ra.”

²¹Bên ngoài dân chúng đứng chờ Xa-cha-ri. Họ ngạc nhiên vì Xa-cha-ri ở quá lâu trong đền thờ. ²²Khi ông đi ra thì Xa-cha-ri không nói được với họ. Dân chúng hiểu ngay là ông ta đã thấy chuyện lạ trong đền thờ. Ông chỉ có thể ra dấu cho họ trong khi vẫn câm. ²³Lúc mãn phiên phục vụ trong đền thờ, Xa-cha-ri trở về nhà.

²⁴Sau đó Ê-li-xa-bét, vợ Xa-cha-ri thụ thai. Bà ở biệt trong nhà suốt năm tháng trời. Ê-li-xa-bét nói rằng, ²⁵“Hãy xem điều Chúa đã làm cho tôi! Đồng bào tôi xấu hổ^a về tôi nhưng Chúa đã lấy sự xấu hổ khỏi tôi.”

Một thiên sứ hiện ra cùng Ma-ri

²⁶Sau khi Ê-li-xa-bét mang thai được sáu tháng thì Thượng Đế sai thiên sứ Gáp-ri-ên đến Na-xa-rét, một thị trấn miền Ga-li-lê ²⁷gặp một trinh nữ. Cô đã hứa hôn với một người tên Giô-xép thuộc dòng họ vua Đa-vít. Cô tên Ma-ri. ²⁸Thiên sứ đến gặp cô và nói, “Chào cô! Chúa đã ban phúc cho cô và ở cùng cô.”

²⁹Nhưng Ma-ri sửng sốt về lời chào của thiên sứ, không hiểu lời ấy có nghĩa gì.

³⁰Thiên sứ bảo cô, “Cô Ma-ri ơi, đừng sợ; Thượng Đế đã ban ân phúc Ngài trên cô. ³¹Hãy nghe đây. Cô sẽ mang thai và sinh một bé trai, cô hãy đặt tên là Giê-xu. ³²Em bé ấy sẽ rất cao trọng và được gọi là Con của Đấng Tối Cao. Thượng Đế sẽ cho Ngài ngôi vua Đa-vít là tổ tiên Ngài. ³³Ngài sẽ trị vì con cháu nhà Gia cốp mãi mãi. Nước Ngài còn đời đời.”

^a1:25 *xấu hổ* Người Do-thái cho rằng đàn bà không có con là một điều xấu hổ.

³⁴Ma-ri thưa với thiên sứ, “Làm sao chuyện ấy xảy ra được, trong khi tôi là một trinh nữ?”

³⁵Thiên sứ đáp, “Thánh Linh sẽ đến trên cô và quyền năng của Đấng Tối Cao sẽ che phủ cô. Vì thế mà hài nhi sinh ra sẽ là hài nhi thánh và được gọi là Con Thượng Đế. ³⁶Hiện thời Ê-li-xa-bét, bà con cô đang mang thai một bé trai, mặc dù bà rất cao tuổi. Ai cũng nghĩ bà ấy không thể nào sinh con được, tuy nhiên bà đã mang thai được sáu tháng rồi. ³⁷Vì việc gì Thượng Đế làm cũng được cả!”

³⁸Ma-ri thưa, “Tôi đây là đầy tớ của Chúa. Xin việc ấy được thành theo điều người nói!” Rồi thiên sứ từ giã Ma-ri.

Ma-ri thăm Ê-li-xa-bét

³⁹Ma-ri vội vã đi tới một thị trấn trong vùng đồi núi miền Giu-đia. ⁴⁰Cô đến nhà Xa-cha-ri và chào Ê-li-xa-bét. ⁴¹Khi Ê-li-xa-bét nghe tiếng Ma-ri chào thì bào thai trong bụng bà nhảy lên và Ê-li-xa-bét được đầy Thánh Linh. ⁴²Bà kêu lên, “Thượng Đế đã ban phúc cho chị nhiều hơn các phụ nữ khác và Ngài cũng ban phúc cho hài nhi chị sắp sinh ra. ⁴³Tại sao tôi được điểm phúc này, là mẹ của Chúa tôi đến thăm tôi? ⁴⁴Khi tôi vừa nghe tiếng của chị, thì bào thai trong bụng tôi nhảy mừng. ⁴⁵Chị được ân phúc, vì chị tin rằng điều gì Chúa nói cùng với chị sẽ thành tựu.”

Ma-ri ca ngợi Thượng Đế

⁴⁶Rồi Ma-ri nói rằng, “Linh hồn tôi ca tụng Chúa;

⁴⁷ Lòng tôi vui mừng trong Thượng Đế là Chúa Cứu Thế của tôi,

⁴⁸ vì Ngài đoái đến đầy tớ gái hèn mọn của Ngài.

Từ nay về sau mọi người sẽ cho tôi là người có phúc,
 49 vì Đấng Toàn Năng đã làm những điều kỳ diệu cho tôi.
 Danh Ngài là Thánh.
 50 Thượng Đế sẽ tỏ lòng nhân ái của Ngài
 cho những người thờ kính và phục vụ Ngài cho đến mãi mãi
 51 Ngài đã làm những việc lớn lao do quyền năng của Ngài.
 Ngài phân tán những kẻ kiêu ngạo và kẻ tự đề cao mình.
 52 Ngài hạ bệ các kẻ cầm quyền khỏi ngôi họ
 và nâng những kẻ khiêm nhường lên.
 53 Ngài cho những kẻ đói đầy đủ thức ăn ngon,
 và đuổi những kẻ giàu đi ra tay không.
 54 Ngài giúp đỡ tôi tớ Ngài là dân Ít-ra-en,
 và không quên tỏ ra lòng nhân ái của Ngài đối với họ
 55 như Ngài đã hứa cùng tổ tiên của chúng ta,
 cùng Áp-ra-ham và con cháu ông đến mãi mãi.”

56Ma-ri ở chơi với Ê-li-xa-bét khoảng ba tháng rồi trở về nhà.

Giăng Báp-tít ra đời

57Đến kỳ sinh nở, Ê-li-xa-bét sinh ra một bé trai. 58Láng giềng và bà con đến chung vui vì nghe Chúa đã tỏ lòng nhân từ đối với bà.

59Khi em bé được tám ngày, thì người ta đến làm phép cắt dương bì cho em. Họ định đặt tên em là Xa-cha-ri theo tên cha, 60nhưng bà mẹ bảo, “Không! Phải đặt tên nó là Giăng.”

61Họ bảo Ê-li-xa-bét, “Nhưng trong họ hàng bà không ai có tên ấy.” 62Họ

liền ra dấu cho cha đứa bé hỏi xem ông muốn đặt tên gì.

63Xa-cha-ri xin tấm bảng nhỏ rồi viết lên, “Tên nó là Giăng.” Mọi người đều kinh ngạc. 64Ngay lúc ấy Xa-cha-ri nói được trở lại và ca tụng Thượng Đế. 65Hàng xóm, láng giềng đâm ra lo sợ, còn dân chúng khắp vùng đồi núi Giu-đia không ngớt bàn tán về chuyện đó. 66Những người nghe chuyện hỏi nhau rằng, “Em bé ấy lớn lên sẽ ra sao?” vì quyền năng của Chúa ở cùng cậu.

Xa-cha-ri ca ngợi Thượng Đế

67Bấy giờ Xa-cha-ri, cha của Giăng đầy Thánh Linh và nói tiên tri:

68“Chúng ta hãy ca ngợi Chúa là Thượng Đế của Ít-ra-en,
 vì Ngài đến cứu giúp dân Ngài và giải thoát họ.
 69 Ngài đã cho chúng ta một Đấng Cứu Thế quyền năng,
 xuất thân từ gia đình Đa-vít, tôi tớ Ngài.
 70 Qua các nhà tiên tri thánh của Ngài đã sống từ ngàn xưa,
 Ngài hứa sẽ hoàn thành điều ấy:
 71 Ngài hứa sẽ giải cứu chúng ta khỏi tay kẻ thù
 và khỏi thế lực của những kẻ ghét chúng ta.
 72 Ngài hứa sẽ tỏ lòng nhân từ cho cha ông chúng ta
 và cam kết sẽ giữ lời hứa thánh của Ngài.
 73 Ngài hứa với Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta
 74 rằng Ngài sẽ giải cứu chúng ta khỏi quyền lực của kẻ thù
 để chúng ta có thể phục vụ Ngài mà không sợ hãi,
 75 để chúng ta trở nên thánh thiện và nhân đức
 trước mặt Ngài suốt đời chúng ta.

⁷⁶“Bây giờ, con ơi, con sẽ được gọi là nhà tiên tri của Đấng Tối Cao.

Con sẽ đi trước để dọn đường cho Chúa.

⁷⁷ Con sẽ khiến cho dân Ngài biết là họ sẽ được cứu, khi tội họ được xóa hết.

⁷⁸ Do lòng nhân từ thương xót của Thượng Đế, một bình minh mới từ thiên đàng sẽ chiếu trên chúng ta.

⁷⁹ Ánh sáng sẽ chiếu trên những kẻ sống trong tăm tối, ở dưới bóng chết, và dẫn chúng ta vào lối đi hòa bình.”

⁸⁰Đứa trẻ lớn lên, tinh thần thêm mạnh mẽ. Giăng sống trong đồng hoang cho đến ngày ra mắt dân Ít-ra-en.

Sự Giáng Sinh của Chúa Giê-xu

(Ma 1:18-25)

2 ¹Lúc ấy Xê-xa Au-gút-tơ ra sắc lệnh cho tất cả công dân thuộc các quốc gia dưới quyền của đế quốc La-mã phải đăng bộ. ²Đây là lần đăng bộ^a đầu tiên được thực hiện khi Qui-ri-niu làm thống đốc xứ Xy-ri. ³Mọi người đều trở về nguyên quán để đăng bộ.

⁴Vì Giô-xép thuộc dòng họ Đa-vít, nên ông từ Na-xa-rét, một thị trấn miền Ga-li-lê, đi đến Bết-lê-hem thuộc miền Giu-đia, cũng gọi là thành Đa-vít. ⁵Ông đăng bộ cùng với Ma-ri là người đã hứa hôn^b với mình, lúc ấy đang mang thai. ⁶Trong khi hai người đang ở đó, thì Ma-ri đến ngày sinh. ⁷Cô sinh con trai đầu lòng, lấy vải bọc em bé và đặt nằm trong máng ăn súc vật, vì quán trọ không còn chỗ.

^a2:2 *đăng bộ* Kiểm tra dân số. Kiểm kê dân cư và tài sản của mỗi người. ^b2:5 *hứa hôn* Theo tục lệ Do-thái, hứa hôn là một sự cam kết quan trọng. Cam kết đó chỉ có thể hủy bỏ bằng sự ly dị.

Các anh chăn chiên nghe tin

Chúa Giê-xu sinh ra

⁸Đêm ấy, có mấy anh chăn chiên thức canh bầy giữa đồng trống. ⁹Bỗng một thiên sứ của Chúa xuất hiện trước mặt họ. Vinh quang của Chúa chói lòa xung quanh. Các anh chăn chiên hốt hoảng. ¹⁰Thiên sứ liền trấn an, “Đừng sợ. Tôi báo cho các anh một tin mừng, sẽ là niềm vui lớn cho toàn dân. ¹¹Hôm nay Đấng Cứu Thế đã được sinh ra trong thành Đa-vít. Ngài là Cứu Chúa. ¹²Đây là dấu hiệu để các anh nhận ra Ngài: Các anh sẽ gặp một hài nhi bọc bằng vải, nằm trong máng ăn súc vật.”

¹³Rồi một đoàn thiên sứ rất đông từ thiên đàng nhập cùng với vị thiên sứ đầu tiên, ca vang lời chúc tụng Thượng Đế:

¹⁴“Vinh danh Thánh Chúa trên trời, Hòa bình dưới thế cho kẻ làm vui lòng Ngài.”

¹⁵Sau khi các thiên sứ trở về thiên đàng, mấy anh chăn chiên bảo nhau, “Chúng ta hãy đi đến Bết-lê-hem để xem sự việc mà Chúa đã báo cho chúng ta.”

¹⁶Nên họ vội vàng ra đi tìm gặp được Ma-ri, Giô-xép và hài nhi mới sinh đang nằm trong máng ăn súc vật. ¹⁷Khi thấy hài nhi họ liền thuật lại lời thiên sứ nói về hài nhi ấy. ¹⁸Ai nấy đều kinh ngạc về lời của các anh chăn chiên. ¹⁹Nhưng Ma-ri ấp ủ và suy nghĩ về những lời ấy trong lòng. ²⁰Các anh chăn chiên trở về, ca ngợi và cảm tạ Thượng Đế về những gì họ đã nghe và thấy như lời thiên sứ đã bảo họ.

²¹Tám ngày sau khi sinh ra, hài nhi được cắt dương bì và đặt tên là Giê-xu, tức là tên mà thiên sứ đã đặt cho trước khi Ma-ri mang thai.

Chúa Giê-xu được dâng nơi đền thờ

²²Khi đến kỳ Ma-ri và Giô-xép phải thi hành những điều đã qui định theo

luật Mô-se về lễ tẩy sạch^a, hai ông bà đem hài nhi Giê-xu lên Giê-ru-sa-lem để dâng cho Chúa. ²³Vì luật pháp Chúa có ghi: “Mọi con trai đầu lòng phải được dâng cho Chúa.”^b ²⁴Ma-ri và Giô-xép cũng mang theo một cửa lễ để dâng theo luật Chúa viết: “Các người phải dâng hai con chim cu hoặc hai con bồ câu con.”^c

Xi-mê-ôn gặp Chúa Giê-xu

²⁵Ở Giê-ru-sa-lem có một người tên Xi-mê-ôn. Ông là một người đạo đức và thánh thiện. Ông chờ đợi lúc Thượng Đế cất sự đau khổ khỏi dân Ít-ra-en. Ông là người có Thánh Linh ngự. ²⁶Xi-mê-ôn được Thánh Linh cho biết là ông sẽ không chết trước khi gặp Đấng Cứu Thế mà Chúa đã hứa. ²⁷Thánh Linh hướng dẫn Xi-mê-ôn lên đền thờ đúng lúc Ma-ri và Giô-xép mang hài nhi Giê-xu đến để thi hành những điều mà luật pháp qui định. ²⁸Xi-mê-ôn bế em bé trong tay và cảm tạ Thượng Đế như sau:

²⁹“Lạy Chúa, bây giờ xin cho kẻ tôi tớ Chúa qua đời bình an theo như Ngài đã nói trước.
³⁰ Vì mắt con đã thấy hài nhi mà Ngài đã chuẩn bị để cứu chúng con,
³¹ mọi dân tộc sẽ thấy điều ấy.
³² Ngài là ánh sáng soi đường cho các dân không phải Do-thái và đem vinh dự lớn cho dân Ngài, tức dân Ít-ra-en.”

³³Cha và mẹ của Chúa Giê-xu rất ngạc nhiên về điều Xi-mê-ôn nói về em bé. ³⁴Rồi Xi-mê-ôn chúc phước cho

^a2:22 *tẩy sạch* Luật Mô-se qui định rằng bốn mươi ngày sau khi sinh con trai, người mẹ phải được tẩy sạch qua một buổi lễ trong đền thờ. Xem Lê-vi 12:2-8. ^b2:23 *“Mọi con trai đầu lòng ... cho Chúa”* Xuất Ai-Cập 13:2. ^c2:24 *“người phải ... bồ câu con”* Lê-vi 12:8.

gia đình và bảo Ma-ri, “Thượng Đế đã chọn em này để gây vấp ngã và giục giã cho nhiều người trong Ít-ra-en. Em này sẽ là một dấu hiệu từ Thượng Đế, mà nhiều người không chấp nhận, ³⁵để cho ý tưởng của nhiều người được phơi bày ra. Còn những gì xảy ra sẽ làm cho chị rất đau lòng.”

Bà An-na gặp Chúa Giê-xu

³⁶Có một nữ tiên tri tên An-na, xuất thân từ gia đình Pha-nu-ên, thuộc chi tộc A-se. An-na đã cao tuổi lắm. Sau khi lập gia đình, bà sống với chồng được bảy năm ³⁷rồi ở góa, đến nay đã tám mươi bốn tuổi. An-na không khi nào ra khỏi đền thờ nhưng thờ phụng Thượng Đế, nhịn ăn và cầu nguyện ngày và đêm. ³⁸Lúc Xi-mê-ôn nói, bà cũng đang đứng đó. Bà cảm tạ Thượng Đế và thuật về hài nhi Giê-xu cho những người trông chờ Thượng Đế giải phóng Giê-ru-sa-lem.

Giô-xép và Ma-ri trở về nhà

³⁹Sau khi Giô-xép và Ma-ri thi hành xong những điều luật pháp Chúa qui định, thì trở về quê nhà ở Na-xa-rét thuộc miền Ga-li-lê. ⁴⁰Cậu bé dần dần khôn lớn và mạnh mẽ, ân phúc của Thượng Đế ở cùng cậu.

Cậu thiếu niên Giê-xu

⁴¹Mỗi năm cha mẹ Chúa Giê-xu lên thành Giê-ru-sa-lem để dự lễ Vượt qua. ⁴²Lúc Ngài được mười hai tuổi thì cả gia đình lên dự lễ như vẫn thường làm. ⁴³Sau các ngày lễ thì gia đình lên đường trở về nhà. Nhưng cậu Giê-xu ở nán lại Giê-ru-sa-lem mà cha mẹ cậu không hay biết. ⁴⁴Hai người đi suốt một ngày đường mà cứ tưởng cậu đi về chung với đồng bạn. Sau đó mới bắt đầu hỏi thăm tìm cậu

trong đám thân nhân và bạn hữu.
 45Tìm không ra nên hai người liền đi trở lại Giê-ru-sa-lem để kiếm. 46Mãi ba ngày sau, họ mới tìm được cậu Giê-xu đang ngồi trong đền thờ chung với các giáo sư luật, vừa nghe vừa hỏi. 47Ai nghe cậu cũng lấy làm ngạc nhiên về trí thông minh và những câu trả lời của cậu. 48Lúc cha mẹ tìm được cậu thì cả hai người đều sửng sốt. Mẹ cậu hỏi, “Con ơi, sao con đối với cha mẹ như thế này? Cha mẹ hết sức lo âu cho con và đã kiếm con khắp nơi!”

49Cậu Giê-xu thưa, “Cha mẹ kiếm con làm gì? Cha mẹ không biết con phải ở trong nhà của Cha con sao?” 50Nhưng cả hai người đều không hiểu cậu nói gì.

51Chúa Giê-xu trở về Na-xa-rét và vâng phục cha mẹ. Còn mẹ Ngài ghi tạc vào lòng những chuyện đã xảy ra. 52Chúa Giê-xu càng trở nên khôn lớn. Mọi người và Thượng Đế đều quý mến cậu.

Lời giảng của Giảng

(Ma 3:1-12; Mác 1:1-8; Gi 1:19-28)

3 1Vào năm thứ mười lăm triều đại Xê-xa Ti-bê-ri. Những nhân vật sau đây ở dưới quyền Xê-xa:

Bôn-ti Phi-lát cai quản miền Giu-đi-a;
 Hê-rốt cai trị miền Ga-li-lê;
 Phi-líp, em Hê-rốt, cai trị miền
 Y-tu-ria và Tra-cô-ni;
 và Ly-xa-nia cai quản miền
 A-bi-len.

2An-na và Cai-pha làm chức tế lễ tối cao. Lúc ấy có lời của Thượng Đế báo với Giảng, con của Xa-cha-ri trong đồng hoang. 3Ông đi khắp vùng quanh sông Giô-đanh giảng lễ báp-têm về sự ăn năn để được tha tội. 4Như sách tiên tri Ê-sai viết:

“Đây là tiếng của người kêu trong sa mạc:

‘Hãy chuẩn bị đường cho Chúa.
 Làm thẳng lối đi cho Ngài.’

5 Mọi thung lũng phải được lấp bằng,
 và mọi núi đồi phải được
 san phẳng.

Đường quanh co phải sửa cho ngay,
 những lối đi gồ ghề phải lấp
 cho bằng.

6 Mọi người sẽ biết sự cứu rỗi
 của Thượng Đế!” Ê-sai 40:3-5

7Giăng bảo những người đến để chịu lễ báp-têm rằng, “Mấy anh là loài rắn độc! Ai đã cảnh cáo để các anh tránh khỏi cơn trừng phạt sắp đến của Thượng Đế? 8Hãy kết quả để chứng tỏ mình đã thực sự ăn năn. Đừng tự khoe, ‘Áp-ra-ham là ông tổ chúng tôi.’ Tôi nói cho các anh biết rằng Thượng Đế có thể biến các viên đá này ra con cháu Áp-ra-ham được đó. 9Bây giờ cái rìu đã đặt nơi rễ cây, sẵn sàng để đốn. Cây nào không sinh trái tốt đều sẽ bị chặt hết để chum lửa.”^a

10Dân chúng hỏi Giảng, “Vậy chúng tôi phải làm gì?”

11Giăng đáp, “Nếu ai có hai áo, hãy chia một cái cho người không có áo. Còn ai có thức ăn, cũng làm như vậy.”

12Ngay cả những nhân viên thu thuế cũng đến với Giảng để chịu lễ báp-têm. Họ hỏi, “Thưa thầy, chúng tôi phải làm gì?”

13Giăng đáp, “Đừng đòi nhiều hơn số thuế mà các ông được chỉ thị phải thu.”

14Các quân nhân cũng hỏi, “Còn chúng tôi thì sao? Chúng tôi phải làm gì?”

Giăng trả lời, “Đừng cướp đoạt tiền của dân chúng, và cũng đừng lường gạt họ. Hãy bằng lòng về lương bổng của mình.”

^a3:9 “cái rìu ... chum lửa” Nghĩa là Thượng Đế sẵn sàng trừng phạt những người không vâng lời Ngài.

¹⁵Vì dân chúng đang trông mong Đấng Cứu Thế đến nên họ tự hỏi không biết Giảng có phải là Đấng ấy không.

¹⁶Giăng bảo với mọi người, “Tôi làm lễ báp-têm cho các anh bằng nước, nhưng có một Đấng sẽ đến, còn cao trọng hơn tôi. Tôi không xứng đáng cúi xuống mở dép cho Ngài. Ngài sẽ làm báp-têm cho các anh bằng Thánh Linh và bằng lửa. ¹⁷Ngài sẽ đến để dùng nia sàng sạch sân lúa, tách lúa và trấu ra. Ngài sẽ chứa lúa vào vựa còn trấu thì đốt hết trong lửa không bao giờ tắt.”^a ¹⁸Giăng còn giảng thêm nữa về Tin Mừng, dùng nhiều điều để khích lệ dân chúng.

Công tác của Giảng chấm dứt

¹⁹Nhưng Giảng can ngăn Hê-rốt, là quan thống đốc, vì Hê-rốt phạm tội với Hê-rô-đia, vợ của em trai mình và vì những điều độc ác khác mà Hê-rốt làm. ²⁰Hê-rốt lại còn làm một điều tệ hại hơn nữa là tống giam Giảng vào ngục.

Giăng làm lễ Báp-têm cho Chúa Giê-xu

(Ma 3:13-17; Mác 1:9-11)

²¹Khi Giăng làm lễ báp-têm thì Chúa Giê-xu cũng chịu báp-têm cùng với mọi người. Trong khi Ngài đang cầu nguyện thì thiên đàng mở ra. ²²Thánh Linh lấy dạng chim bồ câu đậu trên Ngài. Rồi có tiếng vọng từ thiên đàng rằng, “Con là Con ta rất thương yêu, ta rất vừa lòng về con.”

Gia phả của Chúa Giê-xu

(Ma 1:1-17)

²³Khi Chúa Giê-xu bắt đầu thi hành chức vụ thì Ngài độ ba mươi tuổi. Người ta tin rằng Ngài là con Giô-xép.

^a3:17 “Ngài sẽ đến sàng ... không bao giờ tắt” Nghĩa là Chúa Giê-xu sẽ đến để phân chia người tốt với người xấu, cứu giúp người tốt và trừng phạt người xấu.

Giô-xép con * Hê-li.

²⁴ Hê-li con Ma-thát.

Ma-thát con Lê-vi.

Lê-vi con Mên-ki

Mên-ki con Gian-nai.

Gian-nai con Giô-xép.

²⁵ Giô-xép con Ma-ta-thia.

Ma-ta-thia con A-mốt.

A-mốt con Na-hum.

Na-hum con Ét-li.

Ét-li con Na-gai.

²⁶ Na-gai con Ma-át.

Ma-át con Ma-ta-thia.

Ma-ta-thia con Xê-mên.

Xê-mên con Giô-xét.

Giô-xét con Giô-đa.

²⁷ Giô-đa con Giô-a-nan.

Giô-a-nan con Rê-xa.

Rê-xa con Xê-ru-ba-bên.

Xê-ru-ba-bên con Sê-a-tiên.

Sê-a-tiên con Nê-ri.

²⁸ Nê-ri con Mên-chi.

Mên-chi con Át-đi.

Át-đi con Cô-sam.

Cô-sam con Ên-ma-đam.

Ên-ma-đam con Ê-rơ.

²⁹ Ê-rơ con Giô-suê.

Giô-suê con Ê-li-ê-xe

Ê-li-ê-xe con Giô-rim

Giô-rim con Ma-thát

Ma-thát con Lê-vi.

³⁰ Lê-vi con Xi-mê-ôn.

Xi-mê-ôn con Giu-đa.

Giu-đa con Giô-xép.

Giô-xép con Giô-nam.

Giô-nam con Ê-li-a-kim.

³¹ Ê-li-a-kim con Mê-lia.

Mê-lia con Mê-na.

Mê-na con Ma-ta-tha.

Ma-ta-tha con Na-than.

Na-than con Đa-vít.

³² Đa-vít con Gie-xê.

Gie-xê con Ô-bết.

Ô-bết con Bô-ô.

- Bô-ô con Sanh-môn.
 Sanh-môn con Na-ách-son.
 33 Na-ách-son con A-mi-na-đáp.
 A-mi-na-đáp con Át-min.
 Át-min con A-mi.
 A-mi con Hết-rôn.
 Hết-rôn con Phê-rê.
 Phê-rê con Giu-đa.
 34 Giu-đa con Gia-cốp.
 Gia-cốp con Y-sác.
 Y-sác con Áp-ra-ham.
 Áp-ra-ham con Thê-ra.
 Thê-ra con Na-ho.
 35 Na-ho con Xê-rúc.
 Xê-rúc con Rêu.
 Rêu con Phê-léc.
 Phê-léc con Ê-be.
 Ê-be con Sê-la.
 36 Sê-la con Cai-nan.
 Cai-nan con A-phác-xác.
 A-phác xác con Sem.
 Sem con Nô-ê.
 Nô-ê con La-méc.
 37 La-méc con Mê-tu-sê-la.
 Mê-tu-sê-la con Ê-nóc.
 Ê-nóc con Gia-rét.
 Gia-rét con Ma-ha-la-lên.
 Ma-ha-la-lên con Kê-nan.
 38 Kê-nan con Ê-nóc.
 Ê-nóc con Sét.
 Sét con A-đam.
 A-đam con Thượng Đế.

Ma quỷ cám dỗ Chúa Giê-xu

(Ma 4:1-11; Mác 1:12-13)

4 Chúa Giê-xu được đầy đầy Thánh Linh từ sông Giô-đanh trở về. Thánh Linh đưa Ngài vào vùng đồng hoang ²để ma quỷ cám dỗ trong bốn mươi ngày. Ngài nhịn ăn suốt thời gian ấy nên sau thì Ngài đói lả.

³Ma quỷ mới nói với Ngài, “Nếu ông là Con Thượng Đế, hãy biến đá này thành bánh đi.”

⁴Chúa Giê-xu đáp, “Nhưng Thánh Kinh viết:

‘Con người sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi đâu.’”

Phục truyền luật lệ 8:3

⁵Ma quỷ liền mang Chúa Giê-xu lên một nơi cao và chỉ cho Ngài thấy mọi nước trên thế gian trong chốc lát. ⁶Nó bảo Ngài, “Tôi sẽ cho ông hết các quốc gia này luôn cả quyền lực và vinh quang của chúng. Vì tất cả đều đã được giao cho tôi, nên tôi muốn cho ai tùy ý. ⁷Nếu ông chịu bái lạy tôi, tôi sẽ cho ông hết.”

⁸Chúa Giê-xu đáp, “Thánh Kinh dạy:

‘Người phải tôn thờ Chúa là Thượng Đế của người

và chỉ phục vụ một mình Ngài

mà thôi.’” *Phục truyền luật lệ 6:13*

⁹Sau đó ma quỷ đưa Chúa Giê-xu đến thành Giê-ru-sa-lem và đặt Ngài lên một đỉnh cao của đền thờ. Nó nói với Ngài, “Nếu ông là Con Thượng Đế, hãy nhảy xuống đi. ¹⁰Vì có lời Thánh Kinh ghi:

‘Ngài sẽ cho thiên sứ chăm sóc người và bảo bọc người.’” *Thi thiên 91:11*

¹¹Cũng có lời viết:

‘Các thiên sứ đó sẽ giữ người trong bàn tay

để chân người khỏi vấp

nhằm đá.’” *Thi thiên 91:12*

¹²Chúa Giê-xu đáp, “Nhưng cũng có lời Thánh Kinh ghi:

‘Người chớ nên thách thức Chúa là Thượng Đế của người.’”

Phục truyền luật lệ 6:16

¹³Sau khi tìm đủ cách cám dỗ Chúa Giê-xu, ma quỷ liền bỏ đi, chờ cơ hội khác.

Chúa Giê-xu dạy dỗ dân chúng*(Ma 4:12-17; Mác 1:14-15)*

¹⁴Chúa Giê-xu trở lại miền Ga-li-lê với đầy năng quyền của Thánh Linh. Danh tiếng Ngài đồn ra khắp cả miền ấy. ¹⁵Ngài bắt đầu giảng dạy trong các hội đường, mọi người đều ca tụng Ngài.

Chúa Giê-xu trở về quê quán*(Ma 13:53-58; Mác 6:1-6)*

¹⁶Chúa Giê-xu trở về Na-xa-rét là nơi sinh trưởng. Vào ngày Sa-bát, theo thói quen, Ngài vào hội đường và đứng dạy đọc. ¹⁷Có người đưa cho Ngài sách tiên tri Ê-sai. Ngài mở ra gấp chỗ viết:

¹⁸ Chúa đặt Thần Linh Ngài trong ta,

vì Ngài đã chỉ định ta rao Tin

Mừng cho kẻ nghèo.

Ngài sai ta báo cho những kẻ

bị cầm tù

là họ đã được trả tự do rồi,

và cho người mù biết là họ sẽ

sáng mắt trở lại.

Ngài sai ta giải thoát những người bị

áp bức,

¹⁹ và báo tin thời kỳ Chúa sẽ bày tỏ

lòng nhân từ của Ngài.

Ê-sai 61:1-2

²⁰Chúa Giê-xu xếp sách lại, trao cho người giữ và ngồi xuống. Mọi người có mặt trong hội đường nhìn Ngài chăm chú. ²¹Ngài bảo, “Hôm nay, những lời các ông bà vừa mới nghe đang được thực hiện!”

²²Mọi người đều nói tốt về Ngài. Họ lấy làm ngạc nhiên về những lời đầy linh ân Ngài nói ra. Họ hỏi nhau, “Đây có phải là con Giô-xép không?”

²³Chúa Giê-xu bảo họ, “Tôi biết các ông bà muốn nói với tôi câu ngụ ngôn: ‘Ông bác sĩ ơi, hãy tự chữa mình đi.’ Các ông bà muốn nói, ‘Những gì chúng tôi nghe ông làm ở Ca-bê-nâm thì cũng

hãy làm tại tỉnh nhà này đi!’” ²⁴Rồi Chúa Giê-xu nói, “Tôi bảo thật, nhà tiên tri không bao giờ được chấp nhận nơi quê quán của mình cả. ²⁵Thật vậy, vào thời Ê-li có rất nhiều bà góa trong Ít-ra-en. Suốt ba năm rưỡi đằng đẵng, khắp nước Ít-ra-en không có một giọt mưa, cả xứ không nơi nào có thức ăn. ²⁶Nhưng Ê-li không được sai đến với bà nào trong số đó cả mà lại được sai đến với một bà góa ở Xa-rép-ta, một tỉnh thuộc Xi-đôn. ²⁷Trong thời nhà tiên tri Ê-li-sê có rất nhiều người mắc bệnh cùi trong Ít-ra-en nhưng không có một ai được chữa lành, chỉ một mình Na-a-man, người xứ Xy-ri thôi.”

²⁸Khi dân chúng trong hội đường nghe những chuyện ấy thì tức giận. ²⁹Họ đứng dậy, đẩy Ngài ra khỏi thành phố, lôi Ngài đến bờ vực nơi thành phố được xây, định xô Ngài xuống. ³⁰Nhưng Chúa Giê-xu lách qua giữa đám đông và đi khỏi.

Chúa Giê-xu đuổi quỷ*(Mác 1:21-28)*

³¹Chúa Giê-xu đến Ca-bê-nâm một thị trấn miền Ga-li-lê và vào ngày Sa-bát, Ngài dạy dỗ dân chúng. ³²Họ rất ngạc nhiên về sự dạy dỗ của Ngài, vì Ngài dạy bằng quyền năng. ³³Trong hội đường có một người đang bị ác quỷ ám. Anh la lớn, ³⁴“Giê-xu người Na-xa-rét ơi! Ngài muốn làm gì chúng tôi đây? Có phải Ngài đến để diệt chúng tôi không? Tôi biết Ngài là ai—Ngài là Đấng Thánh của Thượng Đế!” ³⁵Chúa Giê-xu mắng quỷ, “Im đi! Ra khỏi người này ngay!” Ác quỷ vật anh xuống đất trước mặt mọi người, rồi ra khỏi mà không gây thương tích gì cho anh.

³⁶Dân chúng vô cùng kinh ngạc bảo nhau, “Việc này là nghĩa làm sao? Ngài dùng quyền năng ra lệnh cho tà

ma, đuổi chúng ra khỏi người ta.”
³⁷Thế là danh tiếng Ngài đồn ra khắp vùng ấy.

Chúa Giê-xu chữa lành bà mẹ vợ ông Phia-rô
(Ma 8:14-17; Mác 1:29-34)

³⁸Rồi hội đường, Chúa Giê-xu đi đến nhà Xi-môn^a. Bà mẹ vợ Xi-môn đang lên cơn sốt nặng. Người ta xin Ngài chữa cho bà. ³⁹Chúa Giê-xu đến bên giường ra lệnh cho cơn sốt dứt, bà lập tức ngồi dậy phục vụ mọi người.

Chúa Giê-xu chữa lành nhiều người

⁴⁰Khi mặt trời lặn, dân chúng mang những người bệnh đến với Chúa Giê-xu. Ngài đặt tay trên từng người và chữa lành cho tất cả. ⁴¹Tà ma cũng ra khỏi nhiều người và la lớn, “Ngài là Con Thượng Đế.” Nhưng Chúa Giê-xu cấm chúng không được nói ra vì chúng nó biết Ngài là Đấng Cứu Thế.

Chúa Giê-xu thăm các thành khác

(Mác 1:35-39)

⁴²Sáng sớm tinh sương, Chúa Giê-xu ra nơi vắng vẻ. Dân chúng kéo nhau đi tìm Ngài. Khi tìm được rồi, họ muốn giữ Ngài lại không cho đi. ⁴³Nhưng Chúa Giê-xu bảo họ, “Ta phải rao giảng Nước Trời cho các tỉnh khác nữa. Vì lý do đó ấy mà Thượng Đế sai ta đến.”

⁴⁴Rồi Ngài tiếp tục giảng dạy trong các hội đường miền Giu-đia.

Các môn đệ đầu tiên của Chúa Giê-xu

(Ma 4:18-22; Mác 1:16-20)

5 ¹Một ngày nọ, khi Chúa Giê-xu đang đứng bên hồ Ga-li-lê, thì nhiều người chen lấn quanh Ngài để nghe lời của Thượng Đế. ²Chúa Giê-xu thấy có hai chiếc thuyền đậu gần bờ hồ.

^a4:38 Xi-môn Tên khác của Xi-môn là Phia-rô.

Các người đánh cá đã ra khỏi thuyền và đang giặt lưới. ³Ngài bước lên một trong hai chiếc thuyền, là chiếc của Xi-môn. Ngài bảo ông đẩy thuyền ra khỏi bờ một chút, rồi Ngài ngồi trong thuyền dạy dỗ dân chúng.

⁴Sau khi dạy xong, Ngài bảo Xi-môn, “Anh cho thuyền ra chỗ nước sâu buông lưới xuống bắt ít cá đi.”

⁵Xi-môn đáp, “Thưa thầy, chúng tôi đã vất vả đánh cá suốt đêm qua mà chẳng được con nào hết. Nhưng vì thầy bảo buông lưới, thì tôi xin vâng lời.”

⁶Lúc làm theo lời Chúa Giê-xu bảo, họ kéo được một mẻ cá nhiều đến nỗi lưới sắp đứt. ⁷Họ liền gọi đồng bạn từ thuyền khác đến giúp. Mấy người kia đến, đổ cá vào đầy ngập cả hai thuyền, đến nỗi gần chìm.

⁸Xi-môn Phia-rô thấy vậy liền quì trước mặt Chúa Giê-xu và thưa, “Lạy Chúa xin ra khỏi con vì con là người tội lỗi.” ⁹Ông và mấy ngư dân kia kinh ngạc vì số cá đánh được. ¹⁰Giacơ và Giăng, con của Xê-bê-đê, cũng vậy. Hai người đó là bạn đồng nghiệp với Xi-môn.

Chúa Giê-xu bảo Xi-môn, “Đừng sợ. Từ nay anh sẽ đánh lưới người.”

¹¹Sau khi đưa thuyền vào bờ, họ liền bỏ tất cả để đi theo Ngài.

Chúa Giê-xu chữa lành người bệnh

(Ma 8:1-4; Mác 1:40-45)

¹²Lúc Chúa Giê-xu đến một trong những tỉnh miền ấy, có một người mắc bệnh cùi, lở loét đầy mình. Trông thấy Chúa Giê-xu, anh ta quì xuống van xin, “Lạy Chúa, nếu Chúa bằng lòng Ngài có thể chữa lành cho con được.”

¹³Chúa Giê-xu giơ tay rờ anh và nói, “Ta bằng lòng. Hãy lành bệnh đi!” Tức thì bệnh biến mất. ¹⁴Rồi Chúa Giê-xu dặn anh, “Đừng cho ai biết việc này,

nhưng hãy đi trình diện thầy tế lễ^a và dâng của lễ để chứng nhận anh lành bệnh theo như Mô-se qui định.^b Như thế để cho mọi người thấy anh đã lành.”

¹⁵Nhưng tin đồn về Ngài lại càng lan rộng hơn nữa. Nhiều người đến nghe Ngài giảng dạy và được chữa lành, ¹⁶nhưng Chúa Giê-xu hay đi lánh một mình để cầu nguyện.

Chúa Giê-xu chữa lành người bại

(Ma 9:1-8; Mác 2:1-12)

¹⁷Một ngày nọ, Chúa Giê-xu đang dạy dỗ dân chúng, trong đó có cả những người Pha-ri-xi cùng các giáo sư luật đến từ các tỉnh miền Ga-li-lê, Giu-đia và Giê-ru-sa-lem. Thượng Đế ban quyền cho Ngài chữa lành nhiều người. ¹⁸Ngay lúc đó, có mấy người khiêng một người bại nằm trên cang. Họ tìm cách khiêng anh đến trước mặt Chúa Giê-xu, ¹⁹nhưng không được vì dân chúng chen chúc quá đông. Cho nên họ leo lên mái rồi thông cang của người bại xuống qua một khoảng trống trên trần nhà giữa đám đông ngay trước mặt Chúa Giê-xu. ²⁰Nhìn thấy đức tin của họ, Chúa Giê-xu bảo, “Bạn ơi, tội bạn được tha rồi.”

²¹Mấy giáo sư luật và các người Pha-ri-xi nghĩ thầm, “Ông này là ai mà ăn nói ngang nhiên như mình là Trời vậy? Chỉ có một mình Trời mới có quyền tha tội được thôi.”

²²Nhưng Chúa Giê-xu biết ý nghĩ họ, nên Ngài nói, “Tại sao các ông nghĩ thầm như thế? ²³Giữa hai điều này, điều nào dễ tin hơn: Hoặc là nói, ‘Tội anh đã được tha,’ hay là nói,

^a5:14 trình diện thầy tế lễ Luật Mô-se qui định rằng thầy tế lễ mới có quyền chứng nhận là một người bị bệnh ngoài da đã lành hay chưa. ^b5:14 Mô-se qui định Xem thêm Lê-vi 14:1-32.

‘Hãy đứng dậy đi’? ²⁴Nhưng tôi sẽ chứng tỏ cho các ông biết Con Người* có quyền tha tội.” Nên Chúa Giê-xu nói với người bại, “Tôi bảo anh đứng dậy, cuốn chăn chiếu đi về nhà.”

²⁵Anh liền đứng phắt dậy, cuốn chăn chiếu và vừa đi về nhà, vừa ca ngợi Thượng Đế. ²⁶Dân chúng vô cùng kinh ngạc và ca tụng Thượng Đế. Họ đẩy lòng ngưỡng mộ và thốt lên, “Hôm nay chúng ta được nhìn thấy những điều kỳ diệu!”

Lê-vi theo Chúa Giê-xu

(Ma 9:9-13; Mác 2:13-17)

²⁷Chúa Giê-xu đi ra, thấy một nhân viên thu thuế tên Lê-vi đang ngồi ở trạm. Chúa Giê-xu bảo ông, “Hãy theo ta!” ²⁸Lê-vi liền đứng dậy, bỏ tất cả để đi theo Chúa Giê-xu.

²⁹Sau đó ông làm tiệc lớn thiết đãi Chúa Giê-xu tại nhà mình. Cũng có nhiều nhân viên thu thuế và những người khác cùng dự bữa ăn nữa. ³⁰Nhưng các người Pha-ri-xi và những giáo sư dạy luật gièm người Pha-ri-xi phàn nàn với các môn đệ Chúa Giê-xu, “Tại sao mấy anh ăn chung với bọn thu thuế và kẻ có tội như thế?”

³¹Chúa Giê-xu đáp, “Người khoẻ mạnh không cần bác sĩ đâu mà là người bệnh. ³²Ta đến không phải để kêu gọi người tốt mà là kêu gọi tội nhân ăn năn.”

Chúa Giê-xu trả lời một câu hỏi

(Ma 9:14-17; Mác 2:18-22)

³³Họ hỏi Chúa Giê-xu, “Các môn đệ của Giảng thường nhịn ăn* một thời gian và cầu nguyện như người Pha-ri-xi hay làm. Còn các môn đệ thầy lúc nào cũng ăn uống.”

³⁴Chúa Giê-xu đáp, “Các ông có thể nào bắt khách dự tiệc cưới của chú rể nhịn ăn lúc tiệc đang diễn tiến không?

³⁵Khi nào chú rể ra đi thì lúc ấy họ mới nhận ăn.”

³⁶Ngài bảo họ như sau, “Không ai cắt vải của áo mới để vá lỗ rách của áo cũ. Vì làm như thế sẽ hư áo mới, còn miếng vải của áo mới cũng không cùng màu với áo cũ. ³⁷Cũng vậy, không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ. Làm như thế, rượu mới sẽ làm nứt bầu, rượu đổ ra mất mà bầu cũng bị hư. ³⁸Rượu mới phải đựng trong bầu da mới. ³⁹Không ai uống rượu cũ mà còn đòi rượu mới vì người đó sẽ bảo, ‘Rượu cũ ngon hơn.’”

Chúa Giê-xu là Chúa ngày Sa-bát

(Ma 12:1-8; Mác 2:23-28)

6 ¹Vào ngày Sa-bát nọ, Chúa Giê-xu đi ngang qua một đồng lúa. Các môn đệ bứt bông lúa, vò trong tay rồi ăn. ²Vài người Pha-ri-xi bảo, “Tại sao mấy anh làm điều trái phép trong ngày Sa-bát?”

³Chúa Giê-xu đáp, “Vậy là các ông chưa đọc truyện Đa-vít làm trong khi ông ta và những bạn đồng hành bị đói à? ⁴Ông vào đền thờ của Thượng Đế, lấy bánh thánh ăn, thứ bánh mà chỉ có những thầy tế lễ mới được phép ăn thôi. Ông lại còn cho những bạn đồng hành ăn nữa.” ⁵Rồi Ngài bảo người Pha-ri-xi “Con Người* cũng là Chúa ngày Sa-bát.”

Chúa Giê-xu chữa lành bàn tay của một bệnh nhân

(Ma 12:9-14; Mác 3:1-6)

⁶Một ngày Sa-bát khác, Chúa Giê-xu vào hội đường dạy dỗ. Tại đó có một người bị liệt bàn tay phải. ⁷Các giáo sư luật và mấy người Pha-ri-xi theo dõi Ngài thật kỹ, xem thử Ngài có chữa bệnh trong ngày Sa-bát không, để tố cáo Ngài. ⁸Biết ý nghĩ của họ nên Ngài bảo người bị liệt bàn tay,

“Anh hãy ra đứng giữa mọi người đây.” Anh đứng lên giữa mọi người. ⁹Rồi Chúa Giê-xu hỏi họ, “Tôi hỏi các ông: Điều nào có phép làm trong ngày Sa-bát: làm lành hay làm dữ, cứu người hay giết người?” ¹⁰Chúa Giê-xu liếc quanh mọi người rồi bảo người liệt bàn tay, “Giơ tay anh ra.” Anh giơ ra thì tay được lành. ¹¹Nhưng những người Pha-ri-xi và các giáo sư luật nổi giận và bàn nhau cách đối phó với Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu chọn các sứ đồ

(Ma 10:1-4; Mác 3:13-19)

¹²Lúc ấy, Chúa Giê-xu đi lên núi kia để cầu nguyện. Ngài cầu nguyện cả đêm cùng Thượng Đế. ¹³Sáng hôm sau, Ngài gọi các môn đệ đến và chọn mười hai người mà Ngài gọi là sứ đồ: ¹⁴Xi-môn thì Ngài đặt tên là Phi-a-rơ, em ông là Anh-rê; Gia-cơ, Giăng, Phi-líp, Ba-thê-lê-mi, ¹⁵Ma-thi-ơ, Thô-ma, Gia-cơ con của A-phê, Xi-môn còn gọi là Xê-lốt, ¹⁶Giu-đa con của Gia-cơ và Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, người về sau trao Chúa Giê-xu cho các kẻ thù của Ngài.

Chúa Giê-xu dạy dỗ và chữa bệnh

(Ma 4:23-25; 5:1-12)

¹⁷Rồi Chúa Giê-xu cùng các môn đệ đi xuống núi. Ngài đứng nơi chỗ đất bằng phẳng. Một số đông các môn đệ Ngài cùng dân chúng từ khắp miền Giu-đi-a, Giê-ru-sa-lem, các thành phố miền duyên hải như Tia và Xi-đôn cũng có mặt tại đó. ¹⁸Họ đến để nghe Ngài dạy dỗ và được chữa lành bệnh tật. Ngài chữa lành nhiều người bị ác quỷ quấy nhiễu. ¹⁹Ai nấy đều tìm cách rời Ngài vì có quyền lực phát ra từ Ngài khiến mọi người được lành bệnh.

²⁰Chúa Giê-xu nhìn các môn đệ và nói,

“Các con là những người nghèo khó, sẽ được hạnh phúc*,
 Vì Nước Trời thuộc về các con.
 21 Các con là những người đang đói, sẽ vui mừng,
 Vì các con sẽ được no đủ.
 Các con là những người hiện đang khố rách, sẽ hơn hử,
 Vì các con sẽ vui cười sung sướng.

22“Người ta sẽ ghét các con, cắt đứt liên lạc với các con, phải nhỏ các con và xem các con là đồ gian ác, vì các con theo Con Người*. Nhưng khi họ làm như thế, các con sẽ vui mừng. 23Lúc ấy hãy hơn hử lên, vì có một phần thưởng rất lớn đang chờ các con trên thiên đàng. Vì tổ tiên của họ cũng đối xử với các nhà tiên tri như thế.

24“Nhưng khốn cho các người là người hiện đang giàu có,
 vì các người có cuộc sống quá thoải mái.

25 Khốn cho các người là người hiện đang no đủ,
 vì các người sẽ đói.
 Khốn cho các người là người hiện đang vui cười,
 vì các người sẽ buồn bã khóc than.

26“Khốn cho các người, khi người ta chỉ nói tốt về các người, vì tổ tiên họ cũng nói với các nhà tiên tri giả y như thế.

Yêu thương kẻ thù mình

(Ma 5:38-48; 7:12a)

27“Nhưng ta bảo các người là người đang nghe, hãy yêu kẻ thù mình. Hãy đối tốt với kẻ ghét mình, 28chúc lành cho kẻ nguyện rửa mình và cầu nguyện cho kẻ độc ác với mình. 29Nếu ai tát má này, hãy đưa luôn má kia. Nếu ai muốn lấy áo ngoài của các người, cho họ lấy luôn áo trong, nếu họ muốn. 30Người

nào xin, hãy cho, còn ai giật đồ các người, thì đừng đòi lại. 31Điều gì mình muốn người khác làm cho mình, thì hãy làm điều ấy cho họ. 32Nếu các người chỉ yêu người yêu mình thì có gì đáng khen đâu? Vì tội nhân cũng yêu kẻ yêu mình. 33Nếu các người chỉ đối tốt với người đối tốt với mình, thì có gì đáng khen? Tội nhân cũng làm được như thế! 34Nếu các người cho người khác mượn mà lúc nào cũng trông mong được trả lại, thì có gì đáng khen? Ngay cả tội nhân cũng cho mượn và mong thu lại đủ số! 35Nhưng các người hãy yêu kẻ thù mình, đối tốt với họ, hãy cho mượn mà đừng mong trả lại. Như thế các người mới nhận được phần thưởng lớn, và được làm con của Đấng Tối Cao, vì Ngài tỏ lòng nhân từ ngay cả cho những kẻ vô ơn và đầy tội lỗi. 36Hãy tỏ lòng nhân ái như Cha các người đã tỏ lòng nhân ái.

Hãy xét mình

(Ma 7:1-5)

37“Đừng phê phán người khác, thì các người sẽ không bị phê phán. Đừng cáo tội người khác, thì mình sẽ không bị cáo tội. Hãy tha thứ, mình sẽ được tha thứ. 38Hãy cho, các người sẽ nhận. Các người sẽ được ban cho nhiều. Người ta sẽ nén chặt, lắc cho thật đầy tràn, đổ vào lòng các người. Các người cho người khác ra sao thì Thượng Đế cũng sẽ cho các người như thế.”

39Chúa Giê-xu kể họ nghe chuyện này: “Người mù có thể nào dắt người mù được không? Không, vì cả hai sẽ cùng té xuống hố. 40Trò không hơn thầy, nhưng nếu trò được huấn luyện đầy đủ thì cũng được như thầy.

41“Sao các người nhìn thấy hạt bụi nhỏ xíu trong mắt bạn mình, mà lại không thấy cả khúc gỗ to trong mắt

mình? ⁴²Sao các người nói được với bạn mình, ‘Bạn ơi, để tôi lấy hạt bụi nhỏ xíu trong mắt anh ra,’ mà chính mình lại không thấy được khúc gỗ to trong mắt mình? Này kẻ giả đạo đức! Trước hết hãy lấy khúc gỗ ra khỏi mắt mình, rồi mới thấy rõ mà lấy hạt bụi ra khỏi mắt bạn mình được.

Hai loại trái

(Ma 7:17-20; 12:34b-35)

⁴³“Cây tốt không thể sinh trái xấu, mà cây xấu cũng không thể sinh trái tốt. ⁴⁴Xem trái thì biết cây. Không ai hái trái vả nơi bụi gai, hoặc trái nho nơi lùm cây. ⁴⁵Người tốt làm việc tốt, vì tự trong lòng chứa điều tốt. Người xấu làm điều xấu, vì trong lòng chứa điều xấu. Người ta nói ra những điều chất chứa trong lòng.

Hai hạng người

(Ma 7:24-27)

⁴⁶“Tại sao các người gọi ta, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa,’ mà không làm theo điều ta dạy? ⁴⁷Ta sẽ cho các người biết kẻ nào đến cùng ta, nghe lời ta dạy và vâng theo, thì giống ai. ⁴⁸Người ấy giống như người xây nhà đào móng sâu và đặt nền trên khối đá. Khi cơn lụt tràn đến, nước muốn cuốn trôi căn nhà ấy đi, nhưng không lay chuyển được, vì nhà ấy xây rất chắc. ⁴⁹Còn kẻ nghe lời ta mà không làm theo, thì giống như người xây nhà trên đất mà không có nền. Khi cơn lụt tràn đến, nhà đó bị sập liền, tan tành không còn gì.”

Chúa Giê-xu chữa lành người đầy tớ của một sĩ quan

(Ma 8:5-13; Gi 4:43-54)

7 ¹Sau khi Chúa Giê-xu dạy cho dân chúng những điều ấy xong thì Ngài đến thành Ca-bê-nâm. ²Một viên

sĩ quan ở đó có đứa đầy tớ rất tin cậy đang đau gần chết. ³Nghe đồn về Chúa Giê-xu, ông liền nhờ các nô lệ Do-thái đến nói giúp để Ngài chữa lành cho đầy tớ mình. ⁴Các nô lệ đi gặp Chúa Giê-xu và nài nỉ Ngài đến. Họ thưa, “Ông sĩ quan này rất đáng được thầy giúp. ⁵Ông rất yêu thương dân ta và đã xây một hội đường cho chúng ta.”

⁶Chúa Giê-xu liền đi với họ. Khi Chúa đi gần đến nhà ông, viên sĩ quan cho bạn ra thưa, “Xin Chúa đừng tự phiền như thế, vì tôi không đáng rước Chúa vào nhà. ⁷Do đó mà tôi không đi ra gặp Chúa. Xin Ngài chỉ cần truyền lệnh thì đứa đầy tớ của tôi sẽ lành. ⁸Vì tôi ở dưới quyền người khác, đồng thời tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi. Tôi bảo anh lính này, ‘Đi,’ thì nó đi. Tôi bảo anh lính khác, ‘Đến,’ thì nó đến. Tôi bảo đầy tớ tôi, ‘Làm cái này,’ thì nó làm.”

⁹Khi nghe vậy, Chúa Giê-xu vô cùng ngạc nhiên. Ngài quay lại nói với dân chúng đang đi theo mình, “Ta bảo các người, trong cả Ít-ra-en, ta chưa bao giờ thấy có một đức tin nào lớn như thế này.”

¹⁰Những người được sai đến gặp Chúa Giê-xu trở về nhà thì thấy người đầy tớ đã lành bệnh.

Chúa Giê-xu khiến một thanh niên sống lại

¹¹Ít lâu sau, Chúa Giê-xu đi đến một thành gọi là Na-in, có các môn đệ và một đám đông dân chúng đi theo. ¹²Đến gần cửa thành, Ngài thấy một đám tang đi ra. Người mẹ, là một bà góa, vừa mất đứa con trai một. Người từ thành ấy đưa xác rất đông cùng với bà mẹ, trong khi người ta đang khiêng quan tài cậu ra. ¹³Nhìn thấy bà, Chúa động lòng thương. Ngài bảo, “Bà đừng khóc nữa.” ¹⁴Ngài bước đến rờ nắp quan tài, thì những người khiêng dừng

lại. Chúa Giê-xu gọi, “Cậu em ơi, ta bảo cậu hãy ngồi dậy!”¹⁵ Cậu liền ngồi nhồm dậy và bắt đầu nói chuyện. Chúa Giê-xu liền giao cậu lại cho bà mẹ.

¹⁶Toàn thể dân chúng vô cùng kinh ngạc và bắt đầu ca ngợi Thượng Đế. Họ nói, “Có một đấng tiên tri lớn đã xuất hiện giữa chúng ta! Thượng Đế đã đến viếng thăm dân Ngài.”

¹⁷Tin này được đồn ra khắp miền Giu-đia và các vùng xung quanh.

Giăng thắc mắc

(Ma 11:2-19)

¹⁸Các môn đệ của Giăng thuật lại những chuyện ấy cho ông nghe. Giăng gọi hai môn đệ¹⁹ sai họ đi gặp Chúa để hỏi, “Thầy là Đấng phải đến hay chúng tôi còn phải chờ Đấng khác?”

²⁰Lúc gặp Chúa Giê-xu, họ hỏi, “Giăng Báp-tít sai chúng tôi đến hỏi ‘Thầy là Đấng phải đến hay chúng tôi phải chờ Đấng khác?’”

²¹Khi ấy Chúa Giê-xu đang chữa lành nhiều người khỏi đủ thứ tật bệnh, đuổi ác quỷ và khiến kẻ mù được sáng mắt.²²Ngài bảo các môn đệ của Giăng, “Về thuật lại cho Giăng biết những điều các anh nghe và thấy hôm nay. Kẻ mù được thấy, kẻ què được đi, những người mắc bệnh cùi được chữa lành, kẻ điếc được nghe, người chết sống lại và Tin Mừng được giảng cho kẻ nghèo.²³Phúc cho ai không nao núng trong đức tin mình vì ta!”

²⁴Sau khi các môn đệ của Giăng về rồi, Chúa Giê-xu mới nói chuyện với dân chúng về Giăng: “Các người ra đồng hoang để xem gì? Có phải xem cọng sậy^a bị gió thổi không? ²⁵Các người đi ra xem gì nữa? Có phải xem

^a7:24 *cọng sậy* Nghĩa là Giăng không phải người thường hoặc yếu ớt như cọng cỏ bị gió thổi.

người mặc đồ sang trọng không? Không, những người mặc đồ sang trọng và giàu có thì ở trong cung vua.²⁶Nhưng các người đi ra xem gì nữa? Có phải xem nhà tiên tri chăng? Thật vậy, ta bảo các người, Giăng còn lớn hơn nhà tiên tri nữa.²⁷Vì có lời viết về Giăng như sau:

‘Ta sẽ sai sứ giả ta đi trước mặt Con, để dọn đường cho Con.’

Ma-la-chi 3:1

²⁸Ta nói với các người, trong tất cả những người sinh ra đời, chưa có ai lớn hơn Giăng, nhưng trong Nước Trời, người nhỏ nhất còn lớn hơn cả Giăng nữa.”

²⁹Khi dân chúng, kể cả các nhân viên thu thuế nghe như thế thì nhìn nhau và đồng ý rằng, lời dạy dỗ của Thượng Đế là đúng và bằng lòng chịu Giăng làm lễ báp-têm.³⁰Nhưng những người Pha-ri-xi và các chuyên gia về luật không chấp nhận chương trình Thượng Đế dành cho họ; họ không chịu Giăng làm lễ báp-têm.

³¹Sau đó Chúa Giê-xu nói, “Bây giờ ta phải nói gì về dân này? So sánh họ với cái gì? ³²Họ giống như mấy đứa nhỏ ngồi ngoài chợ, bảo nhau rằng,

‘Tụi tao đã chơi nhạc cho chúng bay, mà chúng bay không chịu nhảy múa; Tụi tao đã ca bản nhạc buồn, mà chúng bay không chịu khóc lóc.’

³³Giăng Báp-tít đến, không ăn bánh cũng không uống rượu, các người bảo, ‘Ông ta bị quỷ ám.’³⁴Con Người* đến, ăn và uống thì các người phê bình, ‘Xem kia! Ông ta ăn nhậu quá mức, lại còn kết bạn với bọn thu thuế và kẻ có tội!’³⁵Nhưng những người khôn ngoan thì nhìn nhận sự khôn ngoan là do Thượng Đế mà đến.”

Một phụ nữ rửa chân Chúa Giê-xu

³⁶Có một người Pha-ri-xi mời Chúa Giê-xu dùng bữa tại nhà, nên Ngài đi đến nhà ông và ngồi ở bàn. ³⁷Một người đàn bà tội lỗi trong tình nghe tin Chúa Giê-xu đang dùng bữa ở nhà người Pha-ri-xi, thì chị liền mang một bình bằng ngọc đầy nước hoa ³⁸đến, đứng đằng sau nơi chân Chúa Giê-xu khóc nước mắt. Chị lấy nước mắt rửa chân Chúa Giê-xu rồi lấy tóc mình mà lau và hôn chân Ngài nhiều lần, đồng thời xúc nước hoa nơi chân Ngài.

³⁹Khi người Pha-ri-xi, là người mời Ngài đến nhà, thấy vậy mới trầm nghĩ, “Nếu ông Giê-xu này thật là nhà tiên tri, thì hẳn ông ta phải biết rằng người đàn bà đang đụng đến mình là người xấu xa!”

⁴⁰Chúa Giê-xu bảo người Pha-ri-xi, “Xi-môn, tôi có chuyện muốn nói với ông.”

Xi-môn thưa, “Thưa thầy, xin cứ nói.”

⁴¹Chúa Giê-xu nói, “Có hai người mắc nợ một chủ cho vay tiền. Một người thiếu năm trăm quan tiền*, người kia thiếu năm chục. ⁴²Vì họ không có tiền trả, nên chủ cho vay tha nợ cho cả hai. Thế thì người nào yêu chủ nợ hơn?”

⁴³Xi-môn, người Pha-ri-xi đáp, “Tôi nghĩ người mắc nợ nhiều hơn.”

Chúa Giê-xu nói với Xi-môn, “Ông nói rất đúng.”

⁴⁴Quay sang phía thiếu phụ, Chúa Giê-xu bảo Xi-môn, “Ông có thấy chị này không? Khi tôi vào nhà ông, ông không thèm mang nước cho tôi rửa chân, còn chị này đã rửa chân tôi bằng nước mắt và lấy tóc mình mà lau. ⁴⁵Ông không chào đón tôi bằng cái hôn, nhưng từ khi tôi vào, chị hôn chân tôi hoài. ⁴⁶Ông không xúc dầu trên đầu tôi nhưng chị này đã đổ nước hoa xúc chân tôi. ⁴⁷Tôi bảo ông rằng

chị này tuy có tội nhiều lắm nhưng được tha thứ hết nên chị tỏ tình thương nhiều. Còn người được tha ít thì yêu ít.”

⁴⁸Rồi Ngài nói với chị, “Tội chị đã được tha rồi.”

⁴⁹Những người ngồi cùng bàn bắt đầu hỏi nhau, “Ông này là ai mà cũng tha tội?”

⁵⁰Chúa Giê-xu bảo thiếu phụ, “Vì chị có lòng tin, nên chị đã được cứu khỏi tội. Thôi chị hãy yên tâm mà về.”

Những người thuộc nhóm Chúa Giê-xu

8 ¹Sau đó, trong khi Chúa Giê-xu đi qua các thành phố và thị trấn nhỏ thì Ngài giảng Tin Mừng về Nước Trời. Có mười hai môn đệ cùng đi với Ngài. ²Cũng có mấy thiếu phụ đã được Ngài chữa lành bệnh và đuổi ác quỷ như Ma-ri, còn gọi là Ma-đơ-len, người mà Ngài đã đuổi bảy quỷ ra; ³Giô-a-na, vợ của Chu-xa, quản gia của Hê-rốt, Xu-gia-na và nhiều người khác nữa. Các bà này dùng tiền riêng của mình để giúp đỡ Chúa Giê-xu cùng các sứ đồ.

Ngụ ngôn về gieo giống

(Ma 13:1–17; Mác 4:1–12)

⁴Dân chúng họp lại rất đông, họ đến từ đủ mọi tỉnh để gặp Chúa Giê-xu. Ngài kể cho họ nghe ngụ ngôn này: ⁵“Có một nông gia kia đi ra gieo giống. Trong khi gieo, một số hạt rơi bên đường. Người qua kẻ lại dẫm lên rồi chim đáp xuống ăn hết. ⁶Một số rơi trên đất đá, khi bắt đầu nảy mầm thì chết héo vì thiếu nước. ⁷Một số rơi giữa cỏ gai, cỏ gai cùng mọc lên chèn ép cây non. ⁸Còn một số rơi trên đất tốt, mọc lên và sinh ra hàng trăm hạt khác.” Sau khi kể chuyện ấy xong, Ngài kêu lên, “Ai nghe ta được hãy lắng tai nghe!”

⁹Các môn đệ Chúa Giê-xu hỏi Ngài về ý nghĩa ngụ ngôn ấy.

¹⁰Ngài đáp, “Các con được tuyển chọn để biết những bí mật về Nước Trời. Nhưng ta phải dùng ngụ ngôn nói chuyện với dân chúng để cho:

‘Họ nhìn mà không thấy,
Nghe mà không hiểu.’ *Ê-sai 6:9*

Chúa Giê-xu giải thích ngụ ngôn gieo giống
(Ma 13:18-23; Mác 4:13-20)

¹¹“Ý nghĩa ngụ ngôn nầy như sau: Hột giống là lời của Thượng Đế. ¹²Hột rơi bên đường đi giống như những người nghe lời dạy của Thượng Đế, nhưng quỉ dữ đến cướp lời ấy khỏi lòng họ, để họ không tin và được cứu. ¹³Hột rơi trên đá giống như những người nghe lời dạy của Thượng Đế và vui vẻ tiếp nhận, nhưng không để lời đó thấm sâu vào lòng. Họ chỉ tin hột một thời gian thôi, đến khi gặp khó khăn liền bỏ cuộc. ¹⁴Hột rơi nhằm bụi gai giống như những người nghe lời dạy của Thượng Đế, nhưng lại để những lo lắng, giàu sang và vui thú đời nầy khiến họ không thể lớn lên và kết quả được. ¹⁵Còn hột rơi trên đất tốt giống như những người nghe lời dạy của Thượng Đế với tấm lòng chân thành, họ vâng theo lời đó và dần dần kết quả.

Hãy dùng điều mình có
(Mác 4:21-25)

¹⁶“Không ai thắp đèn rồi lấy chậu úp lên hoặc giấu dưới giường. Trái lại, người ta đặt nó trên chân đèn để cho ai bước vào cũng thấy sáng. ¹⁷Điều gì kín giấu rồi cũng phải lộ ra và điều bí mật nào rồi cũng bị phơi bày. ¹⁸Nên hãy cẩn thận về cách các con nghe. Ai có trí hiểu sẽ được cho thêm. Còn ai không có trí hiểu sẽ bị lấy luôn điều họ tưởng họ có nữa.”

Gia đình thật của Chúa Giê-xu
(Ma 12:46-50; Mác 3:31-35)

¹⁹Mẹ và anh em Ngài đến để gặp Ngài nhưng vì dân chúng chen chúc quá đông nên không gặp được. ²⁰Có người thưa, “Mẹ và anh em thầy đang đứng ngoài chờ thầy kia.”

²¹Chúa Giê-xu đáp, “Mẹ và anh em ta là những người nghe và vâng theo lời dạy của Thượng Đế!”

Chúa Giê-xu dẹp yên cơn bão
(Ma 8:23-27; Mác 4:35-41)

²²Một hôm Chúa Giê-xu xuống thuyền với các môn đệ. Ngài bảo, “Chúng ta hãy qua bờ bên kia.” Họ liền chèo thuyền đi. ²³Trong khi thuyền đang lướt sóng thì Ngài ngủ. Bỗng có một cơn gió mạnh thổi qua hồ, nước ào vào đầy thuyền, mọi người sắp lâm nguy. ²⁴Các môn đệ hết hoảng đến đánh thức Chúa Giê-xu dậy, “Thầy ơi, thầy ơi, chúng ta sắp chết đuối hết!”

Chúa Giê-xu thức dậy ra lệnh cho gió và sóng. Sóng gió liền ngưng, mọi vật đều yên lặng như tờ. ²⁵Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ, “Đức tin các con ở đâu?”

Các môn đệ lấy làm kinh hãi và sửng sốt. Họ hỏi nhau, “Ông nầy là ai mà ra lệnh cho sóng gió, chúng cũng vâng theo?”

Người bị quỉ ám
(Ma 8:28-34; Mác 5:1-20)

²⁶Chúa Giê-xu cùng các môn đệ đi thuyền băng qua hồ Ga-li-lê, đến miền của dân Ghê-ra-sen. ²⁷Khi họ vừa bước lên bờ, thì có một người bị quỉ ám từ thành chạy đến gặp Ngài. Lâu nay anh không mặc quần áo gì và chỉ ở trong các hang chôn người chết chứ không ở trong nhà. ²⁸Khi thấy Chúa Giê-xu, anh la lớn và sụp lạy trước mặt Ngài. Anh la lên, “Giê-xu

Con Thượng Đế Tối Cao ơi, Ngài muốn làm gì tôi đây? Tôi van xin Ngài đừng làm khổ tôi!”²⁹ Anh kêu lên như thế là vì Chúa Giê-xu đang ra lệnh cho ác quỷ phải ra khỏi anh. Nhiều lần anh bị quỷ hành. Mặc dù người ta kèm giữ và xiềng tay chân nhưng anh bẻ xiềng và bị quỷ đưa đến vùng đồng không mông quạnh.

³⁰Chúa Giê-xu hỏi quỷ, “Mấy tên gì?”

Nó đáp, “Lữ đoàn”^a vì có nhiều quỷ ám anh ta. ³¹Lữ quỷ van xin Ngài đừng đuổi chúng xuống hố tăm tối đời đời.^b

³²Có một bầy heo đồng đang ăn trên một ngọn đồi gần đó, nên lũ quỷ xin Chúa Giê-xu cho phép chúng nhập vào bầy heo. Ngài cho phép. ³³Bọn quỷ ra khỏi anh, liền nhập vào bầy heo. Cả bầy chạy lao xuống đồi, nhào xuống hồ chết đuối hết.

³⁴Mấy chú chăn heo thấy sự việc xảy ra liền bỏ chạy và thuật chuyện lại cho cả thành và vùng quê. ³⁵Dân chúng kéo ra xem sự thể ra sao. Khi họ đến gặp Chúa Giê-xu thì thấy người trước kia bị quỷ ám đang ngồi nơi chân Ngài, mặc áo quần chỉnh tề, tinh thần tỉnh táo vì quỷ đã ra khỏi. Nhưng dân chúng thì lại khiếp sợ. ³⁶Những kẻ chứng kiến sự việc kể lại cho mọi người biết Chúa Giê-xu đã chữa lành anh ta ra sao. ³⁷Cả dân chúng vùng Ghê-ra-sen liền yêu cầu Chúa Giê-xu rời địa phận họ vì họ quá hoảng sợ.

Vì thế Chúa Giê-xu vào thuyền đi trở về miền Ga-li-lê. ³⁸Người được Chúa Giê-xu chữa lành năn nỉ xin đi theo Ngài, nhưng Chúa Giê-xu bảo anh trở về nhà và dặn, ³⁹“Anh hãy trở về nhà

và thuật lại cho mọi người nghe việc lớn mà Thượng Đế đã làm cho anh.”

Nên anh đi khắp tỉnh, thuật cho mọi người nghe việc lớn mà Chúa Giê-xu đã làm cho mình.

Chúa Giê-xu khiến một em bé gái sống lại và chữa lành một thiếu phụ bị bệnh

(Ma 9:18-26; Mác 5:21-43)

⁴⁰Khi Chúa Giê-xu trở lại miền Ga-li-lê, dân chúng đông đảo ra chào đón Ngài, vì ai nấy cũng trông chờ Ngài. ⁴¹Có một người tên Giai-ru, làm chủ hội đường, đến gặp Chúa Giê-xu và quì xuống van xin Ngài đến nhà mình. ⁴²Con gái một của Giai-ru khoảng mười hai tuổi đang hấp hối.

Khi đang trên đường đến nhà Giai-ru, Ngài bị dân chúng lấn ép tứ phía. ⁴³Có một thiếu phụ trong đám đông bị chứng xuất huyết đã mười hai năm nhưng không ai chữa trị được. ⁴⁴Chị lén đến phía sau Chúa Giê-xu và sờ ven áo Ngài, lập tức chứng xuất huyết ngưng lại. ⁴⁵Chúa Giê-xu liền hỏi, “Ai sờ đến ta?”

Mọi người đều chối thì Phia-rô lên tiếng, “Thưa thầy, dân chúng xung quanh đang lấn ép thầy đó.”

⁴⁶Nhưng Chúa Giê-xu bảo, “Có người sờ đến ta, vì ta cảm biết có quyền lực ra từ ta.” ⁴⁷Thiếu phụ thấy không giấu được nữa, nên bước ra, run lấy bầy và quì xuống trước mặt Ngài. Trong lúc mọi người lắng nghe thì chị kể lại tại sao chị đã sờ áo Ngài và được lành bệnh liền như thế nào. ⁴⁸Chúa Giê-xu bảo chị, “Chị à, chị được lành vì chị tin. Thôi chị hãy yên tâm ra về!”

⁴⁹Trong khi Chúa Giê-xu còn đang nói, thì người nhà của ông chủ hội đường đến báo, “Con gái ông chết rồi. Đừng làm phiền thầy nữa.”

^a8:30 “Lữ đoàn” Có nghĩa là nhiều. Một Lữ đoàn là một đơn vị quân số La-mã khoảng năm ngàn người. ^b8:31 hố tăm tối đời đời Nghĩa đen là “vực sâu,” hoặc hố hay lỗ sâu không đáy.

⁵⁰Chúa Giê-xu nghe vậy liền bảo Giai-ru, “Đừng sợ. Cứ vững tin thì con gái ông sẽ lành bệnh.”

⁵¹Chúa Giê-xu vào nhà. Ngài chỉ cho phép Phia-rơ, Giăng, Gia-cơ và cha mẹ cô gái vào với Ngài mà thôi. ⁵²Mọi người đang khóc lóc thảm sầu lắm, vì cô gái chết rồi nhưng Chúa Giê-xu an ủi, “Đừng khóc nữa. Em gái này không phải chết đâu. Nó chỉ ngủ thôi.”

⁵³Họ nhào cười Ngài, vì họ biết cô bé gái đã chết. ⁵⁴Nhưng Chúa Giê-xu cầm tay cô gái kêu, “Con ơi, hãy ngồi dậy!” ⁵⁵Thần linh liền trở lại với cô bé và cô lập tức ngồi nhồm dậy. Chúa Giê-xu liền bảo họ cho cô bé ăn. ⁵⁶Cha mẹ cô gái vô cùng kinh ngạc nhưng Chúa Giê-xu căn dặn họ không được nói cho ai biết chuyện ấy.

Chúa Giê-xu phái các sứ đồ đi

(Ma 10:5-15; Mác 6:7-13)

9 ¹Chúa Giê-xu gọi mười hai môn đệ lại và ban cho họ quyền năng trị mọi tà ma và năng lực chữa bệnh. ²Ngài sai các sứ đồ ra đi rao giảng về Nước Trời và chữa lành những người đau yếu. ³Ngài dặn họ, “Đừng mang đồ gì theo, đừng mang gậy, túi, bánh, tiền bạc hay quần áo dự. ⁴Khi vào nhà nào các con hãy ở đó cho đến khi đi. ⁵Nếu dân chúng không tiếp đón các con, thì hãy phủ bụi nơi chân^a khi các con rời tỉnh đó, để làm dấu cảnh cáo họ.”

⁶Các sứ đồ ra đi thăm các thành, các làng mạc, rao giảng Tin Mừng và chữa lành người bệnh khắp nơi.

Hê-rốt hoang mang về Chúa Giê-xu

(Ma 14:1-12; Mác 6:14-29)

⁷Hê-rốt, vua chư hầu, nghe được mọi chuyện, đâm ra hoang mang vì có

^a9:5 *phủ bụi nơi chân* Dấu hiệu cảnh cáo. Chúng tỏ các sứ đồ đã gạt bỏ các người ấy.

người nói, “Giăng Báp-tít đã từ kẻ chết sống lại.” ⁸Người khác thì nói, “Ê-li* đã xuất hiện giữa chúng ta.” Còn người khác nữa lại nói, “Một trong các nhà tiên tri đời xưa sống lại từ trong kẻ chết.” ⁹Hê-rốt nói, “Ta đã chém đầu Giăng, thế thì người này là ai mà nghe đồn rất nhiều?” Cho nên Hê-rốt tìm cách gặp Chúa Giê-xu.

Năm ngàn người được thết đãi

(Ma 14:13-21; Mác 6:30-44; Gi 6:1-14)

¹⁰Các sứ đồ trở về, tường thuật lại cho Chúa Giê-xu mọi điều họ làm. Sau đó Ngài mang họ cùng với Ngài đi đến một tỉnh gọi là Bết-xai-đa, để có thì giờ riêng tư với nhau. ¹¹Nhưng dân chúng nghe nói Chúa Giê-xu sắp đến, liền đi theo Ngài. Ngài tiếp họ và giảng cho họ nghe về Nước Trời, đồng thời chữa những người cần được chữa lành.

¹²Đến xế chiều, mười hai sứ đồ đến thưa với Ngài, “Xin thầy cho dân chúng về để họ đi vào các tỉnh và vùng quê quanh đây kiếm chỗ nghỉ ngơi và mua thức ăn vì chỗ này hoang vắng lắm.”

¹³Nhưng Chúa Giê-xu bảo họ, “Các con phải cho họ ăn.”

Họ thưa, “Nếu không đi mua thêm thức ăn cho họ thì chúng con chỉ có năm ổ bánh và hai con cá thôi.” ¹⁴Có khoảng năm ngàn người thuộc phái nam tại đó.

Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Cho dân chúng ngồi từng nhóm năm mươi người đi.”

¹⁵Họ làm theo, và mọi người ngồi xuống. ¹⁶Chúa Giê-xu cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, cảm tạ Thượng Đế đã ban cho thức ăn. Rồi Ngài trao thức ăn cho các môn đệ phân phát cho dân chúng. ¹⁷Mọi người ăn uống no nê, chỗ còn thừa gom được mười hai giỏ đầy.

Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế*(Ma 16:13-19; Mác 8:27-29)*

¹⁸Một lần nọ, khi Chúa Giê-xu đang cầu nguyện riêng, có các môn đệ bên cạnh, thì Ngài hỏi, “Người ta nói ta là ai?”

¹⁹Họ đáp, “Có người nói thầy là Giăng Báp-tít. Kẻ khác nói thầy là Ê-li, còn người khác nữa thì nói thầy là một trong những nhà tiên tri đời xưa sống lại.”

²⁰Nhưng Chúa Giê-xu hỏi, “Còn các con nói ta là ai?”

Phia-rơ thưa, “Thầy là Đấng Cứu Thế, do Thượng Đế sai đến.”

²¹Chúa Giê-xu nghiêm cấm họ không được nói điều ấy cho ai.

Chúa Giê-xu nói trước về cái chết của Ngài*(Ma 16:20-28; Mác 8:30-9:1)*

²²Ngài bảo “Con Người* phải chịu nhiều nỗi khổ. Ngài sẽ bị các bô lão Do-thái, các giới trưởng tế và các giáo sư luật loại ra. Ngài sẽ bị giết và sau ba ngày sẽ sống lại từ trong kẻ chết.”

²³Ngài bảo họ, “Nếu ai muốn theo ta thì phải từ bỏ những điều mình ưa thích. Mỗi ngày họ phải sẵn lòng hi sinh cuộc sống mà theo ta. ²⁴Ai tìm cách giữ mạng sống mình sẽ đánh mất sự sống thật. Còn ai hi sinh mạng sống mình vì ta sẽ nhận được sự sống thật. ²⁵Nếu người nào được cả thế giới, mà chính mình bị tiêu hủy hoặc chết mất, thì chẳng ích gì. ²⁶Ai xấu hổ về ta và điều dạy dỗ của ta, thì Con Người* cũng sẽ xấu hổ về người ấy khi Ngài hiện đến trong vinh quang của Cha và các thiên sứ thánh. ²⁷Ta bảo thật với các con, vài người đang đứng đây sẽ được trông thấy Nước Trời trước khi qua đời.”

Chúa Giê-xu nói chuyện với Mô-se và Ê-li*(Ma 17:1-8; Mác 9:2-8)*

²⁸Khoảng tám ngày sau khi Chúa Giê-xu dạy những điều ấy, thì Ngài

mang Phia-rơ, Giăng và Gia-cơ lên một ngọn núi để cầu nguyện. ²⁹Trong khi đang cầu nguyện, hình dáng Ngài đổi khác, còn áo quần Ngài trở nên sáng trắng. ³⁰Bỗng có hai người, Mô-se và Ê-li*, hiện ra nói chuyện với Chúa Giê-xu. ³¹Họ hiện ra trong vinh quang của thiên đàng và nói chuyện về sự ra đi của Ngài sắp diễn ra ở Giê-ru-sa-lem. ³²Phia-rơ và hai môn đệ kia buồn ngủ quá sức, nhưng khi hoàn toàn tỉnh ngủ, họ thấy vinh quang của Chúa Giê-xu và hai người đang đứng với Ngài. ³³Khi Mô-se và Ê-li sắp ra đi, thì Phia-rơ thưa với Ngài, “Thưa thầy, chúng ta ở đây rất tốt. Để chúng con dựng ba cái lều—một cái cho thầy, một cái cho Mô-se và một cái cho Ê-li.” Phia-rơ cũng chẳng biết mình đang nói gì.

³⁴Lúc ông đang nói thì có đám mây bay đến che phủ họ, khiến họ hốt hoảng. ³⁵Từ trong đám mây có tiếng vọng ra, “Đây là Con ta, người mà ta đã chọn. Hãy nghe theo người!”

³⁶Khi tiếng ấy nói xong, thì chỉ còn có một mình Chúa Giê-xu ở đó. Phia-rơ, Giăng và Gia-cơ không nói gì cả và trong những ngày ấy cũng không kể cho ai nghe điều họ vừa mới trông thấy.

Chúa Giê-xu chữa lành một cậu bé mắc bệnh*(Ma 17:14-18; Mác 9:14-27)*

³⁷Hôm sau, khi xuống núi, thì có đám đông dân chúng đến đón Ngài. ³⁸Một người trong đám đông kêu lớn cùng Ngài, “Thưa thầy, làm ơn đến xem giùm con tôi vì nó là con một tôi. ³⁹Một ác quỷ ám nó, bỗng nhiên nó rú lên. Quỷ làm cho nó vật vã rồi sùi bọt mép. Quỷ muốn làm hại nó, gần như không bao giờ buông tha nó. ⁴⁰Tôi đã năn nỉ các môn đệ thầy đuổi quỷ ra mà họ làm không được.”

⁴¹Chúa Giê-xu đáp, “Mấy ông không có đức tin, và nếp sống mấy ông sai

quấy. Ta phải ở với các ông và chịu đựng các ông trong bao lâu nữa? Mang con ông đến đây.”

⁴²Lúc cậu bé đang đến thì quỉ vật nó té xuống đất, nằm giãy giụa. Nhưng Chúa Giê-xu quở mắng ác quỉ, chữa lành cậu bé và giao cậu lại cho người cha. ⁴³Mọi người đều sững sờ về quyền năng lớn lao của Thượng Đế.

Chúa Giê-xu nói về cái chết của Ngài

(Ma 17:22-23; Mác 9:30-32)

Trong khi mọi người đang kinh ngạc về những điều Chúa Giê-xu làm, thì Ngài bảo các môn đệ, ⁴⁴“Các con đừng quên điều thầy nói bây giờ với các con: Con Người* sẽ bị trao vào tay dân chúng.” ⁴⁵Nhưng các môn đệ không hiểu điều ấy vì ý nghĩa đã bị che khuất khỏi họ, mà họ lại sợ không dám hỏi Ngài.

Ai là người cao trọng nhất?

(Ma 18:1-5; Mác 9:33-37)

⁴⁶Các môn đệ bắt đầu tranh cãi với nhau để xem ai là người lớn nhất trong vòng họ. ⁴⁷Chúa Giê-xu biết được ý nghĩ ấy nên Ngài mang một em nhỏ đến đứng bên cạnh Ngài. ⁴⁸Rồi Ngài dạy, “Người nào nhận danh ta tiếp một đứa trẻ này, tức là tiếp ta. Còn người nào tiếp ta tức là tiếp Đấng đã sai ta đến, vì người nào nhỏ nhất trong các con mới là người lớn nhất.”

Ai không nghịch với chúng ta tức là về phía chúng ta

(Mác 9:38-40)

⁴⁹Giăng thưa, “Thưa thầy, chúng con thấy có người dùng danh thầy đuổi quỉ ra khỏi người ta. Chúng con cấm ngay, vì anh ta không cùng nhóm với chúng ta.”

⁵⁰Nhưng Chúa Giê-xu đáp, “Đừng cấm làm gì, vì người nào không chống chúng ta tức là về phía chúng ta.”

Một tỉnh không chịu tiếp Chúa Giê-xu

⁵¹Khi gần đến lúc Chúa Giê-xu phải ra đi, Ngài quyết định lên thành Giê-ru-sa-lem. ⁵²Ngài cho vài người đi trước đến một tỉnh thuộc miền Xa-ma-ri để chuẩn bị cho Ngài. ⁵³Nhưng dân chúng ở đó không chịu tiếp đón Ngài, vì Ngài định tâm lên Giê-ru-sa-lem. ⁵⁴Thấy vậy Gia-cơ và Giăng, hai môn đệ của Chúa Giê-xu liền nói, “Thưa Chúa, Ngài có muốn chúng con khiến lửa từ trời giáng xuống đốt tiêu bọn người này không?”^a

⁵⁵Nhưng Chúa Giê-xu quay lại quở trách hai người. ⁵⁶Rồi họ đi qua tỉnh khác.^b

Theo Chúa Giê-xu

(Ma 8:19-22)

⁵⁷Đang khi đi đường, có người thưa với Chúa Giê-xu, “Thầy đi đâu tôi sẽ theo đó.”

⁵⁸Chúa Giê-xu bảo họ, “Chôn cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người* không có chỗ gối đầu.”

⁵⁹Chúa Giê-xu bảo một người khác, “Hãy theo ta!” Anh đáp, “Thưa Chúa, để tôi chôn cất cha tôi trước đã.”

⁶⁰Nhưng Chúa Giê-xu bảo anh, “Hãy để người chết chôn người chết. Còn anh hãy đi ra rao giảng về Nước Trời.”

⁶¹Người khác nữa thưa, “Thưa Chúa, tôi sẽ theo Ngài nhưng để tôi về chào từ giã gia đình tôi đã.”

^a9:54 *Câu 54* Có vài bản Hi-lạp thêm: “... như Ê-li đã làm hay không.” ^b9:56 *Câu 55-56* Vài bản cũ ghi: “Nhưng Chúa Giê-xu quay lại và quở trách họ. Ngài bảo, ‘Các con không biết thần linh nào xui giục mình.’” ⁵⁸Con Người đến không phải để tiêu diệt linh hồn người ta mà để cứu vớt.”

⁶²Chúa Giê-xu bảo, “Ai bắt đầu cày ruộng mà cứ còn ngoái cổ nhìn lại phía sau thì hoàn toàn vô dụng cho Nước Trời.”

Chúa Giê-xu phái bảy mươi hai sứ đồ đi

10 ¹Sau đó Chúa chọn bảy mươi hai^a người khác, rồi sai họ đi trước từng toán hai người đến những tỉnh và địa điểm Ngài định ghé qua. ²Ngài dặn họ, “Mùa gặt^b thì trủng nhưng thợ gặt thì thiếu. Nên hãy cầu xin Thượng Đế gửi thêm người đến tiếp tay gặt hái. ³Bây giờ hãy lên đường, nhưng nghe đây! Ta sai các con ra đi chẳng khác nào chiên giữa muông sói. ⁴Đừng mang theo ví, túi, giày và đừng phí thì giờ nói chuyện với ai dọc đường. ⁵Trước khi các con bước vào nhà nào thì hãy chúc, ‘Bình an cho nhà này.’ ⁶Nếu những người ở đó có tinh thần hòa bình, thì phúc hòa bình các con sẽ ở với họ; nếu không, phúc lành đó sẽ trở về với các con. ⁷Hãy ở trong nhà ấy, ăn uống những gì người ta mời. Người làm công phải được trả lương. Đừng chuyển từ nhà này sang nhà khác. ⁸Nếu đến một thành nào mà dân chúng ở đó tiếp đón các con, hãy ăn những gì họ cho. ⁹Hãy chữa lành những kẻ đau và bảo họ, ‘Nước Trời rất gần với các ông bà lắm.’ ¹⁰Còn nếu đến một thành nào mà dân chúng ở đó không tiếp đón các con, thì hãy đi ra giữa phố tuyên bố, ¹¹‘Ngay cả bụi đất trong tỉnh các ông bà dính nơi chân, chúng tôi cũng phải sạch hết để làm chứng nghịch lại các ông bà.’^c Nhưng nên nhớ là Nước Trời gần đến rồi.’

^a10:1 bảy mươi hai Nhiều bản Hi-lạp chỉ ghi có bảy mươi. ^b10:2 Mùa gặt Những người cần biết đến Thượng Đế. ^c10:11 đất ... ông bà Một dấu hiệu cảnh cáo. Chứng tỏ các sứ đồ gặt bỏ những người ở đó.

¹²Ta nói cho các con biết, đến Ngày Xét Xử, dân Xô-đôm* còn bị phạt nhẹ hơn dân thành ấy.

Chúa Giê-xu cảnh cáo những người không tin

(Ma 11:20–24)

¹³“Khốn cho mấy, thành Cô-ra-xin*! Khốn cho người, thành Bết-xai-đa*! Vì nếu những phép lạ ta đã làm giữa các người mà đem làm giữa các thành Tia và Xi-đôn* thì dân chúng ở đó đã ăn năn hối hận lâu rồi. Họ chắc hẳn đã mặc vải xô, rắc tro lên đầu để chứng tỏ đã được thay đổi. ¹⁴Đến Ngày Xét Xử hai thành Tia và Xi-đôn còn bị phạt nhẹ hơn các người. ¹⁵Còn người, thành Ca-bê-nam*, người được nâng lên đến tận trời sao? Không, người sẽ bị ném xuống âm phủ*!

¹⁶“Ai nghe các con tức nghe ta, còn ai gạt bỏ các con tức gạt bỏ ta. Còn ai gạt bỏ ta tức gạt bỏ Đấng đã sai ta đến.”

Sa-tăng bị quăng xuống

¹⁷Khi bảy mươi hai sứ đồ trở về, họ rất hớn hờ và báo cáo, “Thưa Chúa, khi chúng con nhân danh Ngài thì đến ác quỷ cũng vâng lời chúng con!” ¹⁸Chúa Giê-xu bảo, “Ta thấy Sa-tăng từ trời rơi xuống như chớp. ¹⁹Nghe đây, ta ban cho các con quyền dẫm lên rắn rít và bọ cạp, quyền ấy lớn hơn quyền của kẻ thù nữa. Cho nên không có gì làm hại các con được. ²⁰Nhưng các con không nên mừng vì quỷ phục các con mà hãy mừng vì tên các con đã được ghi trên thiên đàng.”

Chúa Giê-xu cầu nguyện cùng Cha

(Ma 11:25–27; 13:16–17)

²¹Bấy giờ Chúa Giê-xu mừng rỡ trong Thánh Linh. Ngài nói, “Thưa Cha, Con ca ngợi Cha là Chúa của trời đất, vì Cha đã giấu những điều này khỏi

những người khôn ngoan thông sáng mà bày tỏ cho những người có lòng đơn sơ như trẻ thơ. Vâng, thưa Cha vì đó là điều Ngài muốn.

²²“Cha đã giao mọi việc cho Con. Không ai biết Con là ai ngoại trừ Cha. Và cũng không ai biết Cha ngoại trừ Con và những người mà Con muốn tỏ cho biết.”

²³Rồi Chúa Giê-xu quay qua các môn đệ và nói riêng, “Các con có phúc vì được thấy những điều các con hiện đang thấy. ²⁴Ta nói cho các con biết, có rất nhiều nhà tiên tri và vua chúa mong được thấy điều các con hiện đang thấy, muốn nghe điều các con hiện đang nghe mà không được.”

Người Xa-ma-ri nhân từ

²⁵Bấy giờ có một chuyên gia luật pháp đứng lên hỏi để thử Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, tôi phải làm gì để được sống đời đời?”

²⁶Chúa Giê-xu đáp, “Trong luật pháp viết như thế nào? Ông đọc gì trong đó?”

²⁷Ông ta đáp, “Hãy hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà yêu Chúa là Thượng Đế của ngươi”^a và “Phải yêu người láng giềng như mình.”^b

²⁸Chúa Giê-xu bảo ông, “Ông đáp rất đúng. Hãy làm theo như thế thì sẽ được sống.”

²⁹Nhưng chuyên gia ấy muốn chứng tỏ rằng mình có lý, nên thưa với Chúa Giê-xu “Ai là người láng giềng của tôi?”

³⁰Chúa Giê-xu đáp, “Có một người đi từ Giê-ru-sa-lem xuống thành Giê-ri-cô, chẳng may rơi vào tay bọn cướp. Chúng nó xé nát quần áo, đánh đập gây thương tích và bỏ anh ta nằm đó, gần chết. ³¹Tình cờ có một thầy tế lễ Do-thái đi ngang qua đường ấy. Nhìn thấy nạn nhân, ông liền đi tránh qua phía

bên kia đường. ³²Sau đó có một người Lê-vi^c đi đến, bước tới gần, nhìn nạn nhân rồi cũng đi tránh qua phía bên kia đường. ³³Cuối cùng, có một người Xa-ma-ri* cùng đi đường ấy đến chỗ nạn nhân đang nằm. Trông thấy nạn nhân, ông hết sức tội nghiệp. ³⁴Ông liền đến gần, thoa dầu, bóp rượu^d trên vết thương, và băng bó lại. Rồi ông đặt nạn nhân lên lưng lừa của mình, đưa đến quán trọ để săn sóc thêm. ³⁵Hôm sau, người Xa-ma-ri lấy hai quan tiền* đưa cho chủ quán và dặn, ‘Ông hãy chăm sóc người này. Nếu tốn hơn, khi trở về tôi sẽ trả.’”

³⁶Rồi Chúa Giê-xu hỏi, “Trong ba người ấy, ông thấy ai là láng giềng với người bị bọn cướp đánh?”

³⁷Chuyên gia luật thưa, “Đó là người tỏ lòng nhân từ với nạn nhân.”

Chúa Giê-xu bảo ông, “Vậ ông hãy đi và làm theo như thế.”

Ma-ri và Ma-thê

³⁸Trong khi Chúa Giê-xu và các môn đệ đi lưu hành, Ngài đến một thành nọ. Có một cô tên Ma-thê mời Ngài vào trọ nhà cô. ³⁹Ma-thê có một em gái tên Ma-ri, hay ngồi dưới chân Chúa Giê-xu để nghe Ngài dạy. ⁴⁰Nhưng Ma-thê mãi lo bận rộn công việc trong nhà. Cô đến thưa với Ngài, “Thưa Chúa, Ngài không để ý là Ma-ri đẩy hết công việc cho con làm sao? Xin Ngài bảo nó giúp con một tay.”

⁴¹Nhưng Chúa đáp, “Ma-thê ơi, con lo âu và bực dọc nhiều chuyện. ⁴²Chỉ có một điều quan trọng. Ma-ri đã chọn phần tốt hơn, là phần không ai lấy đi được.”

^a10:27 “Hãy hết lòng ... của ngươi” Phục truyền luật lệ 6:5. ^b10:27 “Phải yêu người láng giềng như mình” Lê-vi 19:18.

^c10:32 người Lê-vi Người Lê-vi là những người thuộc chi phái Lê-vi có nhiệm vụ giúp đỡ các thầy tế lễ Do-thái trong đền thờ. Xem thêm I Lịch sử 23:24-32. ^d10:34 dầu và rượu Dầu (ô liu) và rượu thường được dùng như thuốc để làm bớt đau và rửa vết thương.

Chúa Giê-xu dạy về sự cầu nguyện*(Ma 6:9-15)*

11 ¹Có lần Chúa Giê-xu đang cầu nguyện ở nơi nọ. Sau khi Ngài cầu nguyện xong, một môn đệ thưa, “Thưa Chúa, xin dạy chúng con cầu nguyện như Giăng đã dạy môn đệ mình.”

²Chúa Giê-xu bảo họ,

“Khi các con cầu nguyện,
hãy nói như sau:

‘Lạy Cha,

nguyện cho danh Cha lúc nào
cũng được tôn thánh,
Nước Cha mau đến.

³ Xin cho chúng con đủ thức ăn
mỗi ngày.

⁴ Xin tha tội cho chúng con,
vì chúng con cũng tha thứ
những người làm lỗi với
chúng con.

Xin đừng đưa chúng con vào sự
cám dỗ.’”

Hãy tiếp tục nài xin*(Ma 7:7-11)*

⁵Rồi Chúa Giê-xu dạy họ, “Giả sử một người trong các con đi đến nhà bạn mình nửa đêm, kêu cửa nói rằng, ‘Bạn ơi, làm ơn cho tôi mượn ba ổ bánh mì. ⁶Có một người bạn lỡ đường ghé qua nhà tôi, mà tôi không có gì đãi anh ta ăn.’ ⁷Người bạn trong nhà trả lời, ‘Đừng quấy rầy tôi! Cửa khóa rồi. Tôi và con cái tôi đều đi ngủ hết. Tôi không thể dậy để lấy gì cho anh được đâu.’ ⁸Ta nói với các con, dù tình bạn không đủ khiến anh ta dậy để lấy bánh cho các con, nhưng vì không muốn mất thể diện, anh bạn ấy sẽ dậy lấy cho con những gì các con cần. ⁹Cho nên ta bảo các con, hãy xin thì Thượng Đế sẽ cho. Hãy tìm, các con sẽ gặp. Hãy gõ, cửa sẽ mở cho các con. ¹⁰Vì người nào xin, sẽ nhận được. Người

nào tìm, thì gặp và người nào gõ, thì cửa mở. ¹¹Có ai trong các con khi con cái mình xin cá, mà lại cho rắn không? ¹²Hoặc chúng xin trứng mà lại cho bò cạp không? ¹³Dù các con vốn là xấu, mà còn biết cho con cái mình vật tốt, huống hồ Cha các con trên trời. Ngài sẽ ban nhiều hơn nữa, tức là Thánh Linh, cho những người xin Ngài.”

Quyền năng Chúa Giê-xu đến từ Thượng Đế*(Ma 12:22-30; Mác 3:20-27)*

¹⁴Có lần Chúa Giê-xu đuổi quỷ câm. Khi quỷ ra khỏi, thì người câm nói được. Dân chúng vô cùng ngạc nhiên. ¹⁵Nhưng vài người trong họ nói, “Ông Giê-xu chỉ giỏi dùng quyền của Bê-ên-xê-bun, là chúa quỷ, mà đuổi quỷ ra khỏi người ta đó thôi.”

¹⁶Một số người khác muốn thử Chúa Giê-xu nên xin Ngài cho họ xem một dấu lạ từ trời. ¹⁷Biết ý tưởng họ, nên Ngài bảo, “Nước nào tự chia rẽ sẽ bị tiêu diệt. Gia đình nào phân hóa sẽ không tồn tại được. ¹⁸Cho nên nếu quỷ Sa-tăng mà tự chia xé ra thì nước nó sẽ tan hoang. Các người bảo ta lấy quyền Bê-ên-xê-bun mà đuổi quỷ. ¹⁹Nếu ta dùng quyền của Bê-ên-xê-bun mà đuổi quỷ thì những người trong các người dùng quyền nào để đuổi quỷ? Cho nên chính những người ấy sẽ kết án các người. ²⁰Còn nếu ta dùng quyền của Thượng Đế để đuổi quỷ, thì phải biết rằng Nước Trời đã đến trên các người.

²¹“Khi một người lực lưỡng dùng nhiều vũ khí canh giữ nhà mình thì tài sản người ấy được an toàn ²²Nhưng nếu có một người khác mạnh hơn đến đánh thắng anh ta, người mạnh hơn sẽ tước lấy vũ khí mà anh đã ỷ lại và phân tán hết tài sản của anh ấy.

²³“Ai không theo ta là nghịch với ta, người nào không hợp tác với ta tức là chống lại ta.

Con người trống rỗng

(Ma 12:43-45)

²⁴“Khi ác quỷ ra khỏi một người, nó đi lang thang ở những chỗ khô khan, kiếm nơi để nghỉ ngơi. Kiếm không được, nó liền tự nhủ, ‘Ta sẽ trở về nhà mà ta đã ra đi.’ ²⁵Khi trở về, thấy nhà đã được quét dọn sạch sẽ tươm tất. ²⁶Nó mới đi ra mang về bảy quỷ ác hơn nó nữa đến ở trong nhà đó. Vì thế mà tình trạng người ấy sau đó còn khốn đốn hơn trước.”

Những người có hạnh phúc thật

²⁷Trong khi Chúa Giê-xu đang nói những lời ấy thì có một bà trong đám đông lên tiếng thưa với Ngài, “Phúc cho người mẹ nào đã sinh ra Ngài và đã nuôi dưỡng Ngài.”

²⁸Nhưng Chúa Giê-xu đáp, “Không phải, người nào nghe và vâng theo lời dạy của Thượng Đế mới thật có phúc.”

Dân chúng muốn xem một phép lạ

(Ma 12:38-42; Mác 8:12)

²⁹Dân chúng càng ngày càng tụ tập đông thêm, Chúa Giê-xu bảo họ, “Những người đang sống trong thời kỳ này là những người ác. Họ muốn xem một dấu lạ nhưng họ sẽ không nhận được dấu lạ nào ngoài dấu lạ về Giê-na.^a ³⁰Như Giê-na là dấu lạ cho dân cư thành Ni-ni-ve, thì Con Người* cũng sẽ là dấu lạ cho người của thời đại này. ³¹Đến Ngày Xét Xử, nữ hoàng Nam Phương^b sẽ đứng lên cùng với người ở thời đại này. Bà ấy sẽ kết án họ vì bà đã đến từ xứ rất xa để nghe lời dạy dỗ khôn ngoan của Sô-lô-môn. Mà ta bảo thật, tại đây có một

^a11:29 dấu lạ về Giê-na Giê-na ở trong bụng cá ba ngày cũng giống như Chúa Giê-xu sẽ bị chôn trong mộ ba ngày. Xem Ma-thi-ơ 12:40. ^b11:31 nữ hoàng Nam Phương Nữ hoàng nước Sê-ba. Bà đi cả ngàn dặm đến để học sự khôn ngoan của Thượng Đế qua Sô-lô-môn. Xem I Lịch Sử 10:1-3.

Đấng còn cao trọng hơn Sô-lô-môn nữa.

³²Đến Ngày Xét Xử, dân cư thành Ni-ni-ve sẽ đứng dậy lên án người ở thời đại này. Vì khi Giê-na giảng thuyết thì họ ăn năn hối hận. Mà ta bảo thật, tại đây có một Đấng còn tôn trọng hơn Giê-na.

Hãy làm ánh sáng cho thế giới

(Ma 5:15; 6:22-23)

³³“Không ai thắp đèn rồi giấu ở chỗ khuất hay để dưới cái chậu, nhưng đặt trên chân đèn, để mọi người bước vào thấy sáng. ³⁴Mắt các con là đèn của thân thể. Nếu mắt tốt thì cả thân thể sẽ sáng. Còn nếu mắt xấu thì cả thân thể sẽ tối tăm. ³⁵Hãy thận trọng, đừng để ánh sáng trong các con trở thành bóng tối. ³⁶Nếu cả thân thể các con sáng láng, không có phần nào tối, thì các con sẽ chiếu sáng, như đèn rọi vào các con vậy.”

Chúa Giê-xu lên án người Pha-ri-xi

(Ma 23:1-36; Mác 12:38-40; Lu 20:45-47)

³⁷Sau khi Chúa Giê-xu nói xong, có một người Pha-ri-xi mời Ngài đến nhà dùng bữa. Chúa Giê-xu đến ngồi ở bàn. ³⁸Người Pha-ri-xi rất ngạc nhiên vì thấy Ngài không rửa tay^c trước khi ăn. ³⁹Chúa bảo ông, “Người Pha-ri-xi các ông rửa bên ngoài chén đĩa còn trong lòng các ông đầy tham lam và độc ác. ⁴⁰Những người đại dột, Đấng dựng nên bề ngoài cũng dựng nên bề trong nữa. ⁴¹Hãy lấy những gì bên trong đĩa của các ông mà cho người nghèo, thì các ông mới hoàn toàn trong sạch bên trong lẫn bên ngoài được. ⁴²Khốn cho các ông là người Pha-ri-xi! Các ông dâng cho Thượng Đế một phần mười bạc hà, đinh hương và các thứ cây khác trong vườn. Nhưng các ông không đối xử

^c11:38 rửa tay Đây là một tục lệ Do-thái mà người Pha-ri-xi cho là hết sức quan trọng.

ngay thẳng với người khác và không yêu mến Thượng Đế. Đó là những điều các ông phải làm cùng với những điều kia. ⁴³Khốn cho các ông là người Pha-ri-xi, vì các ông chiếm chỗ cao sang nhất trong hội đường và thích người ta kính cẩn chào mình giữa phố chợ. ⁴⁴Khốn cho các ông vì các ông giống như mồ mả ẩn khuất, người ta dẫm lên mà không biết.”

Chúa Giê-xu nói chuyện với các chuyên gia luật pháp

⁴⁵Một trong các chuyên gia luật pháp nói với Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, thầy nói như thế cũng nhục mạ chúng tôi nữa.”

⁴⁶Chúa Giê-xu đáp, “Khốn cho các ông là những chuyên gia luật! Các ông đặt ra những qui tắc khó khăn khiến người ta tuân theo không nổi mà chính mình thì lại không thêm tuân theo. ⁴⁷Khốn cho các ông, vì các ông xây mộ cho các nhà tiên tri mà tổ tiên mình đã giết! ⁴⁸Như thế chứng tỏ các ông tán thành hành động của tổ tiên mình. Họ giết các nhà tiên tri còn các ông thì xây mộ cho các nhà tiên tri ấy! ⁴⁹Cho nên qua sự khôn sáng của Ngài, Thượng Đế đã nói, ‘Ta sẽ sai các nhà tiên tri và sứ đồ đến với họ. Một số bị họ giết, còn số kia bị họ ngược đãi.’ ⁵⁰Cho nên mấy ông là người hiện đang sống, sẽ bị trừng phạt về cái chết của các nhà tiên tri đã bị giết từ thuở tạo thiên lập địa. ⁵¹Từ cái chết của A-bên cho đến cái chết của Xa-cha-ri,^a là người bị giết giữa khoảng bàn thờ và đèn thờ. Ta bảo các ông là người hiện đang sống, các ông sẽ bị trừng phạt về tất cả những cái chết ấy.

⁵²“Khốn cho các ông là các chuyên gia luật pháp. Các ông cất chìa khóa sự hiểu biết về Thượng Đế. Chính các ông

^a11:51 A-bên ... Xa-cha-ri (Trong Kinh Cựu Ước Hê-bơ-rơ), người đầu tiên và người cuối cùng bị giết.

không muốn học mà ai muốn học thì các ông cản trở.”

⁵³Khi Chúa Giê-xu rời nơi đó, các giáo sư luật và người Pha-ri-xi bắt đầu gây sự với Ngài và hạch hỏi Ngài nhiều điều, ⁵⁴tìm cách bắt lỗi xem Ngài có nói lời gì sơ xuất không.

Đừng giống như người Pha-ri-xi

12 ¹Hàng ngàn người tụ tập đến nổi dẫm lên nhau. Trước hết Chúa Giê-xu nói chuyện với các môn đệ, “Các con hãy thận trọng về men của người Pha-ri-xi vì họ là những kẻ giả đạo đức. ²Điều gì kín giấu rồi sẽ lộ ra, việc gì bí ẩn rồi cũng bị phơi bày. ³Điều gì các con nói trong tối sẽ được nghe trong ánh sáng, và điều gì các con thì thầm trong phòng kín sẽ được rao to trên nóc nhà.”

Chỉ nên sợ Thượng Đế

(Ma 10:28–31)

⁴“Ta bảo điều nầy cho các con là bạn hữu ta: Đừng sợ kẻ giết phần xác, rồi không thể làm được gì nữa để hại các con. ⁵Ta cho các con biết phải sợ ai. Phải sợ Đấng có quyền giết và ném các con vào hỏa ngục. Đó chính là Đấng mà các con phải sợ.

⁶“Năm con chim sẻ tuy chỉ đáng giá hai xu, nhưng Thượng Đế không quên một con nào cả. ⁷Ngay đến tóc trên đầu các con có bao nhiêu sợi Ngài cũng biết. Đừng sợ, vì các con quý giá hơn chim sẻ nhiều.

Đừng xấu hổ về Chúa Giê-xu

(Ma 10:32–33; 12:32; 10:19–20)

⁸“Ta cho các con biết, hễ ai đứng trước mặt người khác mà nhận rằng mình tin theo ta thì ta đây, là Con Người*, sẽ xác nhận trước mặt thiên sứ của Thượng Đế, là người ấy thuộc

về ta. ⁹Còn ai đứng trước mặt người khác mà chối bỏ ta thì ta cũng chối bỏ họ trước các thiên sứ của Thượng Đế. ¹⁰“Ai nói phạm đến Con Người* có thể được tha thứ nhưng ai nói phạm đến Thánh Linh sẽ không được tha đâu.”

¹¹“Khi các con bị đưa vào các hội đường để trình diện với các lãnh tụ và các nhà cầm quyền thì đừng lo không biết phải tự bênh vực hoặc ăn nói làm sao. ¹²Lúc đó Thánh Linh sẽ dạy các con những lời gì phải nói.”

Chúa Giê-xu răn dạy về tính tham lam

¹³Có người trong đám quần chúng thưa với Ngài, “Thưa thầy, xin bảo anh tôi chia cho tôi phần gia sản mà cha chúng tôi đã để lại.”

¹⁴Nhưng Chúa Giê-xu nói với anh, “Ai giao cho ta nhiệm vụ phân xử giữa hai anh em của anh?” ¹⁵Rồi Chúa Giê-xu dạy dân chúng, “Phải thận trọng và đề phòng mọi hình thức tham lam. Đời sống không phải được đo lường bằng của cải mình nhiều hay ít đâu.”

¹⁶Sau đó Ngài kể chuyện này: “Người nhà giàu nọ có một số đất đai. Đất đó sinh lợi nhiều lắm. ¹⁷Ông ta tự nhủ, ‘Bây giờ ta phải làm sao đây? Vì ta không có đủ chỗ chứa hết hoa màu.’ ¹⁸Rồi ông bảo, ‘Bây giờ ta sẽ làm thế này: Ta sẽ phá hết các kho, xây nhiều cái khác lớn hơn để chứa hết hoa màu và của cải. ¹⁹Rồi ta sẽ tự nhủ rằng, ‘Ta đã trữ đủ mọi vật tốt đủ dùng nhiều năm rồi. Thôi bây giờ hãy nghỉ ngơi, ăn uống và hưởng thụ đi!’ ²⁰Nhưng Thượng Đế hỏi người ấy rằng, ‘Anh khờ kia ơi! Nếu đêm nay mạng sống anh sẽ bị cất đi thì ai sẽ hưởng những gì anh đã dành cho mình?’

²¹“Ai tích trữ của cải riêng cho mình mà không giàu có trong Thượng Đế cũng giống như thế.”

Đừng lo lắng

(Ma 6:25-34; 19-21)

²²Chúa Giê-xu dạy các môn đệ, “Ta bảo các con, đừng lo phải ăn gì để sống hay mặc gì để che thân. ²³Mạng sống quý trọng hơn thức ăn, thân thể quý trọng hơn quần áo. ²⁴Hãy nhìn loài chim trời. Chúng nó không trồng trọt, chẳng gặt hái, cũng không có vựa kho gì, nhưng Thượng Đế còn nuôi chúng nó. Các con đáng giá hơn chim chóc nhiều. ²⁵Các con không thể lo âu mà làm cho đời mình dài thêm được giây phút nào. ²⁶Nếu ngay trong những việc rất nhỏ các con còn làm không được, thì tại sao lo âu đến những việc lớn? ²⁷Hãy xem loài hoa huệ; chúng nó chẳng vất vả cũng không may mặc gì, nhưng ta cho các con biết là dù vua Sô-lô-môn giàu sang đến đâu đi nữa cũng chưa được mặc đẹp bằng một trong những đóa hoa huệ ấy. ²⁸Hoa cỏ ngoài đồng là loài nay sống mai bị ném vào lửa để chum mà Thượng Đế còn cho chúng mặc đẹp như thế, thì Ngài lại không mặc đẹp cho các con sao? Đừng quá ít đức tin. ²⁹Đừng luôn bận tâm lo nghĩ phải ăn gì, uống gì, đừng quá lo âu. ³⁰Ai trên đời này cũng đều tìm kiếm những thứ ấy, mà Cha các con đã biết các con cần những thứ ấy rồi. ³¹Nhưng hãy tìm kiếm Nước Trời thì những thứ khác mà các con cần sẽ được thêm cho các con.

Đừng trông cậy vào tiền bạc

³²“Bây trẻ thơ của ta ơi, đừng sợ, vì Cha các con muốn ban Nước Trời cho các con. ³³Hãy bán của cải các con mà phân phát cho người nghèo. Hãy kiếm cho mình ví không mòn, của cải trên thiên đàng không bao giờ cạn, nơi mà kẻ trộm không đánh cắp và mối mọt không hủy hoại. ³⁴Của đâu thì lòng đó.

Lúc nào cũng phải sẵn sàng*(Ma 24:45–51)*

³⁵“Phải ăn mặc chỉnh tề, sẵn sàng phục vụ, đèn phải thắp sáng lên. ³⁶Phải làm giống như những đầy tớ chờ chủ dự tiệc cưới về. Khi chủ về đến nhà, gõ cửa thì nó liền mở. ³⁷Phúc cho những đầy tớ ấy khi chủ về mà thấy chúng nó chờ đợi mình. Ta bảo thật, chủ sẽ mặc đồ để hầu hạ và bảo đầy tớ ngồi vào bàn, còn chủ sẽ hầu những đầy tớ ấy. ³⁸Phúc cho những đầy tớ như thế khi chủ về, thấy chúng đang chờ mình, dù chờ đến nửa đêm hay khuya hơn. ³⁹Nên nhớ điều này: Nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến thì chắc chắn ông ta không để cho nó lẻn vô nhà mình được. ⁴⁰Nên các con phải sẵn sàng vì Con Người* sẽ đến vào lúc các con không ngờ!”

Ai là đầy tớ tin cẩn?

⁴¹Phia-rơ hỏi, “Thưa Chúa, Ngài kể chuyện này cho chúng con hay cho tất cả mọi người?”

⁴²Chúa đáp, “Ai là người đầy tớ khôn ngoan và tin cẩn để chủ nhà giao nhiệm vụ phân phát thức ăn cho các đầy tớ khác đúng giờ giấc? ⁴³Khi chủ nhà về, thấy đầy tớ ấy đang làm bồn phận thì nó sẽ có phúc. ⁴⁴Ta bảo thật, người chủ sẽ chọn người đầy tớ ấy để quản lý tất cả tài sản của mình. ⁴⁵Nhưng giả sử người đầy tớ ấy nghĩ rằng, ‘Chủ ta còn lâu mới về,’ rồi đánh đập các đầy tớ trai và gái khác, xong ăn uống nhậu nhẹt say sưa. ⁴⁶Ông chủ sẽ về trong khi nó chẳng chuẩn bị và không ngờ đến. Chủ sẽ banh xác nó và tống cổ cho nó cùng chung số phận với những đứa đầy tớ bất tuân khác.

⁴⁷“Người đầy tớ nào đã biết ý chủ mà không chuẩn bị hoặc không thêm làm theo sẽ bị trừng trị nặng hơn! ⁴⁸Nhưng

người đầy tớ nào không biết ý chủ mà làm điều đáng trách thì bị trừng phạt nhẹ hơn. Người nào được cho nhiều thì bị đòi lại nhiều. Người nào được tin cẩn nhiều, thì bị đòi hỏi nhiều hơn.”

Chúa Giê-xu gây chia rẽ*(Ma 10:34–36)*

⁴⁹“Ta đến để đốt cháy thế giới và ta mong nó phát hỏa! ⁵⁰Ta có một lễ báp-têm^a phải trải qua, và ta rất băn khoăn cho đến khi lễ ấy xong xuôi. ⁵¹Các con tưởng rằng ta đến để mang hòa bình cho thế giới sao? Không, ta đến để phân rẽ thế giới. ⁵²Từ rày về sau, một gia đình năm người sẽ bị phân ly, ba chống hai và hai chống ba.

⁵³“Họ sẽ bị chia rẽ: Cha nghịch con trai, con trai nghịch cha, mẹ nghịch con gái và con gái nghịch mẹ, mẹ chồng nghịch con dâu và con dâu nghịch mẹ chồng.”

Biết được dấu thời gian*(Ma 16:2–3)*

⁵⁴Sau đó Chúa Giê-xu bảo dân chúng, “Khi thấy mây kéo lên từ hướng Tây, các người bảo, ‘Trời sắp mưa,’ thì quả đúng như thế. ⁵⁵Khi cảm thấy gió Nam thổi, các người nói, ‘Hôm nay trời sẽ oi bức,’ thì quả đúng thế. ⁵⁶Này kẻ đạo đức giả! Các người biết nhận dạng trời đất mà không nhận ra được những biến chuyển đang xảy ra sao?”

Hãy giải quyết vấn đề*(Ma 5:25–26)*

⁵⁷“Sao các người không tự nhận biết điều phải? ⁵⁸Nếu kẻ thù lời các người ra trước tòa án thì hãy cố gắng giàn xếp với họ đang khi trên đường đi đến tòa.

^a12:50 Ta ... báp-têm Chúa Giê-xu muốn nói những khổ hình Ngài sắp phải chịu.

Nếu không, họ sẽ đưa người ra trước quan tòa, rồi quan tòa giao các người cho chủ ngục và chủ ngục tống giam các người vào tù. ⁵⁹Ta bảo thật, nếu các người chưa trả hết đồng nợ cuối cùng thì không bước chân ra khỏi tù được đâu.”

Hãy ăn năn

13 ¹Lúc ấy có vài người ở đó thuật cho Chúa Giê-xu hay rằng Phi-lát* đã giết mấy người miền Ga-li-lê trong khi họ đang thờ phụng và trộn huyết của họ chung với huyết của những thú vật mà họ đem dâng làm của lễ cho Thượng Đế. ²Chúa Giê-xu bảo, “Các người tưởng rằng những người ấy bị giết vì họ tội lỗi xấu xa hơn những người Ga-li-lê khác sao? ³Không phải đâu, ta cho các người biết là nếu các người không ăn năn hối hận thì cũng sẽ bị chết mất giống như thế. ⁴Còn các người nghĩ thế nào về mười tám người bị thập Xi-lôm ngã đè chết kia? Các người có cho rằng vì họ tội lỗi xấu xa hơn những người khác ở Giê-ru-sa-lem sao? ⁵Không phải đâu. Ta cho các người biết, nếu các người không ăn năn thì cũng sẽ bị diệt mất như thế!”

Cây vô dụng

⁶Chúa Giê-xu thuật chuyện này: “Một người kia trồng một cây vả trong vườn nho. Ông ta đến để hái trái nhưng không thấy trái nào. ⁷Nên ông bảo anh làm vườn, ‘Đã ba năm nay tôi chờ hái trái nơi cây này mà chẳng thấy gì. Đón nó đi. Tại sao để nó choán đất vô ích?’ ⁸Nhưng anh làm vườn thưa, ‘Thưa chủ, hãy chờ thêm một năm nữa xem thử nó sinh trái không. Để tôi đào đất xung quanh, cho ít phân bón xem sao. ⁹Chờ sang năm nó ra trái thì tốt, nếu không chủ sẽ đón.’”

Chúa Giê-xu chữa bệnh trong ngày Sa-bát

¹⁰Vào ngày Sa-bát Chúa Giê-xu đang giảng dạy trong một hội đường. ¹¹Tại đó có một người đàn bà bị khòm suốt mười tám năm vì ác quỷ ám. Lưng bà cong khom, không đứng thẳng được. ¹²Khi thấy bà, Chúa Giê-xu gọi lại bảo, “Bà ơi, bà khỏi bệnh rồi.” ¹³Ngài đặt tay trên bà, lập tức bà đứng thẳng dậy được và bắt đầu ca ngợi Thượng Đế.

¹⁴Người chủ hội đường nổi giận vì Chúa Giê-xu chữa bệnh trong ngày Sa-bát. Ông bảo dân chúng, “Có sáu ngày để làm việc. Hãy đến xin chữa bệnh trong mấy ngày đó chứ đừng đến trong ngày Sa-bát.”

¹⁵Chúa đáp, “Đồ đạ o đức giả! Chẳng lẽ trong ngày Sa-bát mà mấy ông không mở dây cho trâu bò đi uống nước hay sao? ¹⁶Huống chi bà này mà ta chữa lành là con cháu Áp-ra-ham, đã bị Sa-tăng trói buộc suốt hơn mười tám năm trời đằng đẳng. Cho nên việc chữa cho bà ta trong ngày Sa-bát không có gì sai cả!” ¹⁷Khi Chúa Giê-xu nói như thế thì những người chỉ trích Ngài đều xấu hổ, còn dân chúng thì rất vui thích về những điều diệu kỳ Ngài làm.

Ngụ ngôn về hạt cải và men

(*Ma 13:31–33; Mác 4:30–32*)

¹⁸Sau đó Chúa Giê-xu dạy, “Nước Trời ra sao? Ta có thể so sánh với cái gì? ¹⁹Nước ấy giống như một hạt cải mà người kia trồng trong vườn. Hạt ấy mọc lên trở thành cây lớn, chim trời có thể làm tổ trong nhánh nó được.”

²⁰Ngài dạy tiếp, “Ta có thể lấy gì để so sánh Nước Trời? ²¹Nước ấy giống như men mà một người đàn bà trộn trong một thau bột lớn, cho đến chừng cả đồng bột đều dậy lên.”

Cửa hẹp*(Ma 7:13-14, 21-23)*

²²Chúa Giê-xu giảng dạy ở mỗi thành, mỗi làng mà Ngài ghé qua trên đường đi lên Giê-ru-sa-lem. ²³Có người hỏi Ngài, “Thưa Chúa, có phải số người được cứu rất ít không?”

Chúa Giê-xu đáp, ²⁴“Hãy cố gắng đi vào cửa hẹp, vì có rất nhiều người muốn vào đó mà không được. ²⁵Khi chủ nhà thức dậy đóng cửa lại, các người sẽ phải đứng ngoài kêu, ‘Chủ nhà ơi, mở cửa cho chúng tôi.’ Nhưng chủ nhà sẽ đáp, ‘Tôi có biết mấy anh là ai đâu?’ ²⁶Các người sẽ đáp, ‘Chúng tôi đã từng ăn uống chung với ông và ông cũng từng giảng dạy trong các đường phố chúng tôi đó mà!’ ²⁷Nhưng chủ nhà sẽ bảo, ‘Tôi không biết mấy anh là ai. Đi chỗ khác, hỡi bọn gian tà!’ ²⁸Các người sẽ khóc lóc và nghiền răng trong đau khổ khi nhìn thấy Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp cùng các nhà tiên tri trong Nước Trời, còn các người thì bị quăng ra ngoài. ²⁹Nhiều người từ Đông, Tây, Nam, Bắc đến ngồi bàn tiệc trong Nước Trời. ³⁰Rồi sẽ có những người thấp hèn nhất trong đời nẩy lại chiếm chỗ cao trọng nhất trong tương lai. Và có người hiện nay đang ngồi ở chỗ cao trọng sẽ phải xuống ngồi chỗ thấp hèn nhất trong tương lai.”

Chúa Giê-xu sẽ chết ở Giê-ru-sa-lem*(Ma 23:37-39)*

³¹Lúc ấy có mấy người Pha-ri-xi đến báo với Chúa Giê-xu, “Thầy nên rời khỏi đây ngay vì vua Hê-rốt muốn giết thầy đó!”

³²Chúa Giê-xu đáp, “Mấy ông hãy đi bảo con chồn cáo Hê-rốt ấy rằng, ‘Hôm nay, ngày mai ta đuổi quỷ và chữa bệnh. Đến ngày thứ ba, ta đã đạt được mục đích!’ ³³Nhưng ta phải tiếp tục công tác

hôm nay, ngày mai và ngày mốt. Vì không lẽ đáng tiên tri lại bị giết ở nơi nào khác ngoài Giê-ru-sa-lem sao?”

³⁴“Giê-ru-sa-lem ơi! Giê-ru-sa-lem ơi! Người giết các nhà tiên tri và ném đá chết những sứ giả được sai đến. Nhiều lần ta muốn gom dân cư người như gà mẹ tức con lại núp dưới cánh mà người không cho. ³⁵Bây giờ thì nhà người sẽ bị bỏ hoang. Ta cho người biết, người sẽ không thấy ta nữa cho đến ngày người thốt lên, ‘Phúc cho Đáng nhân danh Chúa mà đến.’”^a

Chữa bệnh trong ngày Sa-bát

14 ¹Một ngày Sa-bát nọ, Chúa Giê-xu đến nhà một lãnh tụ người Pha-ri-xi dùng bữa, còn dân chúng thì theo dõi Ngài rất kỹ. ²Trước mặt Ngài có một người mắc bệnh thũng.^b ³Chúa Giê-xu hỏi người Pha-ri-xi và các chuyên gia luật pháp, “Có được phép chữa bệnh trong ngày Sa-bát hay không?” ⁴Nhưng họ không trả lời. Chúa Giê-xu đem anh ra, chữa lành rồi cho về nhà. ⁵Ngài hỏi các người Pha-ri-xi và các chuyên gia luật pháp, “Nếu con cái hoặc bò của các ông té xuống giếng trong ngày Sa-bát, thì các ông có kéo lên liền không?” ⁶Họ cứng miệng không trả lời Ngài được.

Đừng làm cho mình ra quan trọng

⁷Chúa Giê-xu để ý thấy vài khách được mời ăn tranh nhau chọn chỗ tốt nhất để ngồi, Ngài liền thuật họ nghe chuyện này: ⁸“Khi người ta mời mình dự tiệc cưới, đừng chọn chỗ sang nhất, vì nếu có người khác quan trọng hơn cũng được mời ⁹thì người chủ đã mời anh cùng người khách kia, sẽ đến

^a13:35 ‘Phúc cho ... đến’ Thi thiên 118:26.^b14:2 bệnh thũng Một bệnh làm cho người sưng phù lên.

nói với anh rằng, ‘Anh làm ơn nhường chỗ cho ông khách này.’ Rồi anh sẽ nhường, vì phải xuống ngồi chỗ chót chạng? ¹⁰Nên khi mình được mời, hãy kiếm chỗ thấp nhất. Khi chủ nhà đến với anh sẽ bảo, ‘Bạn ơi, hãy lên đây ngồi chỗ quan trọng hơn.’ Như thế các khách khác sẽ kính nể anh. ¹¹Vì hễ người nào làm cho mình ra quan trọng sẽ bị kéo xuống chỗ thấp kém, và người nào khiêm nhường sẽ được tôn cao.”

Anh sẽ được thưởng

¹²Sau đó Chúa Giê-xu nói với người đã mời Ngài dùng bữa rằng, “Khi anh dọn bữa trưa hoặc tối, đừng mời bạn hữu, gia đình, thân bằng quyến thuộc hoặc láng giềng giàu có đến dự mà thôi. Vì những người ấy sẽ mời anh lại lúc khác để trả bữa. ¹³Trái lại, khi làm tiệc hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, đui mù. ¹⁴Như thế anh mới được phước vì những người ấy không có cách gì để trả bữa lại cho anh. Nhưng anh sẽ được đền đáp, lúc những người nhân đức sống lại từ trong kẻ chết.”

Ngụ ngôn về tiệc lớn

(Ma 22:1-10)

¹⁵Một trong những người ngồi cùng bàn với Chúa Giê-xu nghe những lời ấy thì nói với Ngài, “Phúc cho người nào được dự tiệc trong Nước Trời.”

¹⁶Chúa Giê-xu kể cho ông ta câu chuyện sau, “Có người kia bày tiệc lớn và mời nhiều người. ¹⁷Khi đến giờ khai tiệc, ông ta sai đầy tớ đi nhắc các khách được mời, ‘Mời quý vị đến dự. Tiệc đã sẵn sàng.’ ¹⁸Nhưng tất cả các khách được mời đều tìm mọi lý do để từ chối. Người đầu tiên nói, ‘Tôi mới mua một thửa ruộng, phải đi xem đã. Xin cho tôi kiếu đi.’ ¹⁹Người thứ nhì nói, ‘Tôi mới

mua năm cặp bò phải đi thử đã. Xin cho tôi kiếu đi.’ ²⁰Người thứ ba nói, ‘Tôi mới cưới vợ; tiếc quá không đến được.’ ²¹Đầy tớ về trình lại cho chủ. Ông chủ liền nổi giận bảo, ‘Thôi, mấy hãy đi ngay ra các đường, các hang cùng ngõ hẻm của thành phố, mang những người nghèo khổ, đui què mé sứt vào đây.’ ²²Sau đó đưa đầy tớ trình, ‘Thưa chủ, tôi đã làm theo điều chủ dặn, nhưng bàn tiệc vẫn còn chỗ trống.’ ²³Người chủ bảo đầy tớ, ‘Đi ra các đường tỉnh, đường làng cố mời mọi người vào để đầy nhà ta. ²⁴Vì ta nói cho mấy biết, không một người nào được mời lúc đầu được phép ăn với ta đâu.’”

Giá phải trả để theo Chúa Giê-xu

(Ma 10:37-38)

²⁵Dân chúng đi theo Chúa Giê-xu rất đông. Ngài quay lại dạy dỗ họ rằng, ²⁶“Nếu ai theo ta mà yêu cha, mẹ, vợ, con, anh chị em—hoặc chính mạng sống mình—hơn ta thì người đó không thể nào làm môn đệ ta được. ²⁷Người nào không bằng lòng vác thập tự giá mình theo ta thì không thể làm môn đệ ta. ²⁸Các người muốn xây một cái tháp thì trước hết phải ngồi xuống tính phí tổn xem mình có đủ tiền để xây không. ²⁹Vì nếu không, vừa đặt nền rồi thì chẳng còn tiền để làm xong dự án. Mọi người qua lại thấy sẽ chê cười người, ³⁰đảm bảo rằng ‘Ông này khởi công xây mà làm không xong.’

³¹“Nếu một vua muốn đi ra đánh giặc với một vua khác, thì trước hết phải ngồi xuống trừ tính kế hoạch. Phải tính xem thử với một vạn binh sĩ dưới quyền mình có đủ sức đánh bại vua kia với hai vạn binh sĩ không. ³²Nếu không thì trong khi vua kia còn ở xa, vội vàng sai sứ xin hòa. ³³Cũng thế, các người phải bằng lòng từ bỏ những gì mình có mới làm môn đệ ta được.”

Đùng làm mất ảnh hưởng của mình*(Ma 5:13; Mác 9:50)*

³⁴“Muối rất ích lợi nhưng nếu mất mặn thì không có cách gì làm cho nó mặn lại được. ³⁵Muối ấy trở thành vô dụng, dù để bón đất hoặc làm phân cũng không được; chỉ có ném bỏ thôi.

“Ai nghe ta được, hãy nghe cho kỹ.”

Con chiên đi lạc, đồng bạc bị mất*(Ma 18:12–14)*

15 ¹Các nhân viên thu thuế và những người có tội đến nghe Chúa Giê-xu. ²Nhưng người Pha-ri-xi và các giáo sư luật bắt đầu phê phán: “Xem kìa, ông nầy giao du với người có tội và còn ăn chung với bọn ấy nữa.”

³Chúa Giê-xu liền kể ngụ ngôn nầy: ⁴“Giả sử một người trong các người có một trăm con chiên, nhưng mất một con. Người đó sẽ để chín mươi chín con ngoài đồng trống rồi đi tìm con chiên lạc cho bằng được. ⁵Khi tìm được rồi, vui mừng vác nó lên vai ⁶đi về nhà. Sau đó anh ta mời bạn hữu và láng giềng lại nói, ‘Hãy chung vui với tôi vì tôi đã tìm được con chiên đi lạc.’ ⁷Cũng thế, ta cho các người biết, trên thiên đàng sẽ rất vui mừng khi một tội nhân ăn năn hơn là chín mươi chín người tốt không cần ăn năn.

⁸“Giả sử một người đàn bà nọ có mười đồng bạc^a nhưng đánh mất một đồng. Chị đó sẽ thắp đèn, quét nhà và tìm cho ra đồng bạc bị mất. ⁹Khi tìm được rồi, chị sẽ kêu bạn hữu láng giềng lại nói rằng, ‘Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng bạc bị mất.’ ¹⁰Cũng thế, các thiên sứ và Thượng Đế sẽ hân hoan khi một tội nhân ăn năn.”

^a15:8 đồng bạc Đồng đơ-na-ri của La-mã. Một đồng bạc tương đương với một ngày công.

Cậu con trai đi hoang

¹¹Sau đó Chúa Giê-xu dạy, “Ông nọ có hai con trai. ¹²Một hôm đứa em thưa với cha, ‘Xin cha cho con lấy phần gia tài của con.’ Ông cha liền chia gia tài ra cho hai con. ¹³Ít lâu sau, đứa em thu tóm hết của cải, rồi lên đường đi xa qua xứ khác. Ở đó nó ăn chơi phóng túng tiêu tán hết tiền của. ¹⁴Sau khi hết sạch tiền rồi, thì lúc ấy trong xứ xảy ra nạn đói kém, nó lâm cảnh túng quẫn. ¹⁵Cho nên nó phải đi làm công cho một người dân xứ ấy. Ông ta sai nó ra đồng chăn heo. ¹⁶Bụng đói như cào, nên nó muốn ăn vỏ đậu heo đang ăn để đỡ đói lòng, mà chẳng ai cho. ¹⁷Chợt tỉnh ngộ về những hành vi điên rồ của mình, nó mới nghĩ, ‘Mấy đứa đầy tớ nhà cha ta còn được ăn uống dư giả mà ta đây phải chết đói. ¹⁸Ta sẽ bỏ chỗ nầy trở về và thưa với cha: Cha ơi, con đã phạm tội với Trời và có lỗi với cha lắm. ¹⁹Con không còn xứng đáng được gọi là con của cha nữa. Con chỉ xin được làm một trong những đứa đầy tớ của cha thôi.’ ²⁰Nó liền đứng dậy trở về với cha.

Đứa con trở về

“Trong khi nó còn ở đằng xa, ông cha trông thấy liền động lòng thương, chạy ra ôm chầm lấy con và hôn lấy hôn để. ²¹Cậu con thưa, ‘Cha ơi, con đã phạm tội với Trời và có lỗi với cha lắm. Con không còn xứng đáng được gọi là con của cha nữa.’ ²²Nhưng ông cha bảo đầy tớ, ‘Mau mau lấy áo tốt nhất mặc cho nó. Lấy khăn đeo vào ngón tay nó rồi mang giày cho nó. ²³Bắt một con bò con mập làm thịt đi để chúng ta làm tiệc ăn mừng. ²⁴Con ta đây đã chết, mà bây giờ sống lại! Nó bị mất tích, mà bây giờ tìm lại được!’ Rồi họ bắt đầu liên hoan.

Con cá trở về nhà

²⁵“Cậu con cá đang ở ngoài đồng về. Gần đến nhà, cậu nghe tiếng đờn ca nhảy múa huyền ảo, ²⁶liền gọi một đứa đầy tớ hỏi xem chuyện gì. ²⁷Đứa đầy tớ trình, ‘Em cậu mới trở về, nên cha cậu làm thịt bò con mập để ăn mừng, vì em cậu về bình yên, mạnh khỏe.’ ²⁸Cậu con cá liền nổi giận không chịu vào dự tiệc nên ông cha phải đi ra năn nỉ cậu ta vào. ²⁹Cậu nói với cha, ‘Con đã phục dịch cha như một tên tôi mọi bao nhiêu năm nay, lúc nào cũng vâng lời cha mà cha chẳng bao giờ cho con một con dê con để thắt đai bạn bè. ³⁰Còn bây giờ, cái thằng con khốn nạn của cha, đứa đã tiêu tán tiền bạc của cha cho phường đi điểm, trở về nhà, thì cha làm thịt bò con mập ăn mừng nó!’ ³¹Người cha ôn tồn bảo cậu con cá, ‘Con ơi, con lúc nào cũng ở với cha, cái gì của cha đều là của con hết. ³²Thật chúng ta nên ăn mừng con à, vì em con đã chết mà bây giờ sống lại. Nó bị mất tích mà bây giờ tìm lại được.’”

Của báu thật

16 ¹Chúa Giê-xu dạy các môn đệ, “Có một ông nhà giàu nọ thuê một người làm quản lý cơ sở của mình. Nhưng anh quản lý bị tố cáo là tiêu tán tài sản của chủ. ²Ông chủ liền gọi anh lại hỏi, ‘Việc tai tôi nghe về anh là làm sao? Anh hãy khai trình cho tôi những gì anh làm về tiền của tôi, vì từ nay về sau anh không được làm quản lý nữa.’ ³Anh quản lý trầm nghĩ, ‘Bây giờ phải làm sao đây vì ông chủ đuổi ta rồi? Ta không đủ sức đi đào rãnh, mà đi ăn mày thì nhục quá. ⁴Ta biết phải làm gì rồi để khi mất việc thì có người tiếp ta vào nhà.’ ⁵Anh quản lý gọi tất cả các con nợ của chủ lại. Anh hỏi người đầu

tiên, ‘Anh nợ chủ bao nhiêu?’ ⁶Người ấy đáp, ‘Tám trăm thùng dầu ô-liu.’ Anh quản lý bảo, ‘Ngồi xuống, lấy giấy nợ sửa lại mau: Bốn trăm thùng.’ ⁷Xong anh hỏi con nợ khác, ‘Anh thiếu chủ bao nhiêu?’ Người ấy đáp, ‘Một ngàn học lúa mì.’ Anh quản lý bảo, ‘Lấy giấy nợ sửa lại: Tám trăm học.’ ⁸Chủ khen quản lý bất lương ấy là khôn ngoan. Thật vậy, con người thế gian thường khôn ngoan hơn người thiên liêng.

⁹“Ta bảo các người, hãy dùng của phú quý trần gian này mà kết bạn để khi của ấy hết rồi, thì các người được đón tiếp vào nhà đời đời. ¹⁰Người nào đáng tin cậy trong việc nhỏ thì mới đáng tin cậy trong việc lớn, còn người nào bất lương trong việc nhỏ cũng bất lương trong việc lớn. ¹¹Nếu các người không đáng tin cậy trong của cải trần gian này, thì ai mà dám giao cho các người của cải thật? ¹²Còn nếu các người không đáng tin cậy đối với của cải của kẻ khác, thì ai dám giao cho các người những của thuộc về các người?”

¹³“Không ai có thể làm tôi hai chủ. Nó sẽ ghét người này, yêu người kia hoặc theo chủ này mà bỏ chủ kia. Các người không thể vừa phục vụ Thượng Đế mà vừa phục vụ của cải trần gian.”

Luật Thượng Đế không thể thay đổi được

(Ma 11:12–13)

¹⁴Những người Pha-ri-xi vốn ham tiền tài nghe thế thì chế cười Ngài. ¹⁵Ngài bảo họ, “Mấy ông làm ra vẻ đạo đức trước mặt người ta, nhưng Thượng Đế thấy rõ lòng dạ các ông. Điều gì con người ham chuộng là điều gồm ghiếc trước mặt Thượng Đế.

¹⁶“Luật pháp Mô-se và các lời viết của các nhà tiên tri được giảng ra cho tới khi Giảng* đến. Từ lúc ấy trở đi, Tin Mừng về Nước Trời được giảng ra và

người nào cũng chen nhau để vào.
 17Trời đất qua đi còn dễ hơn thay đổi một nét chữ trong luật pháp.

Ly dị và tái giá

18“Nếu một người đàn ông ly dị vợ và lấy người đàn bà khác thì phạm tội ngoại tình, còn người đàn ông nào cưới một người đàn bà ly dị chồng cũng phạm tội ngoại tình.”

Ông nhà giàu và La-xa-rô

19Chúa Giê-xu kể, “Có một ông nhà giàu kia, lúc nào cũng ăn mặc áo quần sang trọng và sống xa hoa mỗi ngày.
 20Còn có một anh nhà nghèo xác xơ tên La-xa-rô, ghe chốc đẩy mình, được người ta khiêng đến đặt nằm trước cổng ông nhà giàu.
 21Anh nghèo ấy chỉ mong được ăn mấy miếng bánh vụn rớt xuống từ trên bàn của ông nhà giàu. Có mấy con chó đến liếm ghe trên mình anh ta.
 22Sau đó, La-xa-rô chết, thiên sứ mang anh đặt vào lòng của Áp-ra-ham. Ông nhà giàu cũng chết và được chôn cất.
 23Trong chỗ người chết ông nhà giàu quá sức đau đớn. Từ xa xa ông nhìn thấy Áp-ra-ham và La-xa-rô bên cạnh.
 24Ông kêu, ‘Áp-ra-ham, tổ của con ơi, xin thương xót con! Xin bảo La-xa-rô nhúng ngón tay vào nước để làm mát lưỡi con một tí vì con khổ quá sức trong lửa này!’
 25Nhưng Áp-ra-ham đáp, ‘Con ơi, con hãy nhớ lại khi còn sống trên đời, con đã có đủ thứ của ngon vật lạ, còn La-xa-rô chỉ gặp toàn những bất hạnh. Bây giờ anh ta được sống thoải mái ở đây, còn con phải chịu khổ hình.
 26Hơn nữa, có một hố sâu giữa chúng ta với con, cho nên không ai có thể từ đây băng qua đó hay từ đó băng qua đây được.’
 27Ông nhà giàu thưa, ‘Cha ơi, vậy xin sai La-xa-rô đến nhà cha của con.
 28Con có năm anh em, bảo La-xa-rô cảnh cáo họ để họ khỏi

rơi vào chốn khổ hình này.’
 29Nhưng Áp-ra-ham đáp, ‘Họ có luật pháp Mô-se và lời dạy của các đấng tiên tri; họ phải vâng theo các lời dạy ấy.’
 30Ông nhà giàu tiếp, ‘Không phải vậy, Áp-ra-ham, cha con ơi! Nếu có người nào sống lại từ trong kẻ chết đến nói với họ, họ sẽ tin và ăn năn hối hận.’
 31Nhưng Áp-ra-ham đáp ‘Nếu họ không nghe Mô-se và các nhà tiên tri thì dù cho người chết sống lại bảo họ, họ cũng chẳng tin đâu.’”

Tội lỗi và tha thứ

(Ma 18:6–7, 21–22; Mác 9:42)

17 1Chúa Giê-xu dạy các môn đệ, “Những điều gây cho người ta phạm tội sẽ xảy ra nhưng khốn cho người nào gây ra nó!
 2Chẳng thà lấy tảng đá buộc vào cổ người ấy rồi quăng xuống biển, còn hơn để người ấy gây cho một trong các trẻ thơ này phạm tội.
 3Cho nên phải thận trọng!

“Nếu một anh em các con phạm tội hãy cảnh cáo người ấy; nếu người ấy hối hận, thì hãy tha thứ.
 4Nếu trong một ngày, người ấy phạm tội bảy lần và cả bảy lần người ấy bảo mình hối hận, thì hãy tha thứ.”

Đức tin các con bao lớn?

5Các sứ đồ thưa với Chúa, “Xin thêm đức tin cho chúng con!”

6Chúa bảo, “Nếu đức tin của các con chỉ bằng cỡ một hạt cải thôi, thì các con có thể nói với cây dâu này, ‘Hãy bung lên rồi trồng xuống biển đi,’ cây dâu ấy sẽ vâng lời các con.

Hãy làm đầy tớ tốt

7“Giả sử các con có một đầy tớ đang cày ruộng hoặc chăn chiên. Khi nó mới ở ngoài đồng về, không lẽ các con bảo, ‘Vào đây ngồi xuống ăn đi?’
 8Không, các con sẽ bảo, ‘Nấu đồ cho tao ăn đi.

Sẵn sàng để hầu tào. Sau khi tào ăn uống xong thì mây sẽ ăn.’⁹ Dù làm theo điều chủ bảo, đũa đậy tớ cũng không được lời cảm ơn đặc biệt nào cả.¹⁰ Các con cũng thế. Khi các con làm xong nhiệm vụ thì nên nói, ‘Chúng con là đũa tớ không ra gì; chúng con chỉ làm bổn phận mình mà thôi.’”

Phải biết tạ ơn

¹¹Trong khi đang trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi qua miền nằm giữa Xa-ma-ri và Ga-li-lê.¹² Vừa đến một thị trấn nhỏ nọ thì có mười người mắc bệnh cùi ra đón Ngài. Họ không đến gần Chúa Giê-xu¹³ nhưng đứng đằng xa kêu, “Giê-xu ơi! Thầy ơi! Xin thương chúng tôi!”

¹⁴Khi Chúa Giê-xu thấy họ, Ngài bảo, “Mấy anh hãy đi trình diện thầy tế lễ đi.”^a

Trong khi họ đang đi thì được lành hết.¹⁵ Một trong mười người ấy thấy mình được lành liền quay lại tìm Chúa Giê-xu, lớn tiếng ca ngợi Thượng Đế¹⁶ và quì xuống dưới chân Chúa Giê-xu để cảm tạ Ngài. Anh ta là người Xa-ma-ri.¹⁷ Chúa Giê-xu hỏi, ‘Có phải tất cả mười người đều được lành hết không? Còn chín người kia đâu rồi?’¹⁸ Sao chỉ có một người Xa-ma-ri duy nhất này trở lại cảm tạ Thượng Đế?’¹⁹ Rồi Chúa Giê-xu bảo anh, “Hãy đứng dậy đi. Anh được chữa lành vì anh tin.”

Nước Trời ở trong lòng các người

(Ma 24:23-28, 37-41)

²⁰Một số người Pha-ri-xi hỏi Chúa Giê-xu, “Chừng nào thì Nước Trời sẽ đến?”

Chúa Giê-xu đáp, “Nước Trời đã đến rồi, nhưng không đến theo cách các người nhận ra đâu.²¹ Người ta không nói, ‘Nước Trời đây rồi!’ hay ‘Nước Trời ở đằng kia!’ vì Nước Trời ở trong lòng^b các người.”

²²Bấy giờ Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Sẽ có lúc các con mong mỏi thấy một ngày của Con Người*^c thôi mà không được.²³ Người ta sẽ bảo các con, ‘Ngài kia kia!’ hoặc ‘Ngài đây rồi!’ Đứng đi đâu cả, đừng mất công tìm.

Khi Chúa Giê-xu trở lại

²⁴“Khi Con Người* trở lại, Ngài sẽ sáng như chớp, loè ra ngang bầu trời, chiếu từ đầu nây đến đầu kia.²⁵ Nhưng trước hết Ngài phải chịu khổ hình và bị người thời nây gạt bỏ.²⁶ Khi Con Người* trở lại, thì cũng tương tự như thời Nô-ê.²⁷ Người ta ăn, uống, cưới, gả cho đến khi Nô-ê vào tàu. Rồi nước lụt tràn đến tiêu diệt hết.²⁸ Lúc ấy cũng giống như trong thời Lót. Người ta ăn, uống, mua, bán, trồng trọt, xây cất.²⁹ Rồi đến ngày Lót rời Xô-đôm* thì lửa và diêm sinh mưa xuống từ trời, đốt cháy tiêu hết.³⁰ Ngày Con Người* đến^c cũng như thế.

³¹“Trong ngày đó, ai đang ở trên mái mà còn đồ đạc trong nhà thì đừng trèo xuống mang đi. Còn ai đang ở ngoài đồng cũng đừng trở về nhà.³² Hãy nhớ lại vợ của Lót.^d³³ Ai tìm cách giữ mạng sống mình sẽ mất. Nhưng ai hi sinh mạng sống mình sẽ giữ được mạng sống ấy.³⁴ Ta bảo các người, đêm ấy có hai người cùng ngủ chung một giường, một người được rước đi, người kia bị bỏ

^a17:14 “trình diện thầy tế lễ đi” Luật Môi-se viết rằng chỉ có thầy tế lễ mới quyết định được một người Do-thái đã lành bệnh hay chưa.

^b17:21 ở trong lòng Hoặc “ở giữa”; Chúa Giê-xu là Nước Trời (xem 11:20).

^c17:30 đến Hay “được tỏ ra.” ^d17:32 vợ của Lót Câu chuyện về vợ của Lót chép trong Sáng thế 19:15-17, 26.

lại. ³⁵Hai người đàn bà cùng xay cối; một người được rước đi, người kia bị bỏ lại.” ^{36a}

³⁷Các môn đệ hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy việc ấy sẽ xảy ra ở đâu?”

Chúa Giê-xu đáp, “Xác chết ở đâu, kèn kên tụ lại đó.”

Thượng Đế sẽ đáp lời cầu xin của dân Ngài

18 ¹Rồi Chúa Giê-xu dùng chuyện sau đây để dạy các môn đệ Ngài phải khẩn nguyện luôn luôn, đừng nản lòng. ²“Ở tỉnh nọ có một quan tòa không kính sợ Thượng Đế, cũng chẳng nể nang ai. ³Cùng trong tỉnh có một bà goá cứ đến kêu nài ông quan tòa mãi. Chị van xin, ‘Ngài làm ơn phân xử lẽ phải cho tôi đối với kẻ thù của tôi.’ ⁴Bấy lâu nay, ông quan tòa không chịu giúp đỡ chị. Nhưng sau đó ông thầm nghĩ, ‘Dù rằng ta không kính sợ Thượng Đế cũng chẳng nể nang ai, ⁵nhưng ta nên xét xử công bằng cho chị này. Nếu không chị cứ đến làm phiền ta mãi, mệt quá.’”

⁶Chúa Giê-xu bảo, “Hãy nghe kỹ lời ông quan tòa bất công ấy nói. ⁷Thượng Đế lúc nào cũng ban lẽ phải cho dân Ngài, là dân ngày đêm cầu xin. Ngài không chậm trễ trong việc đáp lời kêu xin của họ đâu. ⁸Ta bảo cho các con biết, Thượng Đế sẽ mau chóng đến giúp dân Ngài. Nhưng khi Con Người* trở lại, liệu có tìm được ai trên đất còn tin ở Ngài hay không?”

Đẹp lòng Thượng Đế

⁹Chúa Giê-xu kể chuyện này cho những người tự cho mình là đạo đức mà khinh để kẻ khác: ¹⁰“Có một người Pha-ri-xi và một người thu thuế cùng

^a17:36 *Câu 36* Một vài bản cũ Hi-lạp thêm câu 36: “Hai người cùng ở ngoài đồng. Một người được rước đi, người kia bị bỏ lại.”

lên đền thờ cầu nguyện. ¹¹Người Pha-ri-xi đứng riêng một mình và cầu nguyện như sau, ‘Lạy Thượng Đế, con tạ ơn Ngài vì con không giống như những người khác: ăn cắp, lường gạt, ngoại tình hoặc như anh thu thuế này. ¹²Con nhịn ăn* mỗi tuần hai lần, và dâng một phần mười về mọi nguồn lợi tức của con!’

¹³“Người thu thuế đứng xa xa, không dám ngước mắt lên trời. Anh ta đấm ngực vì quá ân hận. Anh khẩn cầu, ‘Lạy Thượng Đế, xin thương xót con là một tội nhân.’ ¹⁴Ta bảo cho các người biết, anh này về được Thượng Đế chấp nhận chứ không phải người Pha-ri-xi đâu. Ai tự đề cao mình sẽ bị hạ thấp còn ai khiêm nhường sẽ được tôn cao.”

Ai được vào Nước Trời?

(Ma 19:13–15; Mác 10:13–16)

¹⁵Có mấy người mang các trẻ thơ đến cùng Chúa Giê-xu, để Ngài đặt tay trên chúng nó. Các môn đệ thấy thế liền la rầy họ. ¹⁶Nhưng Chúa Giê-xu gọi chúng đến và dạy rằng, “Hãy để các trẻ thơ đến với ta. Đừng ngăn cản vì Nước Trời thuộc về những người có lòng giống như chúng nó. ¹⁷Ta nói thật, các con phải tiếp nhận Nước Trời như một trẻ thơ, nếu không sẽ chẳng vào đó được đâu.”

Câu hỏi của một thanh niên giàu có

(Ma 19:16–30; Mác 10:17–31)

¹⁸Có một lãnh tụ kia hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy nhân đức, tôi phải làm gì mới được sống đời đời?”

¹⁹Chúa Giê-xu trả lời, “Sao anh gọi ta là nhân đức? Chỉ một mình Thượng Đế là nhân đức thôi. ²⁰Anh biết các mệnh lệnh: ‘Người không được ngoại tình. Người không được giết người.

Người không được trộm cắp. Người không được đặt điều nói dối về người láng giềng mình. Người phải hiếu kính cha mẹ.”^a

²¹Nhà lãnh tụ ấy thưa, “Tôi đã vâng giữ những mệnh lệnh ấy từ khi còn nhỏ.”

²²Nghe như thế Chúa Giê-xu bảo, “Anh cần làm một điều nữa. Hãy bán hết của cải anh có, phân phát cho người nghèo thì anh sẽ có của báu trên thiên đàng. Rồi đến theo ta.”²³Nhưng khi nghe xong thì anh đâm ra rầu rĩ vì anh giàu lắm.

²⁴Chúa Giê-xu nhìn anh bảo rằng, “Thật khó cho người giàu vào Nước Trời. ²⁵Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn là người giàu vào Nước Trời.”

Ai được cứu?

²⁶Khi quần chúng nghe vậy liền hỏi, “Vậy thì ai được cứu?”

²⁷Chúa Giê-xu đáp, “Điều gì loài người làm không được, thì Thượng Đế làm được.”

²⁸Phía-rơ thưa, “Thầy xem, chúng con đã bỏ hết tất cả để theo thầy.”

²⁹Chúa Giê-xu bảo, “Ta nói thật với các con, người nào bỏ nhà cửa, vợ con, cha mẹ, anh em vì Nước Trời ³⁰thì trong đời nầy sẽ nhận nhiều lần hơn và trong cõi tương lai sẽ được sự sống đời đời.”

Chúa Giê-xu sẽ sống lại từ trong kẻ chết

(Ma 20:17–19; Mác 10:32–34)

³¹Rồi Chúa Giê-xu đem các môn đệ riêng ra và bảo họ, “Chúng ta sẽ đi lên Giê-ru-sa-lem. Những gì các nhà tiên tri viết về Con Người* sẽ được thành tựu. ³²Ngài sẽ bị giao vào tay những người ngoại quốc. Họ sẽ chế giễu Ngài, sỉ nhục Ngài, phỉ nhổ Ngài, ³³đánh đập

Ngài và giết Ngài. Nhưng đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.”³⁴Các môn đệ chẳng hiểu gì cả, vì ý nghĩa đã bị che khuất khỏi họ, cho nên họ không hiểu lời Ngài nói.

Chúa Giê-xu chữa lành người mù

(Ma 20:29–34; Mác 10:46–52)

³⁵Chúa Giê-xu đang đi gần đến thành Giê-ri-cô, thì có một người mù ngồi xin ăn bên đường. ³⁶Lúc anh nghe tiếng dân chúng đi lại ồn ào trên đường mới hỏi, “Chuyện gì vậy?”

³⁷Họ đáp, “Giê-xu người Na-xa-rét sắp đi qua.”

³⁸Anh mù vùng kêu lớn, “Giê-xu, con Đa-vít ơi, xin thương xót tôi!”

³⁹Mấy người đi đầu đoàn dân la rầy bảo anh im đi. Nhưng anh còn la lớn hơn nữa, “Con Đa-vít ơi, xin thương xót tôi!”

⁴⁰Chúa Giê-xu dừng lại bảo người ta dẫn anh mù đến. Khi anh đến, Chúa Giê-xu hỏi, ⁴¹“Anh muốn ta làm gì cho anh đây?”

Anh ta thưa, “Lạy Chúa, tôi muốn sáng mắt.”

⁴²Chúa Giê-xu bảo anh ta, “Vậy thì anh hãy sáng mắt. Anh được lành vì anh tin.”

⁴³Người mù lập tức thấy đường, đi theo Chúa Giê-xu và cảm tạ Thượng Đế. Mọi người chứng kiến chuyện ấy cũng ca ngợi Thượng Đế.

Xa-chê gặp Chúa Giê-xu

19¹Chúa Giê-xu đi ngang qua thành Giê-ri-cô. ²Ở đó có một người tên Xa-chê là nhân viên thuế vụ cao cấp rất giàu. ³Ông muốn thấy Chúa Giê-xu nhưng không được vì ông quá lùn giữa đám đông dân chúng. ⁴Ông liền chạy trước đón chỗ Chúa Giê-xu sẽ đi ngang qua, rồi trèo lên một cây sung để thấy Ngài. ⁵Lúc Chúa Giê-xu đến

^a18:20 ‘Người ... cha mẹ’ Xuất Ai-Cập 20:12–16; Phục truyền 5:16–20.

nói, Ngài ngược nhìn và gọi, “Xa-chê đi, xuống mau. Hôm nay ta phải ghé lại nhà anh.”

⁶Xa-chê vội vàng trèo xuống và hôn hổ tiếp Ngài. ⁷Dân chúng thấy thế bắt đầu xì xào, “Ông Giê-xu ghé nhà một người có tội!”

⁸Nhưng Xa-chê đứng đó nói, “Thưa Chúa, tôi sẽ lấy phân nửa tài sản tôi phân phát cho người nghèo. Còn nếu tôi đã lưỡng gạc ai, tôi sẽ đền lại gấp bốn lần.”

⁹Chúa Giê-xu bảo ông, “Hôm nay ơn cứu rỗi đã đến nhà nầy vì anh cũng là con cháu Áp-ra-ham. ¹⁰Con Người* đến để tìm và cứu những kẻ bị lầm lạc.”

Câu chuyện ba người đẩy tớ

(Ma 25:14-30)

¹¹Trong lúc dân chúng đang theo dõi chuyện ấy thì Chúa Giê-xu thuật cho họ một câu chuyện khác trong khi Ngài đi gần đến thành Giê-ru-sa-lem, còn dân chúng thì tưởng là Nước Trời sẽ hiện ra ngay. ¹²Ngài kể, “Có một nhân vật quan trọng sắp đi đến một xứ xa để được tấn phong làm vua rồi trở về nhà. ¹³Ông gọi mười người đẩy tớ lại, giao cho mỗi người một quan tiền^a. Ông dặn, ‘Lấy tiền nầy mà kinh doanh cho đến khi ta trở về.’ ¹⁴Tuy nhiên dân chúng trong nước ghét ông cho nên họ cử một toán đại diện đi theo nói, ‘Chúng tôi không muốn ông nầy làm vua cai trị chúng tôi.’

¹⁵“Nhưng ông vẫn được phong làm vua. Khi trở về, ông bảo, ‘Gọi mấy đứa đẩy tớ đã nhận tiền của ta xem thử chúng nó làm ăn ra sao.’ ¹⁶Người đẩy tớ thứ nhất vào trình, ‘Thưa ngài, con đã dùng quan tiền ngài đưa và làm lợi được mười đồng nữa.’ ¹⁷Vua

khen, ‘Giỏi! Anh là người đẩy tớ tốt. Vì ta có thể tin cậy anh trong việc nhỏ, ta sẽ cho anh cai trị mười thành.’

¹⁸Người đẩy tớ thứ nhì vào trình, ‘Thưa ngài, một quan tiền ngài đưa con làm lợi được năm đồng nữa.’

¹⁹Vua bảo, ‘Anh được cai trị năm thành.’ ²⁰Đến lượt một người đẩy tớ nữa vào trình vua, ‘Thưa ngài, đây là quan tiền ngài đưa, con đã gói vải kỹ và cất giấu cẩn thận.’

²¹Con sợ ngài vì ngài rất khó tính. Ngài hay rút tiền mình không bỏ vào, và gặt nơi mình không gieo.’ ²²Vua liền bảo nó, ‘Lời của anh sẽ buộc tội anh, nầy tên đẩy tớ gian ác. Anh biết ta khó tính, rút tiền mình không bỏ vào, gặt nơi mình không trồng.’

²³Tại sao anh không gửi tiền ta vào ngân hàng để đến khi ta về thì ta cũng được một ít tiền lời?’

²⁴“Vua bảo mấy người hầu cận, ‘Lấy quan tiền của thằng nầy cho đưa có mười đồng.’ ²⁵Họ thưa, ‘Nhưng thưa ngài, anh ấy đã có mười đồng rồi.’

²⁶Vua bảo, ‘Ai có thì cho thêm, ai không có thì bị lấy luôn hết.’ ²⁷Còn bây giờ những ai là kẻ thù của ta không muốn ta làm vua cai trị? Chúng nó đâu? Đem ra đây xử tử hết trước mặt ta.’”

Chúa Giê-xu vào thành Giê-ru-sa-lem như một hoàng đế

(Ma 21:1-11; Mác 11:1-11; Gi 12:12-19)

²⁸Sau khi kể chuyện ấy xong, thì Ngài đi về hướng Giê-ru-sa-lem. ²⁹Lúc gần đến Bết-phát và Bê-tha-ni, hai thị trấn cạnh sườn núi Ô-liu thì Ngài sai hai môn đệ đi ³⁰và dặn, “Các con hãy đi đến thị trấn ngay trước mặt. Khi vào phố các con sẽ thấy một con lừa con đang cột, chưa có ai cỡi. Tháo nó ra mang về đây cho ta. ³¹Nếu có ai hỏi tại sao tháo nó ra, thì bảo là Chúa cần nó.”

^a19:13 *quan tiền* Đồng “mi-na” của Hi-lạp. Một đồng mi-na tương đương với ba tháng lương làm việc của một công nhân.

³²Hai môn đệ đi vào thành, quả gặp con lừa con y như Chúa Giê-xu đã bảo.
³³Trong khi họ đang tháo lừa ra, thì mấy người chủ lừa đến hỏi, “Tại sao mấy anh tháo con lừa con của chúng tôi làm gì?”

³⁴Các môn đệ đáp, “Chúa cần dùng nó.”
³⁵Rồi họ mang lừa con về cho Chúa Giê-xu, lấy áo mình trải lên lưng lừa và nâng Ngài lên cỡi.
³⁶Trong khi Chúa Giê-xu cỡi lừa về phía Giê-ru-sa-lem thì nhiều người khác trải áo mình trên đường trước mặt Ngài.

³⁷Khi Ngài đến gần Giê-ru-sa-lem, trên đường xuống núi Ô-liu, đoàn môn đệ đồng đảo reo vui ca ngợi Thượng Đế về những phép lạ họ đã chứng kiến.
³⁸Dân chúng la lên,

“Nguyện Trời giáng phúc cho vua
 đến trong danh Chúa!”

Thi thiên 118:26

Hoà bình trên thiên quốc,
 Vinh danh Thánh Chúa trên trời cao!”

³⁹Một số người Pha-ri-xi trong đoàn dân nói với Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, xin cấm các môn đệ này đừng ca ngợi như thế.”

⁴⁰Nhưng Chúa Giê-xu đáp, “Ta cho các ông biết, nếu họ không ca ngợi thì đá sẽ hát lên.”

Chúa Giê-xu khóc về thành Giê-ru-sa-lem

⁴¹Lúc gần đến Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu trông thấy thành, thì bật khóc về thành.
⁴²Ngài nói, “Ước gì ngày nay người biết điều gì mang đến hòa bình cho người. Nhưng bây giờ điều ấy đã bị che khuất khỏi người.
⁴³Sẽ đến lúc các kẻ thù người xây tường, vấp vấp hãm người khắp bốn bên.
⁴⁴Chúng sẽ tiêu diệt người luôn cả dân cư người, và rồi sẽ không có một hòn đá nào nằm chồng lên một hòn

đá khác. Tất cả những biến cố đó sẽ đến, chỉ vì người không biết lúc Thượng Đế đến cứu người.”

Chúa Giê-xu vào Đền Thờ

(Ma 21:12–17; Mác 11:15–19; Gi 2:13–22)

⁴⁵Chúa Giê-xu đi vào đền thờ và đánh đổ tất cả những người buôn bán ở đó.
⁴⁶Ngài dạy, “Thánh Kinh đã ghi, ‘Đền thờ ta sẽ là nhà cầu nguyện.’^a Nhưng các người đã biến nó thành ‘sào huyệt lữ cướp!’^b”

⁴⁷Chúa Giê-xu dạy dỗ trong đền thờ mỗi ngày. Các giới trưởng tế, các chuyên gia luật pháp và một số lãnh tụ trong dân chúng muốn giết Ngài,
⁴⁸nhưng họ không biết làm cách nào vì tất cả dân chúng đều chăm chỉ nghe Ngài.

Các lãnh tụ Do-thái gạn hỏi Chúa Giê-xu

(Ma 21:23–27; Mác 11:27–33)

20 ¹Một ngày nọ, Chúa Giê-xu đang ở trong đền thờ dạy dỗ dân chúng và giảng cho họ nghe về Tin Mừng. Các giới trưởng tế, các giáo sư luật và các bộ lão đến hỏi Ngài như sau,
²“Xin thầy cho chúng tôi biết, thầy lấy quyền ở đâu mà làm những việc này? Ai cho thầy quyền ấy?”

³Chúa Giê-xu đáp, “Ta cũng hỏi các ông một câu. Các ông hãy cho ta biết:
⁴Khi Giăng làm lễ báp-têm cho dân chúng, thì ông ta lấy quyền từ Thượng Đế hay là từ người khác?”

⁵Họ bàn nhau thế này, “Nếu chúng ta trả lời, ‘Lễ báp-têm của Giăng từ Thượng Đế đến,’ ông ta sẽ bảo, ‘Vậy tại sao các ông không tin ông ấy?’
⁶Còn nếu chúng ta đáp, ‘Lẽ đó đến từ người khác,’ thì dân chúng sẽ ném đá chúng ta chết, vì dân chúng tin rằng Giăng là

^a19:46 ‘Đền thờ ta ... nhà nguyện’ Ê-sai 56:7.

^b19:46 ‘sào huyệt lữ cướp’ Giê-rê-mi 7:11.

nhà tiên tri.”⁷ Cho nên họ trả lời là họ không biết lễ ấy đến từ đâu.

⁸Chúa Giê-xu bảo, “Vậy ta cũng không nói cho các ông biết ta lấy quyền ở đâu mà làm những việc này.”

Câu chuyện về Con Thượng Đế

(Ma 21:33-46; Mác 12:1-12)

⁹Sau đó Chúa Giê-xu kể cho dân chúng nghe chuyện này: “Có người kia trồng một vườn nho, xong cho mấy tá điền thuê. Rồi ông lên đường đi vắng lâu ngày. ¹⁰Đến mùa hái nho, ông sai một đầy tớ đến gặp các tá điền để thu hoa lợi. Nhưng họ đánh đập nó rồi đuổi về tay không. ¹¹Ông liền sai một đầy tớ khác. Chúng cũng đánh đập luôn, chẳng nề ông chút nào, rồi cũng đuổi về tay không. ¹²Ông sai một đầy tớ thứ ba. Bọn tá điền đánh đập nó đến mang thương tích rồi tống khứ ra khỏi vườn. ¹³Ông chủ vườn nho ngẫm nghĩ, ‘Bây giờ ta phải xử trí sao đây? Ta sẽ sai đứa con trai yêu dấu của ta. Có lẽ chúng sẽ nề nang con ta.’ ¹⁴Nhưng khi bọn tá điền thấy đứa con đến thì bàn nhau, ‘Thằng này là đứa sẽ thừa hưởng vườn nho. Nếu chúng ta giết nó thì vườn nho sẽ thuộc chúng ta.’ ¹⁵Cho nên bọn tá điền quẳng đứa con ra ngoài vườn rồi giết chết.

“Thế thì ông chủ vườn nho sẽ xử trí ra sao? ¹⁶Ông sẽ đến giết hết bọn tá điền đó rồi cho những tá điền khác thuê.”

Khi dân chúng nghe câu chuyện ấy thì thốt lên, “Làm sao mà có chuyện ấy?”
¹⁷Nhưng Chúa Giê-xu nhìn họ hỏi rằng,

“Thế thì câu này có nghĩa gì:

‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra lại trở thành đá góc nhà?’

Thi thiên 118:22

¹⁸Người nào rơi trên tảng đá đó sẽ tan tành, còn người nào bị tảng đá đó rơi nhằm cũng bị đập nát luôn!”

¹⁹Các giáo sư luật và các giới trưởng tế muốn bắt Chúa Giê-xu ngay lập tức vì họ biết câu chuyện ấy ám chỉ họ, nhưng họ sợ dân chúng phản ứng.

Có nên đóng thuế hay không?

(Ma 22:15-22; Mác 12:13-17)

²⁰Họ theo dõi Chúa Giê-xu và cho mấy tên mật thám giả vờ làm người chất phác. Họ tìm cách gài bẫy, xem Ngài có nói điều gì sai quấy để có thể trao Ngài cho nhà cầm quyền và quan thống đốc. ²¹Mấy tên mật thám hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, chúng tôi biết lời thầy nói và điều thầy dạy là đúng. thầy không cần biết ai vì thầy luôn dạy sự thật theo đường lối của Thượng Đế. ²²Xin thầy cho chúng tôi biết, chúng ta có nên đóng thuế cho Xê-xa hay không?”

²³Nhưng Chúa Giê-xu biết âm mưu họ muốn gài bẫy Ngài, nên hỏi, ²⁴“Đưa ta xem một đồng tiền. Hình và danh hiệu trên đồng này là của ai?”

Họ đáp, “Của Xê-xa.”

²⁵Chúa Giê-xu bảo, “Thế thì cái gì của Xê-xa hãy trả lại cho Xê-xa, còn cái gì của Thượng Đế, thì hãy trả lại cho Thượng Đế.”

²⁶Cho nên, ngay trong những lời Ngài nói trước mặt dân chúng, họ không đánh bẫy Ngài được điều gì. Sững sờ về câu đáp của Ngài, họ im bật.

Mấy người Xa-đu-xê muốn gài bẫy Chúa Giê-xu

(Ma 22:23-33; Mác 12:18-27)

²⁷Có mấy người Xa-đu-xê là giới người không tin chuyện người ta sống lại từ trong kẻ chết, đến gặp Chúa Giê-xu. ²⁸Họ hỏi, “Thưa thầy, Mô-se qui định rằng nếu anh của người nào qua đời, để vợ lại không con, thì người em

phải lấy người đàn bà góa ấy để nối dòng cho anh mình. ²⁹Trong chuyện này có tất cả bảy anh em trai. Người anh cả lấy vợ, rồi chết không con. ³⁰Người em thứ hai lấy góa phụ ấy rồi chết. ³¹Đến người em thứ ba cũng lấy góa phụ ấy rồi qua đời. Bảy anh em đều cùng chung số phận; tất cả đều qua đời không con. ³²Sau cùng người đàn bà cũng chết. ³³Thế thì lúc người ta sống lại từ trong kẻ chết, người đàn bà ấy sẽ là vợ ai, vì tất cả bảy anh em đều đã lấy chị ta?"

³⁴Chúa Giê-xu đáp, "Trên trần thế này người ta lấy vợ gả chồng. ³⁵Nhưng những người xứng đáng để được sống lại từ kẻ chết trong tương lai sẽ không cưới vợ gả chồng gì nữa. ³⁶Vì trong đời sống mới ấy, họ giống như thiên sứ trên trời nên không chết nữa. Họ là con Thượng Đế, vì họ đã được sống lại từ trong kẻ chết. ³⁷Mô-se cũng đã chứng tỏ rằng người chết quả sống lại. Trong câu chuyện về bụi cây cháy^a, ông viết rằng Chúa là 'Thượng Đế của Áp-ra-ham, Thượng Đế của Y-sác và Thượng Đế của Gia-cốp.'^b ³⁸Thượng Đế là Thượng Đế của người sống chứ không phải của người chết vì trước mặt Ngài không có ai chết cả."

³⁹Một số giáo sư luật bảo, "Thưa thầy, câu đáp của thầy rất đúng." ⁴⁰Rồi không ai dám hỏi Ngài câu nào nữa.

Đấng Cứu Thế có phải là con Đa-vít không?

(Ma 22:41–46; Mác 12:35–37)

⁴¹Sau đó Chúa Giê-xu hỏi, "Tại sao người ta nói Đấng Cứu Thế là Con vua Đa-vít? ⁴²Trong sách Thi thiên, chính Đa-vít đã nói:

'Chúa nói cùng Chúa tôi:

Con hãy ngồi bên hữu ta,

⁴³ cho đến chừng ta đặt các kẻ thù của con

dưới quyền quản trị của con.'^c

Thi thiên 110:1

⁴⁴Nếu vua Đa-vít gọi Đấng Cứu Thế là 'Chúa' thì làm sao Ngài là con vua ấy được?"

Chúa Giê-xu lên án một số lãnh tụ

(Ma 23:1–36; Mác 12:38–40; Lu 11:37–54)

⁴⁵Trong khi dân chúng lắng nghe, Chúa Giê-xu dạy các môn đệ như sau, ⁴⁶"Các con hãy thận trọng về các giáo sư luật. Họ thích mặc áo quần sang trọng đi đạo, và muốn dân chúng kính cẩn chào mình nơi phố chợ. Họ thích ngồi chỗ cao nhất trong hội đường và các bữa tiệc. ⁴⁷Nhưng họ lường gạt các đàn bà góa và cướp đoạt nhà cửa của các bà ấy, rồi làm bộ giả đạo đức bằng cách đọc lời cầu nguyện thật dài. Họ sẽ bị trừng phạt nặng hơn."

Sự dâng hiến thật

(Mác 12:41–44)

21 ¹Chúa Giê-xu ngược lên thấy mấy người giàu bỏ tiền vào hộp dâng hiến^d trong đền thờ. ²Sau đó, Ngài cũng thấy một người đàn bà góa nghèo bỏ vào hai đồng tiền nhỏ vào hộp. ³Ngài nói, "Ta bảo thật với các con, bà góa nghèo này đã dâng nhiều hơn tất cả các người giàu kia. ⁴Vì họ chỉ dâng phần dư thừa. Còn bà góa này tuy nghèo lắm, nhưng đã dâng hết tất cả của mình có để nuôi thân."

^c20:43 'cho đến chừng ... của con' Nghĩa đen là "cho đến chừng ta đặt mọi kẻ thù con làm bệ chân cho con." ^d21:1 *hộp dâng hiến* Một hộp đặc biệt trong nơi thờ phụng của người Do-thái để dân chúng bỏ tiền dâng cho Thượng Đế vào.

^a20:37 *bụi gai cháy* Xem Xuất Ai-Cập 3:1–12 trong Cựu Ước. ^b20:37 'Thượng Đế của ... Gia-cốp' Câu này trích trong Xuất Ai-Cập 3:6.

Đền thờ sẽ bị tiêu hủy*(Ma 24:1-14; Mác 13:1-13)*

⁵Có mấy người nói chuyện về đền thờ. Họ trầm trở về những khối đá đẹp tô điểm trong đền thờ cùng những cửa lễ mà người ta dâng. Nhưng Chúa Giê-xu bảo,

⁶“Những gì đẹp mà các con thấy hôm nay rồi sẽ đến lúc mà không có hai khối đá nào nằm chồng lên nhau nữa. Tất cả đều sẽ đổ nhào xuống hết.”

⁷Họ hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy bao giờ thì các biến cố ấy xảy đến? Có dấu hiệu gì cho thấy nó sắp xảy ra không?”

⁸Chúa Giê-xu đáp, “Hãy thận trọng, đừng để bị lừa. Nhiều người sẽ mạo danh ta đến và tự xưng, ‘Ta là Đấng ấy’ hoặc ‘Thời đã đến!’ Nhưng các con đừng theo họ. ⁹Khi các con nghe tiếng đồn về giặc giã và loạn lạc thì đừng sợ, vì những biến cố ấy sẽ đến trước rồi sau mới tận thế.”

¹⁰Rồi Ngài bảo họ, “Dân này sẽ đánh dân kia, nước này chống nước nọ. ¹¹Nhiều nơi sẽ có động đất lớn, dịch hạch và đói kém. Có nhiều biến cố đáng sợ và những dấu lạ từ trời xuống.”

¹²“Nhưng trước khi những biến cố ấy xảy ra, người ta sẽ bắt và ngược đãi các con. Họ sẽ xét xử các con trong các hội đường, tổng giam các con và bắt các con đứng trước mặt các vua, các quan tổng trấn chỉ vì các con làm môn đệ ta. ¹³Nhưng việc ấy sẽ tạo cơ hội tốt cho các con làm chứng về ta. ¹⁴Các con đừng lo âu là không biết sẽ nói gì. ¹⁵Ta sẽ cho các con sự khôn ngoan để nói những điều mà kẻ thù không bẻ bác được. ¹⁶Đến nỗi cha mẹ, anh em, thân nhân và bạn hữu cũng sẽ nghịch lại các con, họ cũng sẽ giết một vài người trong các con. ¹⁷Mọi người sẽ ghét các con vì các con theo ta. ¹⁸Nhưng không có gì làm hại các con được. ¹⁹Các con sẽ cứu được mạng sống mình bằng cách giữ vững lòng tin.

Thành Giê-ru-sa-lem sẽ bị tiêu hủy*(Ma 24:15-21; Mác 13:14-19)*

²⁰“Khi các con thấy quân lính vây hãm thành Giê-ru-sa-lem, thì phải biết rằng nó sắp bị tiêu hủy. ²¹Lúc ấy, ai ở miền Giu-đia hãy chạy trốn lên núi. Ai ở trong thành Giê-ru-sa-lem hãy chạy thoát ra, và ai ở gần thành ấy thì chớ nên vào thành. ²²Đó là những ngày trừng phạt theo Thánh Kinh đã viết. ²³Khốn khổ nhất là đàn bà đang mang thai và có con còn bú! Tai họa sẽ đến trên đất vì Thượng Đế nổi giận cùng dân này. ²⁴Họ sẽ bị gươm giết và sẽ bị bắt làm tù binh rải rác khắp mọi quốc gia. Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân ngoại quốc giày xéo cho đến thời kỳ dành cho dân ngoại quốc chấm dứt.

Đừng kinh hãi*(Ma 24:29-31; Mác 13:24-27)*

²⁵“Sẽ có những điềm lạ trên mặt trời, mặt trăng và các ngôi sao. Trên đất, nhiều quốc gia sẽ kinh khiếp và hoang mang vì tiếng gầm thét và sóng cồn dữ dội của biển cả. ²⁶Người ta sẽ khiếp đảm đến nỗi tuyệt vọng, tự hỏi thế giới sẽ đi về đâu vì các thể lực trên trời sẽ rung động. ²⁷Lúc ấy người ta sẽ thấy Con Người* hiện đến giữa mây trời với quyền lực và hiển vinh cao cả. ²⁸Khi những biến cố ấy bắt đầu, hãy ngẩng đầu lên, vì thời kỳ Thượng Đế giải thoát các con đã đến!”

Lời của Chúa Giê-xu sẽ tồn tại mãi mãi*(Ma 24:32-35; Mác 13:28-31)*

²⁹Sau đó Chúa Giê-xu kể câu chuyện này: “Các con hãy xem cây vả cùng các loại cây khác. ³⁰Khi lá non trở ra, thì các con biết mùa hạ gần tới. ³¹Cũng thế, khi các con thấy những biến cố ấy xảy ra thì các con biết rằng Nước Trời gần đến rồi.

³²“Ta cho các con biết là những biến cố ấy sẽ xảy ra trong khi người ở thời đại này hãy còn sống. ³³Trời đất sẽ bị tiêu hủy nhưng lời ta nói sẽ không bao giờ bị tiêu hủy đâu.

Phải luôn luôn sẵn sàng

³⁴“Phải thận trọng, đừng dành thì giờ ăn uống phê phỡn hoặc bận tâm đến những việc đời này. Nếu không, ngày ấy sẽ bất chợt xảy đến với các con, ³⁵giống như cái bẫy sập mọi người sống trên đất. ³⁶Cho nên lúc nào cũng phải sẵn sàng. Hãy cầu nguyện cho các con đủ sức thoát khỏi những biến cố đó để các con có thể đứng trước mặt Con Người*.”

³⁷Ban ngày Chúa Giê-xu dạy dỗ dân chúng trong đền thờ, đêm xuống Ngài đi ra ngoài thành phố và ngụ trên núi Ô-liu. ³⁸Mỗi sáng, tất cả dân chúng dậy sớm đi vào đền thờ để nghe Ngài dạy.

Giu-đa trở thành kẻ thù của Chúa Giê-xu

(Ma 26:1–5, 14–16; Mác 14:1–2, 10–11; Gi 11:45–53)

22 ¹Gần đến ngày Lễ Bánh Không Men cũng còn gọi là Lễ Vượt Qua. ²Các giới trưởng tế và các giáo sư luật tìm cách giết Chúa Giê-xu nhưng chưa được vì họ sợ dân chúng.

³Quy Sa-tăng nhập vào Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, một trong mười hai sứ đồ của Chúa Giê-xu. ⁴Giu-đa đi gặp các giới trưởng tế cùng mấy tên lính canh gác đền thờ để bàn cách trao Ngài vào tay họ. ⁵Họ rất mừng và đồng ý thưởng tiền cho hắn. ⁶Hắn thỏa thuận và rình cơ hội để trao Chúa Giê-xu vào tay họ khi Ngài ở cách xa quần chúng.

Chúa Giê-xu dự Lễ Vượt Qua

(Ma 26:17–25; Mác 14:12–21; Gi 13:21–30)

⁷Ngày đầu tiên của Lễ Ăn Bánh Không Men là lúc chiên con của Lễ Vượt Qua phải bị giết. ⁸Chúa Giê-xu sai Phia-rơ và

Giăng đi và dặn, “Các con hãy đi chuẩn bị bữa ăn Lễ Vượt Qua cho chúng ta.”

⁹Họ hỏi, “Thầy muốn chúng con dọn bữa ăn ấy ở đâu?”

Chúa Giê-xu bảo, ¹⁰“Khi các con vào thành sẽ có một người mang bầu nước ra đón các con. Hãy đi theo người ấy, hãy người ấy vào nhà nào ¹¹thì các con hãy nói với chủ nhà, ‘Thầy hỏi: Cái phòng khách mà ta sẽ ăn Lễ Vượt Qua với các môn đệ ta ở đâu?’ ¹²Người sẽ chỉ cho các con một phòng rộng trên gác, có bàn ghế hẳn hoi. Các con sẽ dọn Lễ Vượt Qua tại đó.”

¹³Phia-rơ và Giăng ra đi, quả gặp mọi chuyện như Chúa Giê-xu đã bảo. Họ liền dọn bữa ăn Lễ Vượt Qua.

Bữa Ăn của Chúa

(Ma 26:26–30; Mác 14:22–26; 1 Cô 11:23–25)

¹⁴Đến giờ, Chúa Giê-xu và các sứ đồ đang ngồi ở bàn. ¹⁵Ngài bảo họ, “Ta rất muốn ăn Lễ Vượt Qua này với các con trước khi ta phải chịu khổ hình. ¹⁶Ta sẽ không còn ăn Lễ Vượt Qua nào nữa cho đến khi Lễ ấy được mang đầy đủ ý nghĩa trong Nước Trời.”

¹⁷Rồi Ngài cầm ly, cảm tạ và nói, “Các con hãy lấy ly này và chia nhau uống. ¹⁸Ta sẽ không uống nước nho* này nữa cho tới khi Nước Trời hiện đến.”

¹⁹Sau đó Ngài lấy bánh mì, cảm tạ và bẻ ra trao cho các sứ đồ và nói rằng, “Đây là thân thể ta hi sinh cho các con. Hãy làm điều này để nhớ đến ta.” ²⁰Cũng vậy, sau khi ăn, Ngài cầm ly và bảo, “Ly này là giao ước mới mà Thượng Đế kết lập với dân của Ngài. Giao ước mới này bắt đầu bằng huyết của ta đổ ra vì các con.”

Ai sẽ phản Chúa Giê-xu?

²¹“Nhưng một người trong các con sẽ phản bội ta, tay người ấy đang đặt chung với tay ta trên bàn. ²²Điều mà

Thượng Đế đã định cho Con Người* sẽ xảy ra, nhưng khốn cho kẻ nào phản Con Người.”

²³Các sứ đồ hỏi nhau xem ai trong vòng họ lại làm chuyện ấy.

Hãy làm đầy tớ

²⁴Các môn đệ bắt đầu tranh luận với nhau xem ai trong họ là người quan trọng nhất. ²⁵Nhưng Chúa Giê-xu dạy họ, “Các vua chúa ngoại quốc cai trị dân chúng, và những người cầm quyền thích được gọi là ‘bạn dân.’” ²⁶Tuy nhiên, các con không nên như thế. Trái lại, người nào lớn nhất trong các con phải là người thấp kém nhất và người lãnh đạo phải như kẻ tôi tớ vậy. ²⁷Giữa một người ngồi ở bàn và một người hầu hạ, người nào quan trọng hơn? Các con cho là người ngồi ở bàn quan trọng hơn. Nhưng ta giống như kẻ hầu hạ ở giữa các con vậy.

²⁸“Các con đã ở cùng ta suốt những cuộc đấu tranh gay go của ta. ²⁹Cha đã ban cho ta một vương quốc thì ta cũng cho các con vương quốc ấy” ³⁰để các con được ăn uống chung bàn với ta trong nước của ta. Các con sẽ ngồi trên ngai, xét xử mười hai chi tộc Ít-ra-en.

Đừng mất đức tin

(*Ma 26:31-35; Mác 14:27-31; Gi 13:36-38*)

³¹“Xi-môn ơi, Xi-môn ơi, Sa-tăng đã xin thử nghiệm tất cả các con như nhà nông sàng sảy lúa vậy. ³²Ta đã cầu nguyện để con đừng mất đức tin! Khi con trở lại với ta thì hãy giục giã anh em con.”

³³Nhưng Phia-rô thưa với Chúa Giê-xu, “Thưa Chúa, con sẵn sàng đồng tù, đồng chết với Chúa!”

³⁴Chúa Giê-xu bảo, “Phia-rô à, hôm nay trước khi gà gáy con sẽ chối ta ba lần.”

Hãy sẵn sàng đương đầu với khó khăn

³⁵Sau đó Chúa Giê-xu hỏi các sứ đồ, “Khi ta sai các con ra đi mà không mang ví, túi, hoặc giày theo các con có thiếu gì không?”

Họ thưa, “Dạ không thiếu gì hết.”

³⁶Ngài bảo tiếp, “Bây giờ nếu các con có ví hoặc túi thì hãy mang theo. Nếu các con không có gươm hãy bán áo ngoài mà mua một cái. ³⁷Thánh Kinh viết,

‘Ngài bị đối xử như một tên tội phạm.’ *Ê-sai 53:12*

và ta bảo các con biết là câu Thánh Kinh ấy phải được mang đầy đủ ý nghĩa. Câu ấy nói về ta và sự việc hiện đang xảy ra.”

³⁸Các môn đệ thưa, “Thưa Chúa, đây có hai cây gươm.”

Ngài bảo, “Thế đủ rồi.”

Chúa Giê-xu cầu nguyện một mình

(*Ma 26:36-46; Mác 14:32-42*)

³⁹Chúa Giê-xu ra khỏi thành và đi đến núi Ô-liu như Ngài vẫn thường làm. Các môn đệ cùng đi với Ngài. ⁴⁰Khi đến nơi, Ngài bảo họ, “Các con hãy cầu nguyện cho có sức chống chọi sự cám dỗ.”

⁴¹Rồi Ngài đi cách họ khoảng chừng liệng một viên đá, quì xuống và cầu nguyện, ⁴²“Thưa Cha, nếu Cha muốn, xin lấy ly đau khổ^a này đi. Nhưng hãy làm theo ý Cha chứ không phải theo ý con.” ⁴³Có một thiên sứ từ trời hiện đến thêm sức cho Ngài. ⁴⁴Trong cơn đau khổ Chúa Giê-xu càng cầu nguyện thiết tha. Mồ hôi Ngài rơi xuống đất như những giọt máu.^b ⁴⁵Khi cầu nguyện xong, Chúa Giê-xu trở lại với các môn

^a22:42 *ly đau khổ* Chúa Giê-xu muốn nói những điều khốn khổ sẽ xảy ra cho Ngài. Chấp nhận những điều đó cũng như uống một ly chất đắng. ^b22:44 *Câu 43-44* Một vài bản cổ không có hai câu này.

đệ, thì thấy họ đang ngủ vì quá buồn bã. ⁴⁶Chúa Giê-xu bảo họ, “Sao các con ngủ? Hãy dậy cầu nguyện cho có sức chống chọi với sự cám dỗ.”

Chúa Giê-xu bị bắt

(*Ma 26:47–56; Mác 14:43–50; Gi 18:3–11*)

⁴⁷Trong khi Chúa Giê-xu còn đang nói thì một đám đông ập đến do Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ dẫn đầu. Hắn tiến đến gần Chúa Giê-xu để hôn Ngài.

⁴⁸Nhưng Chúa Giê-xu hỏi hắn, “Giu-đa, có phải con dùng cái hôn để trao Con Người* cho kẻ thù của Ngài không?” ⁴⁹Những người đứng quanh thấy vậy liền hỏi Ngài, “Thưa Chúa, chúng con nên lấy gươm chém bọn này không?” ⁵⁰Một trong những người ở đó rút gươm ra chém đứt vành tai phải của người đầy tớ thầy tế lễ tối cao.

⁵¹Chúa Giê-xu bảo, “Thôi! Đừng chém nữa.” Rồi Ngài rời vành tai của người đầy tớ và chữa lành cho. ⁵²Những người đến bắt Chúa Giê-xu là những giới trưởng tế, các vệ binh canh gác đền thờ, và các nô lão. Chúa Giê-xu bảo họ, “Các ông mang theo gươm giáo và gậy gộc đến bắt ta làm như thể ta là tên tội phạm. ⁵³Hằng ngày ta có mặt trong đền thờ mà các ông không bắt. Nhưng nay là giờ của các ông—giờ mà tâm tối ngự trị.”

Phia-rơ chối Chúa Giê-xu

(*Ma 26:57–58, 69–75; Mác 14:53–54, 66–72; Gi 18:12–18, 25–27*)

⁵⁴Chúng bắt Chúa Giê-xu dẫn đi và giải Ngài đến nhà riêng của thầy tế lễ tối cao. Phia-rơ đi theo sau xa xa. ⁵⁵Sau khi bọn lính đốt một đồng lửa giữa sân và ngồi sưởi gần nhau thì Phia-rơ cũng đến ngồi chung với họ. ⁵⁶Một đứa tớ gái thấy Phia-rơ ngồi đó

qua ánh lửa chập chờn, cô nhìn Phia-rơ thật kỹ rồi bảo, “Ông này cũng ở với người ấy.”

⁵⁷Nhưng Phia-rơ chối biến; ông bảo, “Chị ơi, tôi không hề biết người ấy.” ⁵⁸Lát sau, một người khác thấy Phia-rơ liền nói, “Ông cũng là người thuộc bọn đó.”

Nhưng Phia-rơ đáp, “Anh ơi, tôi không thuộc đám đó đâu!”

⁵⁹Độ một giờ sau, một người nữa nhất quyết, “Chắc chắn người này từng ở với ông ấy vì ông ta cũng gốc Ga-li-lê.”

⁶⁰Nhưng Phia-rơ trả lời, “Anh à, tôi không hiểu anh nói gì cả!”

Ngay lúc Phia-rơ còn đang nói thì gà gáy. ⁶¹Chúa quay lại nhìn thẳng vào Phia-rơ. Ông ta chợt nhớ lại lời Ngài nói: “Hôm nay trước khi gà gáy, con sẽ chối ba lần, bảo là không hề biết ta.” ⁶²Phia-rơ liền bước ra ngoài khóc lóc thảm thiết.

Dân chúng chế giễu Chúa Giê-xu

(*Ma 26:67–68; Mác 14:65*)

⁶³Những tên canh giữ Chúa Giê-xu chế giễu và đánh đập Ngài. ⁶⁴Chúng bịt mắt Ngài và bảo, “Hãy trở tài nói tiên tri của ông đi, xem thử người nào đánh ông.” ⁶⁵Chúng nhục mạ Chúa Giê-xu nhiều điều.

Chúa Giê-xu trước mặt các lãnh tụ

(*Ma 26:59–66; Mác 14:55–64; Gi 18:19–24*)

⁶⁶Đến sáng, hội đồng nô lão, gồm các giới trưởng tế và các giáo sư luật họp nhau lại và giải Ngài đến tòa án tối cao. ⁶⁷Họ nói, “Nếu ông là Đấng Cứu Thế hãy nói cho chúng tôi biết.”

Chúa Giê-xu bảo họ, “Nếu ta nói các ông cũng chẳng tin. ⁶⁸Và nếu ta hỏi các ông cũng chẳng trả lời. ⁶⁹Nhưng từ nay về sau, Con Người* sẽ ngồi bên tay phải của Thượng Đế quyền năng.”

⁷⁰Họ hỏi, “Vậy ông là Con Thượng Đế à?” Chúa Giê-xu đáp, “Đúng thế.”

⁷¹Họ đồng thanh, “Bây giờ chúng ta đâu cần nhân chứng làm gì nữa? Chính chúng ta đã nghe lời tuyên bố của ông ta rồi.”

Phi-lát tra hỏi Chúa Giê-xu

(Ma 27:1–2, 11–14; Mác 15:1–5; Gi 18:28–38)

23 ¹Thế là toàn thể hội đồng đứng dậy giải Chúa Giê-xu qua cho Phi-lát*. ²Chúng bắt đầu tố cáo Ngài rằng, “Chúng tôi bắt quả tang tên này mê hoặc dân chúng. Hấn bảo chúng ta không nên nộp thuế cho Xê-xa và dám tự xưng mình là Đấng Cứu Thế, là vua.”

³Phi-lát hỏi Chúa Giê-xu, “Anh có phải là vua dân Do-thái không?”

Chúa Giê-xu đáp, “Đúng như ngài nói.”

⁴Phi-lát bảo các giới trưởng tế và toàn thể dân chúng, “Tôi chẳng thấy người này làm điều gì quấy.”

⁵Họ khẳng khẳng, “Nhưng tên Giê-xu này đã sách động dân chúng, dạy dỗ khắp miền Giu-đia. Hấn bắt đầu từ Ga-li-lê rồi bây giờ đến đây.”

Phi-lát giải Chúa Giê-xu qua cho Hê-rốt

⁶Phi-lát nghe thế mới hỏi có phải Ngài gốc Ga-li-lê không. ⁷Vì Chúa Giê-xu ở dưới quyền Hê-rốt nên Phi-lát giải Ngài sang cho Hê-rốt, lúc ấy đang có mặt ở Giê-ru-sa-lem. ⁸Khi thấy Chúa Giê-xu, Hê-rốt mừng lắm, vì nghe tiếng Ngài từ lâu nên ông ta rất mong gặp Ngài. Ông muốn xem Ngài làm phép lạ. ⁹Hê-rốt hỏi Ngài nhiều câu nhưng Chúa Giê-xu không trả lời. ¹⁰Các giới trưởng tế và các giáo sư luật đứng đó hung hăng tố cáo Ngài. ¹¹Sau khi Hê-rốt và các tên lính dưới quyền chế giễu Ngài, chúng mặc cho Ngài một áo triều nhà vua rồi trả Ngài về cho Phi-lát. ¹²Phi-lát và Hê-rốt trước

kia vốn thù nghịch nhau, nhưng từ hôm ấy lại trở thành bạn.

Chúa Giê-xu phải chết

(Ma 27:15–26; Mác 15:6–15; Gi 18:39–19:16)

¹³Phi-lát triệu tập dân chúng lại cùng với các giới trưởng tế và các lãnh tụ. ¹⁴Ông nói, “Các anh giải người này đến với tôi, bảo rằng ông ta sách động quần chúng, nhưng tôi đã tra hỏi ông ta trước mặt mấy anh mà tôi không thấy ông ta phạm tội gì theo như mấy anh tố cáo. ¹⁵Ngoài ra, Hê-rốt cũng không thấy ông ta có tội gì cho nên đã trả ông ta về đây. Mấy anh thấy đó, ông này không phạm tội gì đáng chết cả. ¹⁶Cho nên tôi sẽ phạt ông ta xong rồi thả ra.” ^{17a}

¹⁸Nhưng dân chúng đồng thanh hét lên, “Diệt tên này đi! Hãy tha Ba-ra-ba!” ¹⁹Ba-ra-ba đang ngồi tù vì tội gây loạn trong thành phố và tội giết người.

²⁰Phi-lát muốn thả Chúa Giê-xu nên bảo cho dân chúng biết. ²¹Nhưng quần chúng lại la hét lần nữa, “Đóng đinh hắn đi! Đóng đinh hắn đi!”

²²Phi-lát hỏi chúng lần thứ ba, “Tại sao? Ông ta phạm lỗi gì? Tôi chẳng thấy ông ta có tội gì đáng chết. Cho nên tôi sẽ phạt ông ta rồi thả ra.”

²³Nhưng chúng tiếp tục gào thét đòi phải đóng đinh Chúa Giê-xu trên thập tự giá. Tiếng la hét của chúng lớn đến nỗi ²⁴Phi-lát phải đành chiều theo ý chúng. ²⁵Ông tha tên đang ngồi tù theo như chúng xin. Tên ấy bị cáo vì tội nổi loạn và giết người. Còn ông giao Chúa Giê-xu vào tay dân chúng để họ muốn làm gì thì làm.

^a23:17 Câu 17 Vài bản cũ Hi-lạp thêm câu 17: “Cứ mỗi năm vào dịp Lễ Vượt Qua, Phi-lát hay ân xá một tên tù phạm theo dân xin.”

Chúa Giê-xu bị đóng đinh

(Ma 27:32–44; Mác 15:21–32; Gi 19:17–27)

²⁶Lúc chúng đang giải Ngài đi thì Xi-môn, người gốc Xi-ren từ ngoài đồng về. Chúng bắt ông ta vác cây thập tự thế cho Chúa Giê-xu và đi theo sau Ngài.

²⁷Dân chúng đi theo sau Chúa Giê-xu rất đông, trong số ấy có các người đàn bà đang buồn rầu than khóc về Ngài. ²⁸Nhưng Chúa Giê-xu quay lại bảo họ, “Các phụ nữ Giê-ru-sa-lem ơi, đừng khóc về ta. Hãy khóc về các bà và con cháu các bà. ²⁹Sẽ đến lúc người ta nói, ‘Phúc cho bụng không sinh con và dạ không cho con bú.’ ³⁰Rồi người ta sẽ nói với núi rằng, ‘Hãy rơi trên chúng ta!’ và bảo đồi rằng, ‘Hãy che lấp chúng ta!’ ³¹Vì nếu họ đối xử như thế này cho cây xanh thì cây khô sẽ ra sao?”

³²Cũng có hai tên tội phạm bị giải đi cùng với Chúa Giê-xu để chịu tử hình. ³³Khi đến một nơi gọi là Đồi Sọ, bọn lính đóng đinh Chúa Giê-xu và hai tên tù phạm—một tên bên phải, một tên bên trái Ngài. ³⁴Chúa Giê-xu cầu nguyện, “Lạy Cha, xin tha tội cho họ vì họ không biết mình làm gì.”^a

Bọn lính bắt thăm xem ai lấy được áo quần của Ngài. ³⁵Dân chúng thì đứng nhìn. Các nhà lãnh đạo chế giễu Ngài bảo rằng, “Hắn đã cứu kẻ khác. Hắn hãy cứu mình đi nếu quả thực hắn ta là Người Được Chọn của Thượng Đế, là Đấng Cứu Thế.”

³⁶Bọn lính cũng chế giễu Ngài rồi lại gài cho Ngài uống giấm. ³⁷Chúng thách, “Nếu ông là vua dân Do-thái hãy tự cứu mình đi!” ³⁸Trên đầu thập tự giá có viết dòng chữ: ĐÂY LÀ VUA DÂN DO-THÁI.

³⁹Một trong hai tên tù đang bị treo trên thập tự giá cũng bắt đầu sỉ nhục

Ngài: “Anh là Đấng Cứu Thế à? Hãy tự cứu mình đi và cứu chúng ta nữa.”

⁴⁰Nhưng tên kia mắng hắn, “Mày phải kính sợ Thượng Đế! Mày cũng bị hình phạt giống như người này. ⁴¹Chúng ta bị trừng phạt xứng đáng với tội phạm của chúng ta, chứ còn người này chẳng có làm điều gì quấy.” ⁴²Rồi anh ta xin, “Chúa Giê-xu ơi, khi Ngài vào trong nước mình xin nhớ đến con.”

⁴³Chúa Giê-xu bảo anh ta, “Ta bảo thật, hôm nay con sẽ ở với ta trong thiên đàng^b.”

Chúa Giê-xu chết

(Ma 27:45–56; Mác 15:33–41; Gi 19:28–30)

⁴⁴Lúc ấy khoảng giữa trưa, cả xứ bỗng trở nên tối mịt cho đến ba giờ chiều ⁴⁵vì mặt trời không chiếu sáng nữa. Bức màn trong đền thờ* bị xé toạc làm hai. ⁴⁶Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn, “Cha ơi, con giao sinh mạng trong tay Cha.” Nói xong Ngài tắt thở.

⁴⁷Viên đội trưởng chứng kiến sự việc xảy ra, ông ca ngợi Thượng Đế rằng, “Người này quả là người nhân đức!”

⁴⁸Quần chúng đến đó chứng kiến mọi việc trở về nhà thì ai nấy đều đăm ngực vì quá buồn nản. ⁴⁹Còn những bạn thân của Chúa Giê-xu trong số có những phụ nữ đã theo Ngài từ Ga-li-lê thì đứng xa xa mà nhìn.

Giô-xép nhận xác Chúa Giê-xu

(Ma 27:57–61; Mác 15:42–47; Gi 19:38–42)

⁵⁰Có một người rất nhân đức và mộ đạo tên Giô-xép, làm hội viên của Hội đồng Do-thái. ⁵¹Nhưng ông không tán đồng các âm mưu và hành động của các giới lãnh đạo kia nghịch lại Chúa Giê-xu. Ông gốc tỉnh A-ri-ma-thê, thuộc

^a23:34 *Câu 34* Vài bản cũ Hi-lạp không có ghi phần này của câu.

^b23:43 *thiên đàng* Nơi mà những người vâng phục Thượng Đế ở khi qua đời.

Do-thái, và cũng đang trông chờ Nước Trời hiện đến. ⁵²Giô-xép đến gặp Phi-lát để xin xác Chúa Giê-xu. ⁵³Ông gỡ xác Ngài xuống khỏi cây thập-tự, lấy vải liệm lại và đặt trong một ngôi mộ được đục từ một vách đá. Ngôi mộ đó chưa chôn ai cả. ⁵⁴Lúc ấy đã gần cuối ngày Chuẩn Bị và hể mặt trời lặn là bắt đầu ngày Sa-bát.

⁵⁵Các người đàn bà đã theo Chúa Giê-xu từ Ga-li-lê đi theo Giô-xép. Họ trông thấy mộ cùng cách người ta đặt xác Ngài. ⁵⁶Rồi các bà về chuẩn bị thuốc thơm.

Đến ngày Sa-bát họ nghỉ ngơi theo luật Mô-se qui định.

Chúa Giê-xu sống lại từ trong kẻ chết

(Ma 28:1–10; Mác 16:1–8; Gi 20:1–10)

24 ¹Sáng sớm tinh sương của ngày đầu tuần lễ, các bà đi đến mộ mang theo thuốc thơm đã chuẩn bị sẵn. ²Họ thấy tảng đá chặn cửa mộ đã được lăn đi rồi, ³nhưng khi bước vào thì không thấy xác Chúa Giê-xu đâu cả. ⁴Trong khi họ đang phân vân không hiểu đầu đuôi ra sao thì bỗng có hai thanh niên mặc áo sáng chói hiện ra đứng cạnh họ. ⁵Các bà hết hoảng và cúi mặt xuống đất. Các người đó hỏi, “Tại sao các bà đi tìm người sống nơi chỗ người chết? ⁶Ngài không có đây đâu. Ngài từ kẻ chết sống lại rồi. Các bà có nhớ lời Ngài nói trong khi còn ở Ga-li-lê không?” ⁷Ngài nói rằng Con Người* phải bị giao cho kẻ có tội, bị đóng đinh rồi đến ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại. ⁸Họ liền sức nhớ lời Ngài đã nói.

⁹Các bà rời khỏi mộ và thuật chuyện ấy cho mười một sứ đồ cùng các môn đệ khác. ¹⁰Các bà ấy là Ma-ri Ma-đơ-len, Giô-a-na, Ma-ri mẹ của Gia-cơ, và một vài người đàn bà khác thuật lại cho

các sứ đồ nghe chuyện đã xảy ra ở mộ. ¹¹Nhưng họ không tin các bà ấy vì có vẻ vô lý quá. ¹²Tuy nhiên Phia-rơ đứng dậy chạy tới mộ. Ông cúi xuống nhìn vào thì chỉ thấy vải liệm xác Chúa Giê-xu mà thôi. Phia-rơ về nhà lấy làm kỳ lạ cho chuyện xảy ra.

Chúa Giê-xu trên con đường đi Em-ma-út

(Mác 16:12–13)

¹³Cùng ngày ấy, có hai môn đệ Chúa Giê-xu đang đi đến làng Em-ma-út cách Giê-ru-sa-lem khoảng mười hai cây số. ¹⁴Họ nói chuyện với nhau về những chuyện mới xảy ra. ¹⁵Trong khi đang thảo luận thì Chúa Giê-xu hiện đến cùng đi đường với họ, ¹⁶Nhưng mắt họ bị che khuất không nhận ra Ngài. ¹⁷Ngài hỏi, “Lúc đi đường hai anh đang thảo luận về chuyện gì thế?”

Hai môn đệ dừng lại, vẻ mặt buồn thảm lắm. ¹⁸Một người tên Cơ-lê-ô-ba trả lời, “Chắc chỉ có một mình ông là khách mới đến Giê-ru-sa-lem nên mới không biết những chuyện gì xảy ra mấy hôm nay.”

¹⁹Chúa Giê-xu hỏi, “Chuyện gì?”

Họ đáp, “Chuyện Giê-xu người Na-xa-rét. Ông ta là một nhà tiên tri đã nói và làm nhiều việc quyền năng trước mặt Thượng Đế và cả dân chúng. ²⁰Thế mà các nhà lãnh đạo và các giới trưởng tế của chúng ta giao Ngài để kết án tử hình, rồi họ đóng đinh Ngài. ²¹Chúng tôi vẫn tưởng Ngài sẽ giải phóng quốc gia Ít-ra-en. Dù sao, chuyện xảy ra được ba hôm rồi. ²²Còn hôm nay có mấy người đàn bà trong chúng tôi làm chúng tôi sửng sốt. Sáng sớm hôm nay họ đến viếng mộ, ²³nhưng không thấy xác Ngài thiên sứ hiện ra nói rằng Chúa Giê-xu đang sống! ²⁴Cho nên có vài

người trong chúng tôi đến mộ. Họ cũng thấy giống như mấy người đàn bà nói, nhưng không thấy Chúa Giê-xu đâu cả.”

²⁵Chúa Giê-xu liền bảo họ, “Sao mấy anh quá tối dạ và chậm tin lời các nhà tiên tri nói như thế? ²⁶Các nhà tiên tri đã nói rằng Chúa Cứu Thế phải chịu khổ hình trước khi bước vào vinh hiển của Ngài.” ²⁷Rồi bắt đầu từ Mô-se và các nhà tiên tri, Chúa Giê-xu giải thích cho họ biết những điều Thánh Kinh đã viết về Ngài.

²⁸Lúc gần đến Em-ma-út, Chúa Giê-xu có vẻ muốn đi thêm nữa ²⁹nhưng họ nài ép Ngài, “Xin mời ông ở lại với chúng tôi vì trời tối rồi.” Vì thế Ngài vào ở lại với họ.

³⁰Trong khi đang ngồi ở bàn, Ngài cầm bánh, tạ ơn rồi bẻ ra trao cho họ. ³¹Lúc ấy mắt họ mới được mở ra và nhận biết Ngài nhưng Ngài vụt biến đi. ³²Họ bảo nhau, “Khi đi đường Ngài nói chuyện và giải thích Thánh Kinh cho chúng ta, lòng chúng ta không nóng sốt sao?”

³³Họ lập tức đứng dậy đi trở lại Giê-ru-sa-lem. Đến nơi họ gặp mười một môn đệ và những người khác đang nhóm họp. ³⁴Họ bảo, “Chúa quả đã sống lại và hiện ra với Xi-môn.”

³⁵Rồi hai người thuật lại chuyện xảy ra trên đường và nhận ra Ngài khi Ngài bẻ bánh ra sao.

Chúa Giê-xu hiện ra cùng các môn đệ

(Ma 28:16-20; Mác 16:14-18; Gi 20:19-23;

Công Vụ 1:6-8)

³⁶Trong khi hai môn đệ còn đang thuật chuyện thì Chúa Giê-xu hiện ra đứng giữa họ và nói, “Bình an cho các con.”

³⁷Mọi người hết hoảng rúng rời vì tưởng thấy ma. ³⁸Nhưng Chúa Giê-xu bảo, “Sao các con hoảng hốt? Tại sao

các con ngờ vực trong lòng? ³⁹Hãy nhìn tay và chân ta. Chính thật là ta! Các con hãy rời ta đi vì ma chẳng có xương thịt mà các con thấy ta có.”

⁴⁰Sau khi nói xong, Ngài giơ tay và chân cho họ xem. ⁴¹Trong khi họ đang nửa tin nửa ngờ, vì vừa kinh ngạc vừa vui mừng, thì Chúa Giê-xu hỏi họ, “Ở đây các con có gì ăn không?” ⁴²Họ dâng cho Ngài một miếng cá nướng. ⁴³Trong khi các môn đệ đang nhìn, thì Chúa Giê-xu cầm lấy cá và ăn trước mặt họ.

⁴⁴Ngài bảo, “Các con còn nhớ lúc ta ở với các con không? Ta đã nói rằng những gì được viết về ta phải xảy ra—tất cả những gì trong luật pháp Mô-se, các sách tiên tri và các Thi thiên.”

⁴⁵Rồi Ngài mở trí họ ra để họ hiểu lời Thánh Kinh. ⁴⁶Ngài nói với họ, “Thánh Kinh viết rằng Chúa Cứu Thế phải chịu khổ hình và ngày thứ ba sẽ sống lại từ trong vòng kẻ chết ⁴⁷và rằng người ta sẽ nhân danh Ngài giảng cho mọi dân tộc về sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem. ⁴⁸Các con là nhân chứng cho những việc ấy. ⁴⁹Ta sẽ cho các con điều Cha đã hứa, nhưng các con hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi nhận được quyền năng từ thiên đàng.”

Chúa Giê-xu trở về thiên đàng

(Mác 16:19-20; Công Vụ 1:9-11)

⁵⁰Chúa Giê-xu dắt các môn đệ ra đến làng Bé-tha-ni. Ngài giơ tay chúc phước cho họ. ⁵¹Trong khi đang chúc phước, Ngài rời họ và được tiếp về thiên đàng. ⁵²Họ bái lạy Ngài và hớn hở trở về Giê-ru-sa-lem. ⁵³Các môn đệ ở trong đền thờ luôn luôn và ca ngợi Thượng Đế.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>